SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 26 Juni 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 26

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Dec 23 Prov. Librarian Winnipeg

Winnipeg firar 50-års jubileum

En myllrande människoskara åser den praktfulla paraden med sin mängd av historiska och kommerciella "floats."

Isländarna med sitt stora vikingaskepp tog första priset.

Det var en härlig dag med strålande solsken, då Winnipegs befolkning i myllrande skaror i onsdags förliden vecka samlades på gatorna för att taga del i stadens jubileum, med anledning av dess existens som inkorporerad stad i ett halvsekels tid. På morgonen var himmelen mulen och mörk och arrangörerna fruktade för, att den alltid nyckfulle Jupiter Pluvius, skulle visa sig onådig mot präristadens jubileum och förstöra hela härligheten med ett oväkommet regn. Så småningom lyckades emellertid solen skingra ovädersmolnen och då den planerade paraden vid tiotiden stod färdig att draga genom gatorna, var vädret det vackrast tänkbara. Befolkningen hade också tagit tillfället i akt och det var, som sagt, en myllrande skara människor som kantade trottoarerna till de gator, där paraden drog fram.

I spetsen för paraden kom alderman R. J. Shore, varefter kommo trenne indianer i full indianutrustning, ridande på sina hästar, följda av en avdelning "rödrockar", varefter följde hela den långa paraden med alla sina vackra och sinnrikt arrangerade "floats", en del av historisk, men de flesta av kommerciell karaktär, representerande de olika affärshusens och institutionernas utveckling under de gångna femtio åren. Alla voro de vackra och ståtliga och gåvo en illustration av utvecklingen under halvseklet, och en del voro rätt så betecknande. Det var emellertid beklagligt, att den rent historiska delen av paraden var rätt så svag, medan de rent kommerciella intressen bevakades på ett något för mycket i ögonenfallande sätt. Det hela smakade väl mycket av affärsreklam. Hudson Bay-bolaget, Eaton's, Robinson etc. hade ett flertal imponerande "floats", av vilka Eaton's med den massiva gips-gruppen, bestående av trenne figurer, föreställande Industrin, Handeln och Jordbruket, vilka framför sig i guld hade placerat en storstad i miniatyr, säkerligen var den mest imponerande och massiva. Bland de historiska märktes en, som skulle illustrera Hudson's Bay-bolagets överlämnande av Selkirksettlementet till nybyggarne, varvid överlämnandet av chartern och en jordtorva på ett naturtroget sätt återgavs. William Pritchard körde den vattenvagn, som för femtio år tillbaka användes här i staden, och det anmärkningsvärda häri var, att Pritchard var den, som även då körde denna tvåhjuliga vattenkärra. En "spårvagn" från den gamla goda tiden tilldrog sig mycket muntrande uppmärksamhet. Järnvägarna hade storslagna "flottor". Den gamla "Countess of Dufferin", det första lokomotivet, som av C. P. R. infraktades till Winnipeg och vilket brukade trafikera mellan Wpg-Portage la Prairie rullade genom gatorna, åtföljd av en modell av ett 1924-lokomotiv. Canadian National Railway representerades av en "float", där järnvägssystemets utveckling på flerahanda sätt illustrerades.

Även isländarena deltogo med en vacker flotta, bestående av ett vikingaskepp med en viking, representerande Leif Erikson, i fören, varförutom i aktern sutto en grupp isländare, representerande tre olika generationer. Denna flotta som var den vackraste och mest originella erhöll också första pris. Samtliga dekorativa flottor voro små mästerstycken i sitt slag och gav en livlig och frisk färg över paraden. Det skulle emellertid taga för mycket utrymme att beskriva dem alla. Bland de som på ett karaktäristiskt sätt illustrerade stadens utveckling kunna följande nämnas: City Hydro, Manitoba Govt. Telephone System, The City Fire Department, Winnipeg Water District, Greater Winnipeg Water District, City Health Department jämte en del andra institutioner och affärsföretag. I allt deltogo 300 flottor och sex större musikband i paraden.

Efter att paraden beskådats var hela staden i en fststämning. Parkerna voro översvämmade av människor, som roade sig med sång, dans och lek, samt sportövningar av alla slag. Vid tiotiden på kvällen samlades tusentals personer utanför den magiskt illuminerade City Hall, där en estrad byggts, från vilken tvenne musikkapell presterade en utmärkt dansmusik medan de yngre i takt med musiken valsade om eller jazzade på Market Square asfalt. Vid tolvtiden började några regndroppar att komma och då var det också på tid, att de firande massorna drogo "hem till sitt", efter att på ett värdigt sätt ha firat stadens 56-årsjubileum. Allt hade gått lugnt och ordentligt tillväga. Inga särskilda klagomål hade inkommit till polisen, även om man här och där kunde iakttaga att det livsgivande elixvattnet möjligen flödat något ymnigare än vanligt.

General Smuts lider nederlag

Nationalisterna och arbetarna vinna en avgörande seger vid valet i Sydafrika.

Hertzog kommer att bilda en koalitionsregering med arbetarna.

Ett val, som tilldragit sig stor uppmärksamhet runt hela världen, ägde rum den 19 dennes i Sydafrika, varvid den bekante krigsveteranen gene. Jan Smuts besegrades och arbetarna samt nationalisterna tillsammans erövrade makten. Jan Smuts besegrades i sin egen valkrets, då 1,022 röster kastades för honom medan 1,407 röster kastades för motkandidaten, arbetaren Hay. Ehuru röstningens resultat i detalj ej ännu är känt har man sig bekant, att nationalisterna erövrat 55 platser, det sydafrikanska partiet (Smuts' parti) 51 och arbetarna 18, jämte en självständig kandidat. Mest beteckneande var valet i Transvaal, varest arbetarna och nationalisterna svepte hela provinsen. Nationalistledaren och den som möjligen blir näste premier, general Hertzog återvaldes med en majoritet av 1,554.

Resultatet av valet torde, som sagt, bli att Hertzog erhåller premierskapet och att en koalitionsregering blir bildad. I förstone hette det i inkommande meddelanen, att Hertzog ej visade stor lust, att göra gemensam sak med arbetarna, men senare meddelas, att han är i full harmoni med dem och gått med på att bilda en gemensam ministär. Utan arbetarnas understöd skulle nämligen den nya regeringen ej stå sig länge.

Arbetarna jubla över resultatet, då de tro att tyrannväldet nu skall upphöra. Alldenstund nationalisterna äro beroende av arbetarnas understöd, tror man ej att nationalisterna komma att göra några stora ansträngningar att genomföra några secessionsplaner, såsom dessa påstås, föra i skölden. Några allvarsamma brytningar med den brittiska regeringen tror man sig ej behöva befara. Hertzog förklarar, att det är hans högsta önskan, att kunna förena alla intressen för ett för hela landet gagnande samarbete. Han har utlovat samarbete med arbetarna och yttrade nyligen att "nationalisterna utan undantag äro fast beslutna, att stå för sina löften till arbetarna. Nationalisterna eftersträva ingalunda secession, som ett politiskt mål, och ämna ej höja detta krav förrän den stora allmänheten och isynnerhet det brittiska folket är i favör därav". Den nya ministären kommer att i den närmaste framtiden bildas.

I Storbritannien synes man beklaga att general Smuts besegrades i valen, men man tror ingalunda att han därmed är ur den politiska striden för gott.

ARGENTINA FÅR STOR VETESKÖRD.

Ett telegram från det Internationella jordbruksinstitutet i Rome, daterat den 18 dennes, meddelar, att den officiella beräkningen av Argentinas veteskörd för innevarande säsong uppgår till 247,000,000 bushels i jämförelse med 259,000,000 såsom förut beräknade. Under säsongen 1922—23 var Argentinas skörd 196,000,000 bushel. Den exportabla vetekvantiteten, som ännu finns i Argentina, uppgår till 63,603,000 bushels. Linproduktionen i Argentina är 58,580,000 bushels emot 63,241,000 under föregående år; innevarande års skörd av havre är 76,643,000 mot fjolårets 55,116,000.

Den totala veteproduktionen i Belgien, Bulgarien, Spanien, Förenta Staterna och Indien, de enda länder från vilka officiella beräkningar föreligga, utgöra 1,241,000,000 bushels. Fjolårets totala kvantitet för samma länder var 1,361,000,000.

Vädret i Norra och Central-Europa samt i balkanstaterna var under maj synnerligen förmånligt. I södra Italien, Ryssland och norra Afrika har torka varit rådande. I allmänhet kan man säga att situationen varit sämre än vanligt.

Liberalerna i B. C. få knapp majoritet

Det ser ut som samtliga partiledare i B. C. lida nederlag i sina egna valkretsar.

Premier John Oliver besegrad men torde söka återval i annan valkrets.

Valet i B. C. har nu ägt rum och ehuru de slutliga resultaten ännu ej äro kända, torde det vara tämligen säkert, att liberalerna avgingo med en knapp majoritet. Enligt senast tillgängliga valresultatet ha de liberala vunnit 20 platser, de provinsiella 3, de självständiga 2 och arbetarna 3. På grund av att frånvarande rösträttigade givits tillåtelse att kasta sin röst per post och alldenstund sammanräkningen av dessa röster ej kan ske förrän efter tre veckors tid, kan det definitiva valresultatet ej ännu avgöras. I fyra valkretsar är dessutom valresultaten ej kända.

Så långt vi hittills funnit ha alla tre partiledarna, nämligen John Oliver, den nuvarande premierministern, de liberalas ledare, — Hon. W. J. Bowser, kons. och gen. H. D. McRae, det provinsiella partiets ledare, blivit besegrade i valet. Möjligt är att McRae blir vald sedan det slutliga valresultatet blir känt. Hans närmaste motståndare är en kvinnlig kandidat, mrs. Ralph Smith. Premierminister Oliver blev emellertid definitivt besegrad. Huruvida de liberala erhåller nog stor majoritet att bibehålla makten beror uteslutande på utfallet av de "frånvarandes" röster. För att kontrollera legislaturen måste de liberala förfoga över 26 platser, vilka berättigar dem till val av talman, samt ger dem 25 röster att sätta emot legislaturens övriga 22. Intet officiellt ställningstagande kommer att göras förrän det slutliga resultatet är känt. Premier Oliver har erbjudits att söka val i ett flertal valkretsar och möjligt är att han kommer att acceptera någon av dem.

Rusdrycksfrågan eller rättare frågan om friare försäljning av öl och beer har intagit en framskjuten plats under valkampanjen. En omröstning rörande försäljning av öl å hotellen per glas har företagits, men omröstningen har hittills varit emot denna försäljning. Vancouver, Victoria, North och South Vancouver, New Westminster och Chilliwack ha alla röstat emot förslaget. I en del av dessa städer var det enhälligt motstånd. I Vancouver var det 240 rösters majoritet emot förslaget. Det komiska har under kampanjen inträffat, att samtliga partier har beskyllt varandra för att ha ha mottagit kampanjfonder från ölintressena. Tidningen Vancouver Daily Province har skarpt uttalat sig emot införseln av det nya försäljningssystemet, vilket om det genomfördes, komme att betyda "krogarnas återinförande". "Disken och messingrelingen är allt som kommer att fattas, — eljest vore det den gamladagskrogen upp i dagen. Den person, som tror, att öl komme att bli de enda rusdrycker, som komme att serveras på ett dylikt dryckesställe, han måtte ha en väldigt god tro på den mänskliga naturen. Talet om att försäljning av öl i klubbar skulle befrämja nykterheten och motarbeta bruket av starkare drycker, har omkullkastats av erfarenheten. Det har nämligen visat sig att å nästan alla klubbar ha spirituosa försålts, och varit part av affären", säger tidningen.

Skand. Storlogen av I. O. G. T.

kommer, som förut meddelats, att avhålla sitt ordinarie storlogemöte hos logen Goda Avsikten i Kenora i dess ordenshus den 6—8 juli. Ombud och andra, som ämna deltaga i storlogemötet, vilka komma från väst om Winnipeg, göras uppmärksamma på, att deltagarna avresa från Winnipeg lördagen den 5 juli med "Campus Special", som lämnar vid ett-tiden på dagen. De uppmanas likaledes att köpa returbiljett **endast till Winnipeg då de därifrån kunna benytta sig av redsatta biljettpriser.** Mötet börjar på söndag och fortsätter på måndag. Logerna uppmanas, att låta representera sig.

G. H. Silver, O. S.

Femton postsäckar, vilka man tror vara en del av den bortrövade posten å Chicago—Milwaukee-tåget för någon tid sedan, ha funnits i en gammal automobil på en farm i närheten av Joliet, Wisconsin. Fyndet rapporterades in till postinspektören Germer. Numret å automobilen var letsamma som å den auto, som blev stulen i Chicago för tre månader sedan.

ÄVEN ONKEL SAM EFTER WRANGELÖN.

En amerikansk skonare på väg till Wrangel-ön för att där plantera stjärnbaneret.

Ryssland ämnar också sända en expedition dit för att taga den i besittning.

Striden om Wrangelön pågår ännu i all sin bitterhet. Denna gång är det amerikanerna, som spekulera på att plantera den stjärnprydda flaggan å den nordliga ön. Den amerikanska skonaren Herman under kapten Louis Lane's kommandoskap, avseglade den 19 dennes från Nome för att resa till Wrangelön, varest den amerikanska flaggan skall höjas.

Det är ävenså bekant att Soviet Ryssland planerar att sända ett skepp till Wrangel för att skydda sina anspråk på ön. Upptäcktsresande Vilhjalmur Stefanson sökte i tre års tid rädda Wrangel för det Brittiska Riket.

Kapten Lane är en med de mest skickligaste arktiska seglare. Han har seglat uppe i regionerna i ett kvarts sekel och förde det första handelsskeppet till Wrangel 1910. Harald Noice, som stod i spetsen för undsättningsexpeditionen till Wrangel i fjor och Lorne Knight, som dog å ön, gjorde sin första arktiska resa med kapten Lane. Den senare fann Stefanson å Banks Island 1914, då allt hopp om hans återfinnande uppgivits. "Herman" planerar att undsätta och återföra Charles Wells och 13 eskimåer, som förlidet år kvarlämnades av Harold Noice. Om ryssarna hinna Wrangelön före "Herman" förväntar man, att Wells och eskimåerna tillfångatagas och dess fångst av hudar och valrossbetar bli konfiskerade.

En häftig debatt i parlamentet

Förslaget om ett $300,000 anslag till den imperiella utställningen i England orsakar en häftig debatt.

Då ekonomi praktiseras i andra avseenden bör den praktiseras överallt, anser man.

En häftig debatt agde rum i måndagseftermiddag i parlamentet då förslaget om ett $300,000 anslag till Wembley-utställningen var på tapeten. E. J. Garland gjorde nämligen ett tilläggsförslag, varigenom summan skulle reduceras med $20,000. Detta förslag föll emellertid med 86 röster mot 48. Liberalerna röstade enhälligt emot amendemanget, de konservativa med undantag av Boys för detsamma, medan de progressiva delade sig. Anslaget om $300,000 bifölls därefter.

Då saken kom inför huset i egenskap av "committe of supply", gjordes av immigrationsminister Robb ett förslag att regeringen skulle sända en parlament-delegation att övervara utställningen såsom regeringens officiella representanter. Kostnaden för denna delegation, som skulle väljas ur de olika partiägren skulle bestridas av regeringen. Transporteringskostnaderna beräknades till $400 per person, samt ett underhållsanslag av $20 per person. Hela kostnaden skulle belöpa sig till $20,000. Delegationen skulle bestå av sju personer, varförutom fem pressmedlemmar skulle medsändas. På förfrågan om även arbetarna skulle erhålla representation i denna grupp, svarades, att det fanns ingen anledning att förneka dem detta, men om man skulle följa den vid kommittéutnämningar vanliga proceduren, så var icke detta parti starkt nog att göra anspråk på en delegat. En häftig debatt uppstod rörande detta anslag, då man ansåg att ekonomi borde gå framför allt.

Den konservativa ledamoten Guthrie påminde om att anslaget till The National Institute of Blind hade reducerats från $20,000 till $10,000, anslaget till Canadian Tuberculosis Ass. hade reducerats till $15,000 från $20,000 och anslaget till Canadian National Safety League från $25,000 till $10,000, — allt av ekonomiska skäl. I belysning av denna sparsamhetspolitik vore det ej rättvist, att kasta ut $20,000 för detta ändamål. J. S. Woodsworth menade att det fanns andra mera skriande behov inom landet, som först borde tillgodoses. Regeringen hade till exempel funnit det omöjligt att göra något för att avhjälpa sysslolösheten i västern och då så var, borde den ej heller vara i tillfälle att ge ut en rätt respektabel summa penningar för dylika ändamål, ansåg Woodsworth.

Över 100 infödingar blevo begravda i ett jordras, vilket härförliden förstörde byn Tjigemborg i Bajern.

Socialistmördarna i Italien gripna

Samtliga arresterade voro framstående medlemmar inom fasciströrelsen.

Mussolinis ingripande att infånga brottslingarna ökar hans prestige.

Socialistdeputeraden Matteottis i Italien banemän ha äntligen efter en veritabel hetsjakt infångats och arresterats. Fillippo Fillipelli, vilken tagit sin tillflykt till havet för att begå sig till Frankrike upphanns av en submarinjagare utanför Genua, just som han var nära att komma in på franskt territorialvatten. Alding Volpi, en annan av de misstänkta förföljdes över Alperna av poliser och en avdelning facsister, just som han stod i beredskap att gå över gränsen till Schweiz, medan tre andra arresterades just då de ämnade stiga ombord å en ångare på väg till Albanien. En annan av facsiströrelsens främste män, Giovanni Marinelli, har också arresterats såsom misstänkt för delaktighet i mordet. Det är rätt så beteckneande, att samtliga arresterade intagit de mest framskjutna platser inom fasciströrelsen, men likväl söker man befria denna från allt ansvar. Mussolinis avståndstagande från mordet och hans kraftiga ingripande att arrestera brottslingarna har betydligt ökat Mussolinis prestige i Italien, och det troliga är att han ej kommer att resignera från premierskapet. — De företagna undersökningarna ha gett vid handen att inom fasciströrelsen existerat en verklig mördarliga under Duminis' ledareskap, och vilken varit ansvarig för alla brottsliga handlingar som tillvitats fascisterna i tid som gått. Rossi och Marinelli ha varit organisationens "hjärna", medan de andra varit dess verktyg. Vid förhören tycks emellertid framgå, att den ursprungliga planen egentligen ej var att döda Matteotti, utan endast bortföra honom — för vad ändamål har ännu ej utklarats. Flera tecken tyda också på att denna uppgift är antaglig.

Enligt ett meddelande från Rom, daterat den 21 dennes, har Dumini avlagt fullständig bekännelse och påstår, att mordet skett på befallning av signor Rossi, — en f. d. kabinettsledamot, — Giovanni Marinelli, f. d. ledamot av fascististyrelsen och Fillippo Fillipelli, f. d. redaktör för Roms starkaste och mest inflytelserika fascisttidning. Dumini står nu anklagad för mord.

Oppositionstidningarna i Italien söka naturligtvis göra ett stort nummer av saken, för att misskreditera Mussolini. Denne har ej ännu officiellt intagit någon annan ställning, än att ge bestämd order om att alla brottsliga våldsamheter av vad slag de vara må, måtte på det kraftigaste beivras och att myndigheter, som förfelade att göra sin plikt skulle skoningslöst avskedas. Mussolini har sammankallat kabinettet till den 23 för att överlägga om dess ställning, varefter man kommer att tala till senaten och deputeradekammaren. Han kommer därvid att klargöra sin ställning och vad han ämnar göra. Det förväntas att han kommer att kvarstanna vid makten och framlägga sitt program för att reparera den kris som mordet å socialisten Matteotti framkallat.

En stark värmebölja ha dragit fram över Förenta Staterna och ett stort antal personer ha dödats av solstyng.

Sju tusen tyskar, landsflyktiga från Ruhr, ha tillåtits återvända till sina hem. Bland dessa befinna sig 600 av de 800 tulltjänstemän, som avlägsnades från sina platser.

Strid mellan gruvarbetare och gruvvaktare utbröt den 19 dennes i Bradygruvan i närheten av Morgantown, W. Va., varvid hundratals skott avlossades. Stadshuset blev förstört av anlagd eld och en man har blivit svårt sårad.

En svår epidemi av sömnsjuka har utbrutit i England. Omkring 48 procent av de angripna avgå med döden. Efterföljderna av sjukdomen för de, som genomleva den äro också av allvarlig art, i de flesta fall med lamhet eller idioti. Läkarevetenskapen står maktlös inför den hotande faran.

Köp era Ångbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.

Herriot erhåller förtroendevotum

Efter att stormiga uppträden ägt rum i deputeradekammaren vinner den nye premiern dess förtroende.

Herriot och MacDonald ha avhållit en mycket givande konferens i London.

Den politiska situationen i Frankrike efter ministerkrisen och presidentskiftet har nu börjat stabilera sig. President Doumergues och premier Herriots ställning gentemot Tyskland är i huvudsak enahanda med Millerands och Poincaré's, med undantag av att den är något vänligare. De fordra emellertid att erhålla fulgoda garantier för Tysklands betalningsvillighet, innan trupperna återkallas från Ruhr.

Vid ett stormigt sammanträde av deputeradekammarens ledamöter den 19 dennes, varvid förhandlingarna tvenne gånger måste upplösas på grund av de stormiga uppträdandena, erhöll Herriot ett förtroendevotum med 313 röster mot 234. Herriot hade i ett tal till kammaren redogjort för regeringens ställning gentemot de sakkunnigas rapport. "Reparationskommitten har accepterat dess rapport och så gör regeringen" sade Herriot, "men det är omöjligt att underhålla en militärockupation i 37 års tid". Han meddelade samtidigt att han ämnae avhålla en konferens med den engelska premierministern.

Enligt senare meddelanden ha Herriot och MacDonald haft en synnerligen givande konferens i London den 21 och 22 dennes, varvid man bl. a. kommo överens om att i mitten av juli sammankalla en konferens av de allierade för att återupptaga diskussionen om skadeståndsfrågan och Dawes'planens realiserande. De två ministrarna överenskommo dessutom att gemensamt avlägga en visit till Geneve vid öppnandet av Nationernas Förbunds möte därstädes i september månad.

Konferensen säges ha varit mycket givande och båda parterna synnerligen tillfredsställda. MacDonald har alltid förordat att Nationernas Förbund skulle garantera tyska skadeståndets betalande, efter Ruhrtruppernas återkallande, — en politik, som fransmännen absolut vägrat godkänna, då de ansågo sig behöva mera direkt form av säkerhet. Det förljudes att Herriot ställt sig sympatisk mot förslaget. Det talas också om, att Herriot ställt sig sympatisk gentemot Tysklands inträde i Nationernas Förbund. Vilket understöd Herriot kan finna i franska kammaren för dessa idéer återstår att se. Isen tycks emellertid vara bruten mellan Frankrike och England och möjligt är att en ny politik kan framkallas. Herriot skulle på återväg till Frankrike rådgöra med Belgiens premier Theunis, varefter man ämnar sätta sig i förbindelse med Italiens premierminister Mussolini.

SEX MÄN HÄNGAS FÖR MONTREAL-RÅNET

Juryn dömer de anklagade att sona sitt brott genom hängning.

Louis Morel, Giuseppe Serafini, Tory Frank, Mike Valentino, Frank Gambino och Leo Davis komma att hängas den 24 oktober i och för mordet å Henri Clerand, Hochelaga- banktjänsteman, den 1 april, såvida de ej dessförinnan bli benådade.

Det tog juryn elva minuters överläggning att fälla det avgörande utslaget.

Efter att domen uttalats tillfrågades de dömda om de hade något att säga till sitt försvar. Serafinis läppar skälvde och några tårar glittrade i hans ögon, men han skakade endast på huvudet. Frank Gambino förklarade att han ingenting visste om saken och var oskyldig. Mike Valentino pekade på de andra och svarade: "De ha sagt allt". Leo Davis förnekade absolut att ha haft något med mordet att göra. Tory Frank svarade genom tolk, att man borde visa honom barmhärtighet, ty han hade aldrig fader och moder, samt hustru och två barn, dessutom förnekade han all delaktighet i mordet och påstod att ingen där visste vem han var.

Så kom Morels tur. Med avseende å konspirationen förklarade han sig skyldig, men med avseende å Stones död, sade han sig höra skottet, men trodde det vara en olyckshändelse. Han var villig att "taga sin medicin", sade han, men beklagade att en man vid hans sida skulle bli dömd för mord, som var absolut oskyldig.

Den som Morel ansåg oskyldig var Davis. Efter att de dömda haft tillfälle yttra sig, uttalades domen och juryn förklarade, att domen fallit på grund av avgivna vittnesmål, och troligt dessa var Davis lika skyldig som de andra.

Poststrejken nu i full gång

Strejkordern, som utfärdades den 19 ds. hörsammades i östern, men får ringa anslutning i västerns städer.

Arbetarna tvingas att gå tillbaka eller hotas att förlora sina platser.

Den i förra numret bebådade poststrejken blev kallad att taga sin början den 19 dennes vid 5-tiden och strejkordern hörsammades av posttjänstemännen rätt allmänt i Toronto, Montreal och de större städerna i östern, men här i Winnipeg och i västern i allmänhet, syntes arbetarna ställa sig tvekande. Detta berodde otvivelaktigt på, att man fruktade för ett fiasko, alldenstund tusentals f. d. posttjänstemän och andra stodo färdiga, att intaga strejkbrytarens roll och taga anställning i de strejkandes plats. En konferens, som sammankallades i Ottawa för att söka åstadkomma en överenskommelse, som kunde leda till strejkens avblåsning, misslyckades totalt. James Stewart, tjänstgörande general-post-master insisterade på att strejkordern skulle återkallas tills underhandlingarna slutförts, men strejkledarna voro ej i favör härav, då de ansågo alla dessa underhandlingar resultatlösa. Underhandlingarna resulterade i ett brev som tillställdes arbetarna, vari vissa medlingsförslag gjordes, men de voro synbarligen ej till arbetarnas tillfredsställelse, ty strejken bragtes i effekt.

Strejken blev i östern rätt effektiv, men vederbörande sökte från början demoralisera de strejkande och lyckades också häri, genom att förklara, att alla, som åtlydde strejkordern riskerade att förlora sina platser. Man anskaffades från andra håll; sålunda erhöllo studenterna i Toronto universitet en S. O. S.-kallelse, att göra sig beredda, att vara behjälplig att fylla de strejkandes poster. Alldenstund det ej visade sig så svårt att erhålla andra, som voro villiga att uptaga arbetet, var det ej svårt för Stewart att dekretera: "Gå tillbaka till ert arbete om ni värdesätter er ställning". Då det fanns många, som varit i tjänst i en följd av år och snart voro pensionsberättigade, lyckades detta dekret göra åsyftad verkan och effektiviteten av strejken var sålunda bruten.

Här i Winnipeg gjorde tjänstemännens ledare det uttalandet, att den av kommissionen rekommenderade löneskalan var otillfredsställande och bestod av svältlöner. Regeringen och parlamentet söker göra sig oansvarigt genom, att förklara att Civil Service Commission har uteslutande rätt att bestämma över löner etc., som angår de under kommissionen sorterande tjänstemännen. Enligt den nya skalan kommer brevbärare att uppbära en årlig lön av från $1,080 till $1,440, utan bonus, men med bidrag till skor och uniform, medan "senior" brevbärare erhålla från $1,500 till $1,620; hjälpare erhålla från $1,020 till $1,260, medan högre tjänstemäns löner variera mellan $1,680 till $2,500. En allmän minskning av $200 per man säges skalan medföra. Posttjänstemännen fordra dessutom att the Civil Service Commission skulle komma under the Industrial Disputes Act, någonting den f. n. ej gör och vilket James Stewart på det bestämdaste motsätter sig.

Av allt att döma synes emellertid strejken vara bruten. Arbetareministern James Murdock har nämligen utfärdat en kungörelse, vari på det bestämdaste förklaras, att det bästa arbetarna kunna göra är, att återgå till arbetet. Samtidigt utsändes till samtliga postmästare en förklaring, att alla arbetare, som ej infann sig för tjänstgöring före kl. 8 f. m. den 21 dennes, skulle anses som definitivt avskedade. Alla, som dessförinnan infunno sig för tjänstgöring och alla, som ej deltagit i strejken, kommo att återtagas och inga obehagliga följder skulle följa, men alla de som fortfarande strejkade skulle anses vara oåterkalleligen avskedade och komma ej under några förhållanden att återtagas. Detta dekret har åstadkommit önskat resultat, såvitt det i skrivande stund är bekant, och det kan tagas för avgjort att poststrejken även denna gång totalt misslyckades, vilket också var att förvänta, då enig solidaritet ej kunde uppbyggas landet runt.

Femton personer dödade och ett trettiotal svårt skadade vid en spårvagnsolycka, inrapporterades den 18 dennes från Berlin. Bromsen på en spårvagn slog fel och denne rusade med full fart utför en skarp sluttning och körde mot en fabriksvägg.

Från parlamentet i Ottawa.

Revy av en medlem i parlamentets pressgallery.

Ottawa den 16 juni 1924.

Tvenne faser i den tragiska Homebank-kraschen förliden augusti var föremål för huvudintresset i parlamentet under den gångna veckan. Domare Mc Keown framlämnade då en interimrapport, vari han summerat sina slutsatser med avseende å de vittnesmål, som avlagts inför den Kungliga Kommissionen rörande sammanhanget mellan bankfallisemanget och finansdepartementets uraktlåtenhet år 1915 och 1918, att inskrida till bankens räddning. Kommittén för "previlegier och val" förklarade med 14 röster mot 8 att de beskyllningar, som gjorts mot arbetareminister James Murdock i förbindelse med hans uttagande ur banken av hans insatta medel några dagar före kraschen, ej kunde bevisas.

De tvenne rapporterna röra sig om regerinrens ansvar och heder. "Summan av kardemumman" i domare McKeown's rapport är den, att Homebankens finansiella ställning hade speciellt och auktoritativt blivit bragta till dåvarande finansminister Sir Thomas Whites kännedom, såväl år 1915 som 1918, och att de uppgifter som då lämnats, voro av den beskaffenhet att revidering eller en undersökning av bankens affärer varit berättigad och av behovet påkallad. Då ingen sådan revidering företogs fortsatte banken sina vansinniga affärer under fem eller sex års tid, med resultat, att depositörerna förlorade milliontals dollars. Detta kunde ha undvikits om finansdepartementet inskridit, påstår domare McKeown. Under dessa förhållanden är det knappast troligt, att regeringen kommer att ge de förlorande depositörerna åtminstone en del av vad de förlorat, då den förra regeringen försummade, att göra sin plikt, och sålunda kan anses ha del i fallisemanget.

Vari Sir Thomas White försummade sin plikt.

En effektiv revidering företagen år 1916 eller 1918 skulle, enligt kommissionärens uppfattning ha resulterat antingen i bankens likvidation eller dess sammanslagning med någon annan bank. "Om det gjorts år 1916", förklarar han, "skulle de nuvarande depositörerna ej ha förlorat en cent. Om det skett 1918 tror jag ej, att någon förlust fallit på dem".

Under 1916 utbetalades ingen ränta på tre av bankens största räkningar; inga penningar funnos tillgängliga för dividendutdelning med undantag å penningar tillhöriga depositörer; den dividend som år för år utbetaldes togos från depositörernas insättningar; en begäran om återbetalning av de insatta medlen kunde ej ha villfarits och de uppbetalade kapital- och reservfonderna hade förlorats. 1918 voro förhållandena ej sämre, men ej heller bättre och $190,000 av depositörernas medel hade utbetalats i dividend.

Kommissionen har dessutom funnit, att inga underrättelser rörande bankens ställning gjorts till de efterträdande finansministrarna, Sir Henry Drayton eller Hon. W. S. Fielding. Det finns ingenting, som tyder på att finansminister Fielding hade någon kännedom om de omtvistade dokumenten eller korrespondensen, vilken befann sig i företrädarens ägo. "Jag ber att få rapportera", säger domare McKeown, "att inga förklaringar alls lämnats till regeringen rörande Homebankens finansiella ställning efter år 1918 och att följaktligen ingen handling tagits av finansministern."

Beskyllningarna mot Murdock falla.

De av Gus Porter gjorda beskyllningarna mot arbetareministern Murdock, ha gått i luften. Allt som man funnit ut inför parlamentskommittén angående beskyllningen mot Murdock, var, att han några dagar innan han uttog sina penningar på privat väg av vice talmannen Gordon underrättats om att banken ej var på goda fötter. Detta skedde innan regeringen hade en aning om situationen. Mr Murdock överträdde ej på något sätt sin minister-ed och ej tillstymmelse till bevis föreligger, att Murdock begagnade sin speciella kännedom om saker och ting i egenskap av minister för att skydda sina egna personliga intressen. Han gjorde enast vad vilken man som helst i hans ställning skulle ha gjort — placerat sina penningar på en plats där han trodde de voro säkra. Mr Murdock avlade sitt vittnesmål på ett öppet sätt och hela diskussionen röjde intet av bedrägeri eller oärlighet och kunde ej kasta någon skugga på ministerns heder eller ärlighet. De konservativa medlemmarna av kommittén stödde Porter och, itrots av de avlagda vittnesmålen, röstade för en minoritetsrapport, vari de förklara att beskyllningarna voro befogade och dess riktighet bevisad. Två av kommitténs progressiva medlemmar, mr Brown, Lisgar, och miss Agnes MacPhail röstade för minoritetsrapporten, medan fyra progressiva röstade för majoritetsrapporten. Det kan kanske påpekas, att den enda gång då miss MacPhail var närvarande vid kommitténs sammanträden, var då röstningen ägde rum. Hon var ej närvarande för att avhöra vittnesmålen. — På detta sätt kan man säga att denna skandal ändat, — den enda som oppositionen [illegible] de två och ett halvt år, som den nuvarande regeringen suttit vid makten.

Senaten fortfarande avog mot bibanorna.

Under den gångna veckan har den konservativa majoriteten i senaten fortsatt sin strävan att förhindra järnvägsprogrammets antagande. På alla tänkbara sätt har man sökt fördröja undersökningskommitténs arbete. Två av motionerna ha helt enkelt avslagits och senaten fortsätter sina anfall på C. P. R:s konkurrent.

Canada och Downing Street.

Under den debatt, som i måndags fördes rörande Canadas nuvarande ställning till Downing street med avseende å imperiella utrikesaffärerna, gavs premier King ett lägligt tillfälle att på ett klart och övertygande sätt klargöra den attityd regeringen intagit gentemot underhandlingarna i förbindelse med Lausanne-traktatet.

Han tog därvid hela Underhuset med storm. Det är rätt så betydelsefullt, att de kommentarer som komma från Storbritannien visa ett fullständigt endosserande av den ställning Canada tog, genom att vägra att endast vara en gummistämpel i Whitehall-diplomaternas händer, isynnerhet då det gäller förbindelser som i framtiden kanske allvarsamt kan invecklа Canada i ett nytt europeiskt krigsutbrott. I princip nödgades oppositionsledaren Meighen erkänna riktigheten av regeringens ställning, men det var naturligtvis hans skyldighet att fördöma regeringens handlingar "right or wrong". Itrots av Meighens motsägande kritik av regeringens ställningstagande, accepterade han ej premierministerns utmaning att framlägga en resolution i och för röstning i Underhuset.

C. M. A. mötet.

TheC anadian Manufacturers Association avhöll i veckan sin konferens i Montreal och ha dessa förhandlingar följts med stort intresse. En mycket betecknande episod berättas i förbindelse med konferensen. Tjänstgörande finansministern Hon. James A. Robb och järnvägsministern Hon. G. P. Graham blevo inbjudna att närvara vid föreningens årliga bankett. De accepterade och till sin förvåning tvingades de att lyssna till en serie tal, vari man på det högsta lovordade protektionismen och fördömde budgeten. De gåvos emellertid intet tillfälle att själv få yttra sig. Denna synnerligen ovänliga behandling har framkallat reaktion till och med hos ett flertal av föreningens medlemmar, och det är troligt att en del komma att begära utträde ur föreningen. Det förspörjes att en kampanjfond på $250,000 kommer att samlas i och för propagandaändamål. Under tiden kan man ej upptäcka några tecken på att någon industri måste nedläggas, som ett resultat av den nya budgeten.

Ljuset.

Av Justus Elgeskog.

Det var alltså slut nu. Dessa underliga sex månader!

Erik stod uppe på åsen. Bakom susade skogen i vårlig ro. Där nere i samhället tindrade ljusen — och där låg folkhögskolan, där han tillbringat vintern.

Det var slut nu, och Erik sökte få en samlad bild av vad som egentligen hade tilldragit sig.

Han hade aldrig velat fara till folkhögskolan. Det var far och mor, som hade skickat av honom, och han misstänkte, att de gjort det för att få folk av honom, och det förargade honom. Tänk så underligt, far och mor hade tvingat honom i väg. De flesta av hans kamrater hade en helt annan erfarenhet. De hade först efter stora besvärligheter fått sina föräldrars tillstånd. En hade rent av rymt från hemmet. Ett par hade som bonddrängar tjänat ihop vad som behövdes för folkhögskolekursen. En liten blek skräddare hade slitit ont i fem år för att komma i väg.

Och Erik hade skickats iväg....

Den första tiden hade han varit mycket ovillig och mycket lat. Men lärarna voro tåliga. De gingo liksom och väntade på något. Men det hade han lovat sig, att inte skulle han slita som de andra bittida och sent för att lära sig den dumma grammattikan eller renskriva anteckningar i historia och litteratur. Inte....

Men hur det var, hade den allmänna ivern smittat honom. Värmen i lärarnas föredrag hade i början pinat honom. Han kunde inte sitta ointresserad, han hade ryckts med — det var inte möjligt att stå emot.

Och så hade det börjat detta oförklariga, denna omdaningsprocess i hans själ. Hans gamla intressen sopades undan; det som förr var roligt, föreföll honom nu rätt och dumt. Han fick nya ideal. Det öppnade sig för honom en alldeles ny värld med syner och toner, som kommo honom att skälva i hans allra innersta.

Där han nu stod uppe på åsens krön med aprilvinden fladdrande i rocken och ögonen vid öppna mot vårnattens bleka himmel, mindes han så väl, hur omslaget hade kommit.

Där skulle bli fest på skolan. Där skulle inbjudas flickor. Inte hvidde han sig om flickor, men i alla fall — det var stämning i luften. Han och hans kamrater ordnade med bänkar i skolsalen. En av de unga lärarna stod inne i en bod, där bänkarna förvarades och gav order. Då var det med ens, som om alla bråddar flödat över. Han, den trumpne, tyste Erik, blev alldeles vild av glädje och började hoppa och dansa inne i boden utan att tänka på att läraren var där. Men denne som hade pojklynne i varenda blodsdroppe, fick tag i honom och så dansade de båda pojkarna runt under kamraternas jubel. Då Erik äntligen kom loss och såg vem det var, blev han som förvandlad, han brast i gråt och gick sin väg....

Den dagen föddes det nya i hans själ, och sedan tindrade inga ögon klarare än hans i folkhögskolans sal.

Erik tänkte på denna lilla händelse och undrade, varför den hade spelat så stor roll. Det var väl bara så att han i det ögonblicket hade kommit fram till den punkt på livets väg, varifrån man ser den första skymten av tillvarons rikedom.

Sedan hade varje dag för honom varit som en fjällvandring. Han var mycket okunnig, men han gav sig aldrig. Och varenda timma gav något nytt....

Nu var det slut. Han kom just nu från avskedssamkvämet, och det var intrycken från detta, som fyllde hans sinne. En av lärarna hade talat om titanen Prometevs, som stal elden från gudarna och gav den åt människorna. Alla levande själar äro titanens arvtagare. Än ruva mörker och köld över världen. Prometev's eld får inte bara brinna på hemmens härdar och under ångpannorna i fabrikerna, den skall värma själarna, den skall lysa i sinnena.... Prometevs eld är framför allt upplysningens och bildningens eld.... Och så erinrade han sig, huru alla lärare och kamrater hade tagit varandra i händern och bildat en stor ring, genom vilken en handtryckning kunde föras vidare som en elektrisk gnista. Och rektorn hade talat om gnistan, om den odödliga elden, som springer från själ till själ, och som de unga måste låta gå vidare ut i bygderna....

Låta gå vidare....

Ja, den som kunde!

— Du kan. Han kände en kraftig hand på sin axel. Det var Johan, bondsonen från slätten, den bästa av hans kamrater. Erik hade tänkt högt, talat för sig själv, och nu kom svaret. Arm i arm vandrade de utför åsen och talade om gemensamma upplevelser och om det som väntade dem därute.

Under en himmelshög fura skiljdes de. Erik gick hem. Ånyo tänkte han högt.

— Nu börjar livet.

Men denna gång var det ingen som hörde honom.

* * *

Erik i Brattby är hemkommen från folkhögskolan.

— Det var kul; är han sig lik? Har han blivit mallig?

— Tror jag inte. Jag råkade honom på stationen, och han slog i hand så det sved och skaffade själv kistan på åket. Gubben mötte honom med kvarnvagnen.

— Men han syns inte till. Jag har inte sett en fjäder av honom, sen han kom hem. Jag tycker han kunde trumma ihop grabbarna till en bondtolva.

— Den kommer nog. De säger, att han håller på att inreda en kammare på Brattbyns vind. Bara den blir färdig så..... Förresten sa han till mig, att han ville vi skulle komma hem till honom en kväll. Han skulle säga till.

— Kan förstå det. Det har lyst i ena gavelfönstret i Brattbyn hela veckan om nätterna, så det måste väl vara något skarpt, han håller på med....

Det var två unga män, som samtalade i vägkorsningen. Strax intill låg kyrkan hög och vit. Ett stycke längre ned lågo skolan, handelsboden och en massa bondgårdar. Men långt bortom gärdena uppe i åskanten låg Brattbyn, en av de mindre gårdarna i den rika kyrkbyn.

Medan de unga männen samtalade, hade andra kommit till. Borta på vägen hojtade några pojkar. Då och då susade en bölande och illaluktande landsvägsdjävul förbi. Det skymde över bygden och ljusen började tändas i stugorna, först i Brattbyns gavelfönster och så ett efter ett.

Det blev tyst i hopen. Alla sågo åt samma håll, alla tänkte på samma sak.

— Kan någon säga, vad han gör, mumlade en i flocken.

— Det struntar jag i, sade en annan.

— Han har blivit mallig, menade en tredje.

Men en av pojkarna tycktes veta bättre besked. Han bodde på ett torp bortom Brattbyn, och han kände Brattbygubbens piga. Han visste inga detaljer, men han var säker på att Erik hade blivit konstig.

Ja visst var han konstig — men vad hade han också i skolan att göra!

* * *

Det gick en vecka. Varje kväll brann ljuset i Brattbyns gavelfönster. Under dagens lopp såg man Erik körande på åkern eller på vägen. Han hade alltid bråttom. Han hälsade vänligt, då han mötte någon, sjöng, då han var ensam, och arbetade som ingen annan. Brattbygubben, som alltid brukade bli sist med våren, blev först i år. Och aldrig hade man sett fälten i sådant skick. Brattbygubben syntes föga till. Frågade man honom efter pojken, svarade han knappt, men grinade lite menande utåt åkern.

Men på kvällen i skymningen tändes ljuset i Brattbyns gavelfönster. I hela byn talade man inte om något annat än detta ljus. Vad i all världen.... De måtte väl inte.... Det kan inte gå rätt till.... Intresset grep alla. Gubbarna svuro, gummorna gjorde kafferep, flickorna tisslade, och pojkarna i byn voro betänkta på att klå upp Erik. Det var inte roligt någonstans. Dansbanan stod tom, ingen ville spela kort, det gick inte att träffa en flicka. Och allt var det fördömda ljuset i Brattbyns fönster skuld till....

Så en lördag i början av maj hände något. Byns ungdom inbjöds till Brattbyn. Både pojkar och flickor, alltså ingen bondtolva. Men det nämndes inte ett ord om dans. Det kunde väl inte vara sy- och bönemöte heller?

I långa rader vandrade ungdomen till Brattbyn — högtidlig som vid en nattvardsgång. Nu skulle förklaringen komma på ljuset. Det lyste som alltid. Men det var nästan överflödigt. Kvällen var mild och stilla. Skyarna brunno ännu i aftonglöd. Det började skina grönt över hagarna. Det var en sådan kväll, då man måste tiga....

— Var så god och stig upp i kammaren, grinade Brattbygubben dem till mötes i förstugan. En och en tog sig upp för den smala, branta trappan, och så öppnades dörren till den hemlighetsfulla kammaren.

Och där brann ljuset.

Man kände sig besviken. Det var bara en vanlig 25-ljuslampa i enkel stake och ingenting annat.

Rummet var ordnat som en rymlig ryggåsstuga. Runtom väggarna stodo bänkar. Men framme vid gaveln på båda sidor om det lysande fönstret stodo bokhyllor fulla med böcker. På ena hyllan stod en liten byst av Victor Rydberg, och över den andra hängde en tavla, som Erik måste förklara för gästerna. Den föreställde Prometevs som ljusbringare. Hans förklaring var tafatt och blyg.

— Å kors, sade en av flickorna.

De andra småskrattade försiktigt, ty de begrepo ingenting, av vad han sade.

Erik såg bortkommen ut och önskade sig långt bort. Då kom hans syster som en räddande ängel. Hon började plocka fram kaffekoppar. Erik tog mod till sig. Han ville säga något, och ljud fick han; det blev fruktansvärt tyst. Alla tittade på honom. Man kunde höra hans hjärta banka, och svetten dröp nedför kinderna. Men så äntligen lossnade tungan. Hans mor hade lovat honom att få bjuda sina kamrater och byabor på kaffe, och så ville han berätta lite från skolan och så ville han — — — Men det han ville, kom aldrig fram. Han kom av sig. Men det gjorde ingenting, ty kaffet bars in.

Erik tyckte, att han var en idiot. Han kände sig enbart löjlig. Han hörde inte vad vackra Brita viskade till en av de andra flickorna. Hon tyckte, att han var vådligt bussig.

Äntligen skulle han berätta. Själv tyckte han, att han hackade, som om han suttit på en kanonkärra, och åhörarna skrattade ofta på fel ställe. Men hur det var, intresserade han dem. Han berättade om arbetet i skolan, om böcker och läsning, om studiecirklar och bibliotek. Det var det sista, han ville komma fram till. Han ville, att ungdomen i bygden skulle komma samman till förädlande nöjen, till studier. De skulle bilda ett bibliotek....

Han satte i halsen. Studiecirkel och bibliotek, studiecirkel och bibliotek.... Det gick runt för honom. Det var just detta, han ville intressera dem för. Han hade förberett sitt tal i långa, tysta nätter, och han hade verkligen satt ihop något fint om hur studiecirkeln skulle bli en ljusbringare, en Prometevs, som skulle bringa ljus i bygden.

Det gick alldeles i kras. Tungan satt som en tjock klump i munnen på honom. Händerna droppade av svett, han nästan vred sig i förtvivlan.

Och så slutade han. Då han såg upp, märkte han, att de inte alls skrattade. Vackra Brita hade tårar i ögonen — av medlidande trodde han. Han hade inte mod att fråga dem, om de ville vara med i en studiecirkel. Han hade fördärvat allt.

De pratade lite om ditt och datt. Stämningen var hemsk, tyckte Erik. Slutligen gingo de. Men de tackade alla, inte för kaffet utan för att..... de hade fått komma.

Erik var ensam. Han stod och tittade på sin Prometevstavla — och gråt. Det var den, som hade fördärvat alltsammans. Han ryckte ned den och ställde den bakom hyllan. Man skall icke försöka det omöjliga.

Det knackade.

Brita kom in.

— Du har inte sett min näsduk?

— Jo, där är den.

— Tack! Och så ville jag tacka dig för i kväll. Det var hemskt stiligt. Och som du talade! Det var så vackert det där om elden. Du ska bestämt bli präst.

— Nej, jag ska resa till Amerika, jag är en dumbom.

— Adjö, nu vänta de på mig....

Vad menade hon? Tyckte hon verkligen? Nej, jag är en dumbom.

Erik satte sig vid lampan. Han måste läsa lite, innan han somnade. Och snart glömde han sitt nederlag för bokens syner. Orden buro honom högt över alla småting och nederlag och uppenbarade nya okända världar. Han läste om hur mänskligheten gått framåt under tårar och nederlag, vånda och strid. Tusende tröttnade, veko, sveko. Men det fanns sådana, som icke kunde svika. De reste sig efter nederlagen, de torkade tårarna, de togo upp striden. För dem lyste allttid målet i oförgänglig klarhet. De kunde av intet hållas tillbaka, vare sig deras verk var litet eller stort. Och snart blevo de ledare, hövdingar. De uppmuntrade de trötta, samlade de slagna. Och så gick tåget framåt — livets tåg, mänsklighetens tåg, genom sakta skridande sekler....

Där nere stod en flock ungdom och blickade upp till ljuset i fönstret. Det var något högtidligt i deras ansikten.

— Man kan inte känna igen Erik, sade en av pojkarna. Jag är nästan blyg för honom.

— Ja, men han är inte mallig, sade en annan.

— Inte förstår jag mycket av vad han sade om den där eldtjuven, sade en stor, bred pojke funderande. Men sätter han i gång med en studiecirkel, går jag med, ty vi få aldrig någon ro här längre för det där ljuset i fönstret.

— Nej, instämde flera. Vi få aldrig någon ro för ljuset.

ORDET FRITT.

I FÖRSOFFNINGSFRÅGAN.

Låt oss först och främst konstatera faktum: Svensk-Canadensaren är försoffad! — Är, och kan aldrig bliva tu tal om den saken — från någon som helst synpunkt sett! — — —

Nu kan väl någon ha lust att anmärka: Så farligt är det väl ej, vi ha ju tidningar, flera stycken, kyrkosammanslutningar och föreningar, varför klaga! För den som erövrat en viss syn på livet med den fasta förutsättningen att aldrig gå längre, måste detta vara idealet helt enkelt.... Ty har inte allt ohjälpligt stannat i växten.

En tidning som håller fast vid att vara hundra år efter sin tid när det inte kostar mera att vara modern, — vad böra vi kalla en sådan tidning? Jo, ett missfoster! Ty det är inte först och främst pressens uppgift att följa med, och utvecklas efter de alltid i framtiden skymtande nya tidernas riktlinjer, med ett ord sagt, att hålla sig modern. Där ha vi ju ett av de fel, som vidlåder den svensk-canadensiska pressen, men är den värd den ringaktning den överallt mötes av ändå? Det tro vi ej. Den är åtminstone ej alltför ohjälpligt sjunken. Om 60,000 svenskar räckte den en förtroligt hjälpande hand skulle den säkert bli all right.

För att se saken ur föreningssynpunkt behöves att vara i besittning av ett visst mått av det som kallas: ett överseende och gott hjärtelag. För att inte svära!..... Och det kan nog hända att man känner sig inte så litet arg ändå, även om man söker att dölja det.

Tänk nu till exempel på I. O. G. T. Tänk sedan på alla dem som inte äro medlemmar av denna orden. Tröstlösheten går över till smutsgul pessimism, när man hör tungomålstalandet och haleluja-mandet tränga ut genom öppnade fönster och dörrar någon (i övrigt) fridfull sommarnatt. Då önskar man ibland att någon vanlig själ ville gräva en tillräcklig djup grav för ens fötter, för sannerligen måttet kan bli mera fullrågat!

Detta är nu de mörka sidorna. Och de äro legio, ithy de äro många.... De ljusa sidorna skulle man nästan frestas tro att de ännu ej påbörjats, men säkert är detta ett fel, måste vara det! Och låt oss komma överens om att hädanefter alltid skriva på de ljusa sidorna, för att så småningom kunna riva ut de mörka och bränna dem på bål.

Mr. Hägglund som öppnade denna fråga, är värd ett ärligt svar, och därför skall jag öppet erkänna, att jag för min del är oförmögen att se det goda, som framtiden har att vänta av masshypnotiserande religionstrollformler, och att jag har så litet "use" som möjligt för våra dagars yrkesbönmakare, och att jag nästan hatar svartrockar, just därför att de behöva ha betalt för att följa evangelium och lagarna (vilket de ändå ej göra mera än folk i allmänhet) och inte kunna predika Kristi lära utan att välsigna kapitalisterna och det väpnade våldet.

Nej, jag för min del, kan omöjligt inse att kyrkorna är något plus till folkupplysningen, är snarare böjd att tro den vara ett minus. Och för övrigt behöves det väl någon andlig vakenhet för att sitta i en kyrka och låta evangelium gå in genom ena örat och ut genom det andra? För att inte tala om dem som gå till kyrkan endast och allenast för att få sig en tupplur.

Nu förstår jag ju att kyrkorna måste få sin släng av sleven även de, just för den goda sakens skull: för att få försoffningsfrågan ventilerad så ingående som möjligt! Och är svensk-canadensaren så försoffad, att han inte, i ideellt hänseende, kan mäta upp ett kyrkorn, då måste sannerligen medeltidsmörker vila över svensk Canada! — Så då kan man ju ej begära att ett sådant folk ska' kunna ha en press fullt "up to date" och i kontakt med tidens strömningar. Ty pressen är nog också till en del vad dess läsare göra den till, även om läsare och pressmän måste co-operera för att få ett lyckligt resultat.

Hoppas S. C. T:s alla läsare säga sin mening i denna fråga, kanske kan endast därigenom en uppryckning komma till stånd!

Med hälsning till red. och läsare.

Einar Cantzler.

BLUE RIBBON COFFEE
Just as good as the TEA
Try It.
7

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET
Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap. Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).
684 Union Avenue, New York
M. A. Ericius Medical Institute
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

CAFE NORDEN
392 Logan Ave.
Glöm ej att besöka Café "Norden" när Ni är i staden.
God Mat och Gott Kaffe Serveras.
GÖR OSS ETT BESÖK.
AXEL HALL.

Dr. D. J. Mason
LÄKARE & KIRURG
Kontor och rum ovan Arrow Drug Store.
Telefon 81 Red Kenora, Ont.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telef. A7067

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders
Juvelerar- och Guldsmedsaffär
UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta

Dr. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

Elever
FIOLSPELNING
mottagas av Violinisten
JOHN O. NORRHAGEN
Studio: 131 Marion St.
NORWOOD, MAN.

Dr. S. C. Peterson
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

Kontorstel.: A 3689 Bostadstel.: St. John 889
Dr. T. Glen. Hamilton
LÄKARE
810—812 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

— Är det sant att din farbror är så sjuk, så ni kan vänta allt?

— Nej, inte allt. Vi ärva bara hälften.

Lärarinnan: — Jag skulle önska att ja gvore din mor bara åren vecka!

Per: — Jag ska' tala med pappa om det, när jag kommer hem.

Hon: — Tänk er, jag drömde i nat! att ni kysste mig och bad mig bli er hustru. Har ni nånsin drömt något liknande?

Han: — Nej, fröken, jag plågas aldrig av maran.

Gynna våra annonsörer.

EXKURSIONER

ÖSTRA CANADA
VAL UTAV RUTTER via JÄRNVÄG eller SJÖ och JÄRNVÄG.
Canadian Pacific Steamships
Segla från Fort William, Port Arthur på onsdag, lördag till Port McNicoll och på torsdag till Owen Sound.

PACIFIC KUSTEN
VANCOUVER, VICTORIA OCH ANDRA PUNKTER FRÅN WINNIPEG RETUR $72
Gå en väg, återvänd en annan. Se Banff, Lake Louise och de tjusande bungalow camps i the Rockies.

FYRA TÅG OM DAGEN--BÅDA VÄGARNA
Tvärs Över Klippiga Bergen
INNEFATTANDE DET STORARTADE STANDARD SOVVAGNSTÅGET,
"The TRANS-CANADA 'Limited"
Alla Våra Agenter Äro Villiga Att Lämna Alla Upplysningar Och Bistå Vid Planläggandet Av Eder Resa.
Fråga
CANADIAN PACIFIC RAILWAY

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Kenora samt dess talrika skandinaver

Fortsatta skildringar över våra landsmän med särskild hänsyn tagen till befattningsinnehavare av olika slag samt till de första pionjärerna eller de s. k. "old timers".

FÖR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV.

XLVIII.

Denna min artikel börjar jag med en redogörelse för de personer av våra landsmän i Kenora, vilka inneha befattningar eller ämbeten av olika slag och jag tager dem i den ordning, i vilken de kommo till Kenora.

Äldst är då den godmodige vaktmästaren John Anderson, vilken föddes 1860 i Dalsland samt begav sig till sjöss 1876 samt seglade världen runt i några år, tills han 1883 landade i Brooklyn, N. Y. och stannade där ett

Anders Borg,
Mellanviktsbrottare.

år. Nästa år eller 1884 styrde han kostan mot norden samt slog sig ned i dåvarande Rat Portage, där han i många år arbetade som snickare. Sedan sju år tillbaka är han vaktmästare vid stadens enda biograf. Han gifte sig 1883 med Karolina Carlson från Varberg, vilken avled 1920. Han har två fosterdöttrar, nämligen mrs C. H. Nilson i Winipeg och mrs John Östling i Kenora. Hans fader, Anders Johanson, avled 1908 i en ålder av 88 år och hans enda syster är bosatt i Vänersborg. I trots av att mr Anderson varit borta från sitt hemland i 48 år har han ej glömt ärans och hjältarnas språk. I år kan han fira sitt 40-årsjubileum med Kenora och det är ej många av de skandinaviska old timers, som varit där längre än han.

* * *

Albert Noreus föddes 1885 i Sundsvall samt kom 1893 med sina föräldrar till Kenora. Då han blev stor nog började han arbeta vid sågverk och efter en tid eller 1901 blev han biträde i affär samt har sedan mest hållit sig vid den banan. Sedan 1912 är han biträde hos firman Schragge vilken tack vare honom har en stor skandinavisk kundkrets. Noreus är en intresserad föreningsmännska samt har sedan goodtemplarlogens i Kenora bildande 1904 innehaft flera olika befattningar samt är nu ordenstemplare för den skand. storlogen. Även Vasa Orden har han troget tjänat sedan 1914 och har där innehaft nästan alla fattningar samt är nu ordenstemplare Nu är han medlem av exekutiva rådet. Han har även dabblat i politik samt var en termin alderman. Sedan 1907 är han gift med Hanna Nordquist samt har med henne en dotter och en son. Hans föräldrar äro bosatta i Norman. Av hans fyra bröder är en bosatt i Kenora och av de fyra systrarna likaledes en i Kenora.

* * *

C. A. Lysen föddes 1873 i Hedemora samt kom till Kenora 1897 och är sedan nio år tillbaka förman vid vattenverket. Han har arbetat inalles 19 år för staden. Sedan 1899 är han gift med Alma Erikson samt har med henne tre söner och tre döttrar, av vilka Elin sedan tre år tillbaka är expeditör å Kenora postkontor. Under en tid var mr Lysen vice manager för Kenora Ski Club. På denna tidning har han varit prenumerant i över 20 år.

* * *

Samuel Rimstad föddes 1879 i Nordfjord samt emigrerade 1898 till Canada och Kenora. Han började genast att arbeta för Canadian Pacific järnvägen samt blev 1901 befordrad till förman samt cirka åtta år sedan till roadmaster eller banmästare. Han har haft tur att slippa flytta omkring så mycket som en del andra järnvägstjänstemän. Sedan 1904 är han gift med Thora Rimstad samt har med henne tre söner och sex döttrar. Han har en bror och en syster i Norge och en hans broder avled för någon tid sedan i Regina, och när jag förliden sommar besökte Regina träffade jag änkan efter denna hans broder samt kunde nu fast långt efter framföra hälsningar. Mrs Rimstad har en broder i Star City samt en i Bigger, Sask., och den sistnämnde är ock roadmaster.

* * *

Ole Scholin föddes 1871 i Vankiva i Skåne samt tillhörde i fyra år Skånska husarerna och arbetade sedan vid Billeholms kolgruva. Utvandringslusten grep honom 1896 och han styrde kosan till Canada samt landade i Ottawa. Framtiden såg ej vidare ljus ut för honom, då han vandrade på Ottawas gator med sin fyra-åriga sjuka flicka i sina armar och flickan dog i hans armar. Han hade dock tur att träffa mr. Åkerlindh och regeringen fick betala för begravningen av hans dotter. Hans första jobb var att rida in en häst för en läkare i Ottawa. För detta fick han en dollar om dagen och mat. Men såsom varande skåning var han van vid mycken mat och god mat och mat i rättan tid. När han så för det mesta bara fick téblask och tunna brödskivor, sade han åt sin landsman Person, vilken ock arbetade för samma läkare och vilken välvilligt tjänstgjorde som tolk och fick förhållandet rättat. Ty, si, även Person var skåning och hade därför den rätta sympatin. Efter tvenne år i Ottawa kom han 1898 till dåvarande Rat Portage samt fick inom kort anställning vid vattenledningsverket och var under sjutton år superintendent för detsamma. Då kriget bröt ut, vaknade det gamla husarblodet i honom och fast 45 år gammal tog han 1916 värvning, men på grund av sin ålder blev han hemsänd efter ett år under fanorna. Hans hustru avled i april 1923, men hans son och två döttrar leva. Döttrarna äro mrs Jackson i Kenora samt mrs Albin Quistberg i Winnipeg.

* * *

Hans Hanson föddes 1871 i Larvik samt emigrerade 1890 till Canada och Keewatin, där han de första åren arbetade vid en kvarn. År 1893 finna vi honom i Winnipeg, där han utövade bagareyrket till 1896. Därefter återvände han till Keewatin samt arbetade åter vid en kvarn och hade en tid sitt eget bageri. Men år 1908 blev han anställd som provinspolis och denna syssla bibehöll han tills 1913, då han befordrades till Dominion indianpolis, vilken befattning han ännu innehar. Han är sedan 1893 gift med Mary Anderson av svensk börd samt har med henne en son, som är mössmakare i Calgary, samt 3 döttrar, av vilka en är stenograf i Kenora. Mr Hanson har brodern John i Kenora, Ole i Winnipeg samt Nils och Carl i Keewatin och systern, mrs John Christerson i Keewatin Mrs Hanson har en broder i Sask. samt en syster i Victoria, B. C.

* * *

Charles Engvall föddes 1882 i Nora samt kom redan 1900 till Minneapolis och efter ett år till Hibbing, där han arbetade i gruvor. Efter tvenne år i "underjorden" ansåg han sig behöva litet frisk luft och styrde naturligtvis färden till Kenora. Efter en kort vistelse där reste han till Lac du Bonnet samt arbetade cirka ett år vid därvarande kraftstation. På hösten 1904 reste han på besök till Sverige samt återvände i februari 1905 och slog sig åter ned i Kenora. Han arbetade nu delvis vid järnvägen, vid telegrafen samt med rörledningar. Efter en tid uppsatte han en läskedrycksfabrik, vilken dock brann ned efter ungefär ett år, varefter han reste till Winnipeg och fick anställning vid därvarande Coca Cola fabrik samt var den första, som där tappade på flaskor. Detta var mellan 1914—15. Påföljande år återvände han till Kenora samt uppförde sin andra läskedrycksfabrik, vilken han 1920 sålde. Sedan den tiden har han varit maskinist vid fiskodlingsanstalten i Kenora. Sedan 1916 är han gift med Elizabeth Nilson från Sundsvall samt har med henne tvenne döttrar. Hans fader vistades även här i landet, men han omkom 1913 vid en C. P. järnvägsolycka. Mrs Engvall har en syster i Moose Jaw, nämligen mrs Pete Swanson.

* * *

Adolf Fredrik Wongberg föddes 1873 i Undenäs i Västergötland samt var hemma järnarbetare. Till Canada och Kenora utvandrade han 1904 samt fick genast anställning vid Rat Portage Lumber Co., där han blev förman samt stannade till 1912. Sedan började han arbeta vid C. P. järnvägen, där han nu är vagnsreparatör, men under tiden 1916—17 arbetade han vid ett sågverk i Saskatchewan. Han ingick 1900 äktenskap med Vilma Erikson från Piteå samt har två söner. Hans bägge syskon vistas i Amerika.

* * *

Hjalmar Erickson föddes 1886 i Kramfors samt utvandrade 1905 till Amerika och New York, därifrån han efter några månaders vistelse styrde kosan till Kenora. Här sysselsatte han sig nu några år framåt med diverse arbeten, såsom för staden, med järnvägsbygge, båtbygge och snickeri och han försökte sig även på farmning samt att köra båtar. På hösten 1922 fick han anställning hos J. Donners möbelaffär, där han nu är manager. Mr Erickson är en intresserad goodtemplare och har tillhört den lokala logen sedan 1905 och har i flera år varit dess uppbördsman. Han är sedan 1908 gift med Henrietta Bergström från Dorotea samt har med henne en son och två döttrar. Mrs Erickson har trenne bröder i Pellat, Ont.

* * *

George Larson är född i Nordfjord samt emigrerade 1906 från Norge och kom direkt till Kenora, där han genast fick anställning vid C. P. järnvägen och redan påföljande år befordrades till sektionsförman. Han är sedan 1922 gift med Johanna Haus.

* * *

Andreas P. Johnson föddes år 1885 i Nordfjord samt kom till Kenora 1907. Han har här sysselsatt sig med snickeriarbete samt är sedan tre år tillbaka förman vid Backus & Brooks. Under tiden 1910—11 vistades han dock i Vancouver. Sedan fyra år tillbaka är han sekreterare i Vasa Orden samt har inom den innehaft flera befattningar. Sedan 1910 är han gift med Magna Hallman från Stockholm samt har med henne två söner och en dotter. Mrs Hallmans mor är bosatt i Kenora och hennes broder har nyligen anlänt från Sveriges huvudstad.

* * *

Erik Aug. Carlson föddes 1884 i Umeå samt kom till Kenora år 1904, varest han arbetade vid sågverk till 1906, vilket år han styrde färden till San Francisco just i tid att övervara den stora jordbävningen därstädes sagda år. Efter två år finna vi honom åter i Kenora samt i C. P. järnvägens tjänst. Sedan 1920 är han B & B förman samt har som sådan utfört en mängd svåra arbeten, såsom koldockan vid Ft William. Det har även hänt, att han måst avlösa engelska förmän, som ej kunnat gå i land med sin uppgift. Sedan 1909 är han gift med Anny Holm från Bohuslän och makarna ha två söner och två döttrar, av vilka Dagmar går i högskola samt dessutom studerar fiolspelning. Mrs John Peterson i Kenora är hans syster under det att mrs John Samson är mrs Carlsons syster och Carl hennes bror. Mr Carlson har beklätt befattningen som kassör inom luth. kyrkan.

* * *

John Peterson föddes 1888 i Luleå samt var hemma elektriker. Han reste till Canada och Rainy River 1908 samt efter ett år till Kenora, där han arbetade vid sågverk till 1911. Efter en sommars vistelse i Minnesota kom han tillbaka på hösten 1911 till Kenora samt fick anställning vid stadens elektricitetsverk som förman. Han är en intresserad medlem av Vasa Orden vilken han var med att stifta och inom vilken han haft flera uppdrag samt nu är dess ordförande. Vidare har han varit finanssekreterare och trustie inom luth. kyrkan. Sedan år 1911 är han gift med Anna Carlson från Umeå och makarna ha en son och två döttrar. Han har tre bröder i Waldon, Sask., och mrs P. en bror, nämligen förut nämnde E. A. Carlsson.

* * *

Pastor Carl Pontus Peterson föddes 1886 i Bergjums församling i Västergötland samt studerade i den bekanta Fjellstedtska skolan men avbröt studierna ett år före studentexamen. Han utvandrade till Amerika och på hösten 1915 finna vi honom vid Augustana College i Rock Island, där han 1917 avlade sin studentexamen eller B. A. Han fortsatte därefter med teologiska studier vid därvarande seminarium samt prästvigdes 1919 i Lindsborg, Kan. Sin första församling tillträdde han i juli samma år i Teulon & Inwood, Man. och i sept. 1920 kallades han till Kenora, där han ännu verkar. Pastor Peterson är Canada konferensens sekreterare sedan två år tillbaka samt medlem av Society for the Advancement of Scandinavian Study. Han är en frisinnad och sympatisk person samt mycket intresserad av studier. Äktenskap ingick han år 1918 med Frida Johnson från Lerum i Västergötland och makarna ha en son och en dotter.

* * *

Därmed har jag sagt några ord om affärsmän och befattningsinnehavare, bland vilka det ju finns ej så få "old timers", och kommer nu till att i första hand säga några ord om de övriga gamla pionjärer och andra, som jag råkade träffa. På grund av att staden hyser så många svenskar är det ju omöjligt att besöka alla och på grund av omständigheterna blir kanske någon överhoppad, som bort vara med i dessa artiklar. Men man är ju ej mer än människa.

* * *

Jag har här först fem verkliga old timers, vilka varit här i Kenora från 30 till 45 år. Den hittills äldsta nämnda var John Anderson, som anlände 1884. Men Joel Lidman "biter" honom med fem år. De fem jag nu har i tankarna äro: Joel Lidman, Vic Johnson, A. Börgeson, John Jeppson och Lars Larson, vilka som sades vistats i Kenora från 30 till 45 år, vilket ju är något enastående i vår rastlösa tid. Men låtom oss börja!

* * *

Joel Lidman är född 1852 i Dalsland men trots sina 72 år är han lika rask som vilken duktig 50-åring som helst. Vid 21 års ålder eller 1873 grep honom Amerikafebern och han stannade först i Minneapolis. Efter ett års vistelse där samt ett i St. Paul begav han sig 1875 till Selkirk, Man. Under de närmaste åren var han på C. P. järnvägsbygge på olika delar i Manitoba och 1879 kom han till den plats, som nu är känt under namnet Kenora. Då fanns där endast ett Hudson Bay posthus samt några småskjul för järnvägens konstruktionsarbetare. Det var ingalunda ett lätt arbete att bygga denna järnväg, ty landet var fullt av svampmarker och arbetsfolket måste gå i höga kragstövlar, då banken lades. Joel Lidman fick vara med om verkligt pionjärliv i ett nytt och vilt land och han delar äran med många andra av sina landsmän att ha gjort stora sträckor av Canada beboeligt för kommande släkten.

År 1880, då järnvägen var färdig från Winnipeg till Cross Lake, skulle ett tåg, bestående av lokomotiv och en lastvagn även föra passagerare. Vagnen var så fylld att man fick sitta stå eller ligga så tätt som packade sillar. En nybakad konduktör, som tänkte tjäna pängar lätt, började gå omkring samt söka inkassera $2.00 av varje person, men han blev snart utkörd.

Bland de gamla pionjärerna som var med på denna tid, voro norsken Henry Lee, vilken avled 1912 och på sin tid ägde den flytande restaurangen "Arken"; smålänningen John Thompson, vilken hade Russell House; värmlänningen Angus Nilson, vilken redan i Sverige hyrde ut sig att här arbeta för Hudson Bay och som avled omkring 1910 i en ålder av cirka 90 år, samt norsken Julius Moggeberg, som även arbetade för Hudson Bay och som var gift med en squaw eller indiankvinna.

Järnvägen mellan Winnipeg—Kenora—Port Arthur var färdig för trafik 1881. Detta och mycket mer berättade den gamle pionjären för mig och hade jag haft tid att stanna, hade jag av honom kunnat få stoff nog för en hel bok.

Sedan Lidman slutade med järnvägsbygge har han arbetat som bartendare — men det var i den gamla goda tiden, som man säger — båtmaskinist, båtbyggare etc. samt har varit med om att bygga sågverk m. m. Han är nu ensam på gamla dagar men har en gift dotter i Winnipeg.

* * *

Vic Johnson föddes i Gamla Karleby 1865 samt utvandrade 1883 till Amerika och Duluth. Nästa år finna vi honom i Port Arthur samt 1885 i Rocky Mountains, B. C. på järnvägsbygge. På hösten 1885 anlände han till Kenora samt har sedan dess utfört olika slags sågverksarbete och är nu sågställare. Sedan 1895 gift med Mary Johanson från Finland ha makarna två söner och två döttrar, nämligen mrs Martin Giving och mrs Gust Fryklund. Då Johnson anlände till Kenora hade staden endast 700 invånare eller ungefär tiondelen av dess nuvarande befolkningssiffra.

* * *

Abraham Börgeson föddes 1849 i Kungsäter i Västergötland och är således nu sina modiga 75 år men likafullt arbetsför. Han emigrerade 1881 till Pennsylvania, där han var stenhuggare till 1884. Sagda år reste han tillbaka till Sverige samt brukade där ett hemman, tills han 1888 åter tog till vandringsstaven, men denna gång gällde kosan Canada och Kenora. Han har under mesta delen av tiden varit sysselstt med sågverksarbete. Han är sedan 1879 gift med Inga Börgeson samt har med henne en son och två döttrar, nämligen mrs Ben Anderson och mrs Vic Lundin, vars man är förman vid Keewatin Lumber Co.

John Jeppson föddes 1864 i Kvarstad, Skåne, samt emigrerade till Canada och Kenora 1891 och arbetade de först femton åren för Rat Portage Lumber Co. samt fortsatte vid samma sågverk, då detsamma övertogs av Keewatin Lumber Co. Det är ej alla, som bott i 33 år på samma plats samt arbetat å samma plats. Sedan 1892 är han gift med Inga Person från Söderup samt har en dotter, anställd å kontoret vid Keewatin Lumber Co. Mr Jeppson var med från början, då luth. församlingen startades samt har inom densamma varit diakon. Hans syster är mrs Nils Larson i Kenora.

* * *

Lars Larson föddes 1874 i Alanäs, Jämtland, samt kom som tjugoåring till Canada och hamnade först i Winnipeg. Efter några månaders vistelse där anlände han samma år eller 1894 till Kenora. Han har här varit med om flottnings- och gruvarbete samt farit och flackat överallt. Numer äger och sköter han en farm i Homestead fem mil öster om Kenora. Han har varit prenumerant å denna tidning en lång följd av år.

* * *

C. J. Paulson föddes 1890 i Kristiania. Hans far var svensk och modern norsk. År 1896 kom han med sina föräldrar till Winnipeg och 1903 till Kenora, där han fick anställning vid C. P. Om somrarna är han förman för ett C. P. R. rockgäng och på vintrarna är han bromsare — detta sedan 11 år tillbaka. År 1916 ingick han äktenskap med Lillian Lindquist från Minneapolis. Han tillhör Vasa Orden samt är en intresserad idrottsman. Under tiden 1908—10 var han i Staterna samt lärde att bli metallpolerare och förnicklare. Efter två års lärotid arbetade han ett år på egen hand.

* * *

Gust Quistberg föddes 1870 i Hälleberga, Småland, samt begav sig 1891 till Norge på järnvägsarbete. Han stannade där till på våren 1903, då han emigrerade till Canada och Ignace, Ont. På hösten samma år kom han till Kenora samt arbetade nu några år som smed för gruvor och järnvägen och som smed är han en mästare i sitt yrke samt är lika mycket bosatt i Kenora som i Pellat. Han gifte sig 1895 med Anna Lunde från Lill-Hammar samt har med henne två söner, av vilka en är brandsoldat i Winnipeg och en eldare för C. P. R. järnvägen. Under vintern 1923 besökte han jämte sin hustru hennes släktingar i Minnesota. Själv har han sina syskon i Connecticut.

* * *

Pete Nygren föddes 1880 i Mo i Ångermanland samt utvandrade 1903 till Amerika, där han vistades i cirka två år och på våren 1905 kom han till Sudberry, Ont. samt startade in med järnvägskonstruktionsarbete. Därifrån gick han på hösten 1906 efter en tre månaders vistelse i Minneapolis till Kenora samt utförde samma slags arbete i två år. Efter att 1908 ha arbetat med tunnelkontrakt för 4 månader i Jackfish, återvände han till Kenora samt sysselsatte sig till 1914 med att arbeta för snickarekontraktörer. Efter diverse arbete började han 1918 som reparatör för Maple Leaf Milling Co. samt har stannat där hela tiden med undantag av 1922, då han arbetade för Backus & Brooks. Han är sedan 1909 gift med Hilda Peterson från Kalmar samt har med henne två söner och fyra döttrar. Mrs Nygrens syster är mrs Chas Olson i Kenora. Mr Nygren har varit trustie och finanssekreterare inom luth. kyrkan i nio år samt är nu för andra gången dess kassör.

* * *

Oscar Björk föddes 1884 i Byske samt var hemma brödutkörare i Malmberget. Till Canada och Kenora anlände han 1907 och blev där järnvägsarbetare till 1914, varefter han var elektriker till 1918. Sagda år slog han om och började med fiske tillsammans med Walter Bergsten. I dagarne har han emellertid sålt sin båt och fiskeritillbehör. Han är en av Vasa logens chartermedlemmar. Sedan 1913 är han gift med Berta Isakson från Malmberget och makarna ha en dotter. Mrs Björk har syskon i Iowa samt en syster i Vancouver.

* * *

Oscar Nelson föddes 1881 i Frykerud samt var hemma lantbrukare och snickare. Till Canada och Norman kom han 1900 samt skötte där en hyvelmaskin till 1907, då han flyttade till Kenora och sedan den tiden ägnat sig åt snickeriyrket. Han är sedan 1907 gift med Hulda Anderson från Whitemouth och makarna ha en son samt två döttrar. Mr Nelson är finanssekreterare inom Vasa-logen samt har ända sedan dess bildande beklätt någon tjänstemannabefattning.

* * *

C. G. Olson föddes 1865 i Vasa i Finland samt utvandrade 1882 till Amerika och Ispheming, Mich., samt arbetade först ett halft år i en närbelägen gruva. Påföljande år begav han sig till Port Arthur samt utförde konstruktionsarbeten för C. P. R. till 1885, vilket år han for ned till Minnesota samt åter började arbeta i gruvor. Han lämnade Staterna 1897 för att fortsätta med samma slags arbete i Rainy Lake, Ont. m. fl. platser. Så gjorde han 1899 ett besök i den mycket svenska staden Worcester samt upptog därefter under några år gruvarbete i Iron Mountain, Minn., och under åren 1903—04 arbetade han för Soo Line järnvägen. Sedan 1907 har han haft Kenora som sitt huvudkvarter och utfört konstruktionsarbeten i skilda delar av landet för C. P.

* * *

Gustaf Westlund föddes 1893 i Värmland samt utvandrade till Canada och Kenora 1912. Han har sysselsatt sig med snickeri och fiske samt att köra motorbåtar. Sedan 1921 är han gift med Thorborg Johnson, dotter till mrs Anna Johnson, och makarna ha en son. Westlunds bror, Ernest, bor ock i Kenora samt arbetar för C. P. järnvägen.

* * *

Anders Nyberg föddes 1872 i Anundsjö i Ångermanland samt arbetade hemma vid trädgård. Han utvandrade 1913 samt kom till Kenora och har här haft samma slags arbete. Han är sedan 1899 gift med Alma Boja från Ångermanland samt har med henne tvenne söner och en dotter.

* * *

Axel Östling föddes 1880 i Skönvik samt var hemma maskinuppsättare. Till Amerika och Tacoma kom han 1909 och arbetade där i verkstad till 1915, vilket år han kom till Winnipeg och efter en kortare tids arbete vid en ammunitionsfabrik reste han till Kenora och slog sig ned där samt har sedan dess arbetat som maskinist vid

(Forts. å sid. 7.)

NU ÄR DEN VACKRASTE TIDEN FÖR EN RESA TILL SVERIGE

Huru länge har Ni ej tänkt på denna resa hem till kära Sverige? Kanske under åratal tankarna hava flugit dit hem, och många gånger har Ni beslutat Er för att göra ett besök hos Mor, Far och gamla vänner. Men det har ej blivit resa. DRÖJ NU EJ LÄNGRE. RES NU. Allt därhemma står i sin fagraste skrud, Mor och Far eller någon annan älskad sitta där väntande på Er.

För att erhålla den me sta möjliga njutning av en sådan lång resa, är det förmånligast att resa med en DIREKT LINJE.

Båtar avgå från New York:

Oscar II .....den 4. Juli Hellig Olav .....den 21. Juli
Stockholm .....den 5. Juli Kungsholm .....den 23. Juli
Bergensfjord ....den 8. Juli Bergensfjord ....den 27. Juli
Drottningholm ..den 12. Juli

Den skandinaviska linjerna göra allt för att resan skall bliva så trevlig och behaglig som möjligt för passagerarna. Att "känna sig hemma" från det ögonblick man stiger ombord till dess man landar, är deras motto.

RES HEM TILL SVERIGE I SOMMAR OCH RES MED EN DIREKT LINJE

Alla vidare upplysningar angående seglingar, pass etc., lämnas berdvilligt. Vi göra allt för att våra passagerare skola hava minsta möjliga besvär och trevligaste överresa.

P. M. DAHL'S STEAMSHIP AGENCY
325 LOGAN AVE. WINNIPEG, MAN.

Rörande avlidne John Ogrens sterbhus.

Alla vilka ha fordringsanspråk mot ovannämnda sterbhus måste insända dessa till undertecknad, adress 3—4 Home Investment Building, Winnipeg, Man., före den 12 juli, 1924.

Winnipeg, Man., den 12 juni, 1924.

Christina Ögren,
Administratis för avlidne John Ogrens sterbhus.

Dr. J. A. DEAN,
efterträdare till Dr. N. Scharr, tandläkare, Carmicheal Block, MAINT STREET, KENORA.
Kontorstid: 9 f. m.—12 samt 2—5 e. m. Tel.: 47 Red.

EXCEMA Du experimenterar icke då du begagnar Dr. för Excema och Chase's Ointment hudirriteringar. Det ger lindring omedelbart och läker huden. Fri burk av Dr Chase's Ointment erhålles fritt på begäran, om ni nämner denna tidning och tillsänder oss ett 2-cents frimärke. 60c per burk; till salu hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Limited, Toronto.

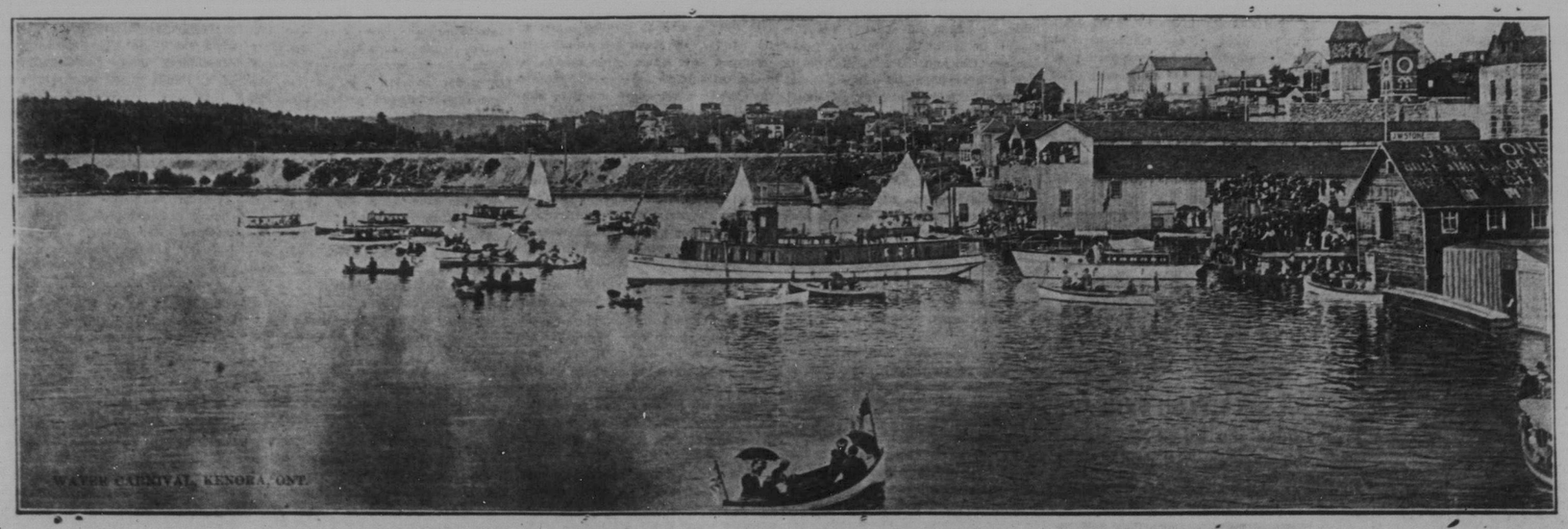

Vattenkarneval vid Kenora, vari såväl innevånarne som de besökande deltaga med liv och lust.

DODD'S KIDNEY PILLS
FOR ALL KIDNEY DISEASES
RHEUMATISM BRIGHT'S DISEASE BACKACHE DIABETES
No. 4087 THE PROPRIETARY

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Manager. 'PHONE A-9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors. 1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 26 Juni 1924.

Statsjärnvägarnas "socialisering" i Sverige.

Socialiseringsnämndens förslag.

Socialiseringsnämnden, där de socialdemokratiska ledamöterna stå i majoritetsställning, har nu till regeringen överlämnat sitt första stora betänkande, som gäller statens järnvägars organisation såsom allmänt affärsverk. Betänkandet, som föreligger i form av en tryckt bok på omkring 400 sidor, är grundat på ett omfattande utredningsmaterial.

Det av nämnden nu framlagda betänkandet innefattar principförslag åtföljt av lagutkast till statsbanelag. I förordet anmärkes att nämnden funnit det knappast nödigt att utforma definitiv lagtext i ämnet och förslag beträffande andra områden, exempelvis skattelagstiftningen och den socialpolitiska lagstiftningen eller erforderliga övergångsbestämmelser, förrän den allmänna opinionen vunnits för och statsmakterna prövat de av nämnden framlagda principiella riktlinjerna.

Nämnden erinrar bland annat om att Statens järnvägar icke böra sträva efter högsta möjliga vinst. Ty företagets omedelbara syfte är att tillgodose samhälleliga trafikbehov. Men trafikbehovets tillgodoseende måste å andra sidan hållas inom nationalekonomiskt förnuftiga gränser. Företagets ledstjärna bör vara företagskostnadernas fulla täckning. Programmet är alltså: tillgodose den trafik, som betalar sina kostnader. Detta innebär ej, att all annan trfik skall nedläggas, men att statsmakterna må anskaffa medel därför utan att företagets kostnadsprincip genombrytes.

Av statsbaneföretagets ledning måste varje eftergift åt underskottsprincipen principiellt avböjas. Dess strävan skall vara att öka marginalen mellan trafikinkomster o. omedelbara driftkostnader. Denna marginal skall inrymma full förräntning av investerat kapital men icke även företagarvinst. Ansvaret för att företagarvinst undvikes åvilar ej företagsledningen utan statsmakterna genom taxekontroll, av k. m:t utövad i princip likartad med kontrollen å jämförliga enskilda järnvägar. Taxan skall säkerställa kapitalets fulla vidmakthållande men ej avse dess amorterande. Vill staten amortera sin skuld, får det vara en statens affär. Till en i detta syfte förhöjd taxa giver det icke anledning.

Med rationell ekonomi är det oförenligt att lönebestämningen sker genom utom företaget stående faktorer, i stället för av statens ensidigt fastställd lön bör träda mellan företagsledning och personal avtalad lö. I fråga om företagets arbetskostnader får därvid marknadens värdering bilda utgångspunkten. Hela det från tjänstemannasamhället lånade lönesystemet avlägsnas ur affärsverksamheten. Behovslönerna ersättas alltså med marknadslöner. Av vikt är därvid, att marknadslönens princip tillämpas även i fråga om allt ledande arbete; affärsverket bör sålunda betala konkurrenskraftiga chefslöner.

Vid övergången till den nya ordningen åsättes statens järnvägars tillgångar ett kapitalvärde, fördelat på obligationskapital, stam- och sekundärkapital. Värderingen sker efter de gjorda investeringarna, omräknat i 1913—1914 års penningvärde. Hela "kriskostnaden" bortskrives alltså, som gällde det en rekonstruktion.

Efter förhållandena vid utgången av 1922 skulle statens järnvägars kapital enligt nämndens utredning upptagas till en summa av 685 miljoner kronor.

Mellan staten-ägaren och företagsledningen bör inskjutas ett särskilt organ, som innehar högsta beslutanderätten över förvaltningen. Statens funktioner i förhållande till affärsverket bliva efter omdaningen av tvenne tydligt särskilda slag. Såsom bärare av överhöghetsfunktionerna i samhället bestämmer staten angående skatte- och socialpolitiska prestationer, angående linjeträckning och säkerhetsföreskrifter samt utövar taxekontroll. Såsom ägarfunktioner antaga statsmakterna statsbanelag, välja ledamöter i företagets stämma, investera kapital och granska förvaltningen. Staten ensam investerar kapital i företaget.

Företagsledningen omhänderhaves av en kollektiv styrelse, bestående av affärsverkets chef och 6 av stämman utsedda. Chefen utses av styrelsen, som med honom träffar överenskommelse om anställningsvillkoren. Styrelsen, icke stämman, är beslutande i fråga om löneavtal med personal o. i fråga om taxor i den mån företaget över dem äger bestämma.

* * *

Alla äro nöjda med förslaget, skriver Soc.-Dem., som naturligtvis själv är tillfredsställd. Tidningen skriver bl. a.:

"Alla äro nöjda — detta är det första starka intrycket man får av diskussionen om statsbanornas socialisering. Konservativa tidn., såsom Aftonbladet och St. D., finna förslaget byggt på sunda och riktiga principer; liberala att det bygger på liberalismens ekonomiska ledsatser, tidningen Arbetaren att förslaget utgör "en otvivelaktig svängning hän mot syndikalismen", och slutligen vi själva att det är ett socialistiskt förslag. Mer kan sannerligen ingen ekonomisk-organisatorisk reformator begära. N. D. A:s kråksång kan icke förhindra att man blir nästan överväldigad av allt detta beröm åt socialiseringsnämnden. Vore det riktigt sannt, så skulle det faktiskt innebära att den från högern med så skärpt misstänksamhet åskådade nämnden lyckats finna en syntes mellan alla i samhället representerade ekonomiska uppfattningar utom möjligen den anarkistiska.

Om vi nu trots allt göra anspråk på att förslaget står i den allra närmaste kontakt med modärn socialdemokratisk åskådning, så göra vi det icke därför att vi anse ursprungsbeteckningen såsom det allena saliggörande, utan därför att det dock har sitt intresse att konstatera att någonting så märkvärdig nytt, som man vill göra det till, äro de i nämndens förslag nedlagda tankarna ingalunda."

* * *

Den borgerliga pressen har nämligen mottagit förslaget i fråga med vältalig sympati:

Nya Dagligt Allehanda (h.) betecknar förslaget som en socialistisk bankrutförklaring och säger:

"Järnvägsmannakongressen borde stryka alla andra frågor på föredragningslistan och resolut ta itu med detta betänkande, som tills vidare är det allvarligaste hot, som riktats icke blott mot den kår, som förbundet representerar utan även mot själva socialismens grundprinciper, sådana dessa uppfattas av menige man i ledet. "Det är icke nog med", heter det vidare, "att socialiseringsnämnden vill ersätta de politiskt fastställda behovslönerna med den fria marknadens konkurrenslöner. Den vill även avveckla den ordinarie anställningen för statsjärnvägarnas personal och revidera satsen om 'staten som mönster arbetsgivare'. Och genom nämndens hela reservationsfria framställning går det en mycket påtaglig privatkapitalistisk tråd i stället för den röda statssocialistiska, som annars plägar genomlöpa framställningar med dylikt ursprung".

Stockholms Dagblad ser i förslaget en avsocialisering och skriver:

"Socialdemokraten, vilken så gott sig göra låter söker sopa vägen jämn för förslaget, säger att hela framställningen av dessa delvis mycket invecklade frågor kännetecknas av en utomordentlig klarhet. Däri måste man ge tidningen obetingat rätt, men av socialism innehåller projektet ytterst föga. Snarare skulle man kunna säga, att det syftar till en avsocialisering av de affärsdrivande verken än tvärtom."

Gentemot St. D:s ovan citerade utlåtande replikerar Soc.-D.:

"Om man är ense om **saken**, så har det ganska litet att betyda huruvida man kallar förslaget "socialisering", eller "avsocialisering". Om den senare termen gör planen mera aptitlig för de borgerliga, så må de gärna använda den. Den är ju i grunden endast ett uttryck för det gamla borgerliga missförståndet att "socialisering" för socialisterna betyder raka motsatsen".

Den syndikalistiska tidningen "Arbetaren" skriver bl. a.:

"Att statssocialismens aktier under senare år betydligt fallit i kurs är ju emellertid påtagligt för varje intresserad, och för denna glädjande utveckling utgör socialiseringsnämndens förslag ett nytt bevis, ett bevis som syndikalismen har särskild anledning att notera. Ty avse socialiseringsnämndens socialdemokratiska ledamöter, att det framlagda förslaget skall ha något gemensamt med socialismens framtida realiserande, så måste förslaget också utgöra ett bevis för en otvivelaktig svängning hän mot syndikalismen. Dels får företaget en från statsorganisationen frigjord ställning, dels givas de anställdas organisationer större betydelse, och slutligen har man ansett att de anställda böra ha representation i den stämma, som utgör företagets högsta instans. Sett i samband med idéerna om den industriella demokrati, som i sin fortsatta utveckling logiskt måste leda till ett ständigt ökat arbetarinflytande, synas socialdemokraterna vilja röja undan de teoretiska hindren för fackorganisationernas omläggning till produktionsorganisationer. Under alla förhållanden synes avskrivandet av den stelbenta statssocialism, mot vilken syndikalismen riktat en så bitter kritik, vara ett faktum, vilket väl är värt att beakta."

(Arbetaren)

Sex progressiva lämna sitt parti.

De påstå, att partiet svikit sina fundamentala principer.

Möjligt är att dessa sex komma att förena sig med Arb.-partiet.

Sex ledamöter av det Progressiva partiet ha tillsänt det Progressiva partiets ledare, Robert Forke, en skrivelse vari de förklara att de ej längre önska tillhöra partiet. Dessa sex äro: H. N. Campbell, McKenzie, Robert Gardiner, Medicine Hat, Bow River, D. M. Kennedy, West Edmonton, H. E. Spencer, Battle River och Miss Agnes Mac Phail.

Anledningen till att de utbrutit sig ur partiet påstå de vara den att partiet svikit sina fundamentala principer, samt att de ej tycka om partiets parlamentariska sammansättning och organisationsform. De kunna icke fördraga majoritetsbestämmelsen vid partiets sammanträden, ledaredominationen och den stränga partilydnaden, vilken i många avseenden binder medlemmarna till tystnad i saker, där de kanske hade en annan uppfattning än den partiet uttalat. De önska friare händer, men ha förklarat att de komma att samarbeta med det progressiva partiet så långt möjligt.

Det progressiva partiets ledare Robert Forke har avlätit en svarsskrivelse, vari han framhåller att beskyllningarna, att partiet svikit sina fundamentala principer var obefogat och beklagar att de se sig föranledda att skilja sig från partiet. De åskådningsskiljaktigheter som möjligen förefinnas voro ej av den betydelse, att en utbrytning varit nödvändig och de kunde ha gjort större nytta med att tillhöra partiet.

Det anses mycket troligt att ett flertal andra komma att följa de avgångnas exempel. Huruvida de komma att tbilda ett eget fjärde parti eller ansluta sig till Arbetarepartiet, är man ännu ej på det klara med. Det senare är kanske det mest troliga, då det är bekant att dess åsikter i stort sett sammanfalla med dem, som av arbetarekandidaterna framföras. Detta parti skulle således vid kommande parlamentssammanträde bli betydligt förstärkt.

WILSON'S FLY PADS
WILSON'S FLUG FÅNGARE
Dödar alla flugor — liksom ock äggen. 10 cents-paket hos alla Druggister, Matvaru- och Diversehandlare.

FRITT TILL Hämmoröjd Lidande

Opererа Ej—Förrän Ni Begagnat Denna Nya Hemmetod, Vilken Som Helst Kan Använda Den Utan Tidsförlust Eller Obehag. Förtär Helt Enkelt Vid Olika Tillfällen En Välsmakande Tablett och Befria Er Själv Från Hämmoröjder.

LÅT MIG BEVISA DETTA FRITT.

Min invärtes metod för botande av och permanent befriande från hämmoröjder är just den rätta. Tusenden och åter tusenden tacksamhetsintyg bevisar detta och jag önskar att ni på min bekostnad försöker denna metod.

Det betyder ingenting om ert fall är av långvarig karaktär eller just brutit ut, varesig det är kroniskt eller akut, om den är permanent eller tillfällig—ni bör i alla fall sända efter denna fria kur.

Sak samma var ni ber, vad er ålder eller sysselsättning är—om ni besväras av hämmoröjder så kan min metod bota eder.

Jag är hymnerhet angelägen att sända min kur till dessa synbart hopplösa fall, då varesig salver, smörjor eller andra medel hjälpt.

Jag önskar överbevisa er om att min metod att behandla hämmoröjder är den mest tillförlitliga.

Detta liberala erbjudande är alldeles för viktigt för er att ens en enda dag försumma att använda er av detsamma. Skriv nu. Sänd inga pänningar. Sänd helt enkelt den na kupong, men gör det nu. IDAG.

Fri Kur Mot Hämmoröjder

E. R. Page,
453 F. Ameryka Echo,
Page Bldg., Marshall, Mich.
Var god sänd fritt prov av er metod till:
.....
.....
.....

FARMARENS VEDERMÖDA.

Minnesota är, anmärker Hinman, en stor typisk nordväststat. Affärerna i denna stat äro ganska stillastående. Farmarne ha det svårt och där är gott om missnöje. Uppgifterna äro hämtade från Minnesota Bankers' Associations årsmöte i St. Paul.

Vad dessa hundratals finansmän och farmbankirer rapportera, är av vikt för hela Nordvästern, ja, för hela Förenta Staterna. Var ligger felet? Låga priser på jordbruksprodukter, svaga skördar och höga skatter."

Ingenting i världen kunde hjälpa farmarne i Nordvästern så länge de få bara 6—7 bushel pr acres på land, som borde ge 16—18. Och om de inte sluta upp med att torna upp skatter, så är det svårt att se, hur folk i allmänhet kan bli välstående, såsom det borde vara.

Hela nordvästern, från Lake Superior till Stilla havet, är betyngd med stora skulder, höga lokala skatter och värdslösa anslag av folkets pängar. Det finns farmare, som i skatt betala $800 för 160 acres.

Felet ligger inte hos nationalregeringen utan är att söka hemma, hos stat och kommun.

Härav följer givetvis också, att hjälpen är att söka hemma. Varje skattefri obligation för vägbyggnad och dylikt ökar farmarens skattebörda. (De skattefria obligationerna, 17,000 miljoner dollar, utgöra ett kräftsår på Amerikas näringsliv).

Äro Winnipeg-svenskarna försoffade?

För S. C. T. av Axel R. Mellander.

Med intresse och tillfredsställelse har jag läst Mr. Hägglunds artiklar i våra Svenska Winnipeg-tidningar om "försoffning" och till alla delar instämmer jag i Mr. Hägglunds utlåtanden. Vi Winnipeg-svenskar äro inte allenast "försoffade" utan även liknöjda. Genom Mr. Hägglunds artiklar ha vi uppvaknat från en lång sömn av liknöjdhet och försoffning och det är på tiden att handla, organisera och skrida till verket och upprätta institutioner. Varför skola vi svenskar vara sämre än andra nationer i Winnipeg?

Ganska ofta träffar man framstående och bemärkta affärsmän och turister från Sverige, och mången av dem ha uttryckt sin stora förvåning över att det ej finnes någon svensk nationalklubb eller förening i Winnipeg. Detta bevisar att Winnipeg-svenskarna äro liknöjda och försoffade. I Toronto finnas ej så många svenskar men de ha ändå en finare skandinavisk klubb bildad av svenskar, norskar och danskar och de ha mycket trevligt och angenämt där på sina fester, konserter och föreläsningar. Vid flera tillfällen ha de haft besök av framstående sångare och talare fr. Sverige och vid en sådan festlighet blir man bjuden på god svensk mat och kaffe.

I Winnipeg finnas ju så många svenskar och jag är förvissad om att det skulle bliva ett synnerligen lönande företag att organisera en "Svensk Nationalklubb" med matservering och kafé samt väl försedd med en del svenska tidningar och böcker. Genom att organisera en svensk klubb behöves ej skaffa ett stort kapital utan till en början behövdes blott att hyra och inreda en lämplig och rymlig lokal belägen på en central gata i Winnipeg. Skulle en sådan klubb visa sig lönande och framgångsrik så kunde man bygga ett eget "svenskarnas nationalhem" och stort nog för att inreda till ett försklassigt pensionat och hyra ut rum till våra egna landsmän från Sverige.

Svenskarne i Winnipeg äro i stort behov av en egen klubb och det är på tiden, att vakna upp och taga vara på våra egna intressen och sluta oss tillsammans för att visa att vi äro svenskar och stolt bevara vår svenskhet i Winnipeg.

Augustana-synoden håller sextiofemte årsmötet.

Ett och annat av vad som under detta synodalmöte beslutats.

Augustanasynodens 65:e årsmöte hölls för någon tid sedan i den lilla staden De Kalb, Ill., 58 mil rakt väster om Chicago. Det första beslut som fattades på mötet var att skriva protokoll och resolutioner på engelska språket. Hittills hade alltid svenska språket härtill använts vid alla synodalmöten. Synodalpresidenten, dr. G. A. Brändelle i Rock Island, förklarade i sin årsrapport, att stängandet av krogarna redan åstadkommit ett gott inflytande på nationens sociala liv. "Trots perioder av finansiellt betryck", sade han, "finnes det nu ingen sådan fattigdom i landet som det var för en mansålder tillbaka. Folket har kunnat spara mer och är därför i stånd att sörja för de föräldralösa barnen i hemmen. Och det är betecknande att Kansaskonferensen, där prohibitionen varat längst, kommit upp med första förslaget att göra synodens barnhem till temporära mottagningshem, tills man hinner skaffa barnen andra i privatfamiljer. Denna konferens har beslutat förvandla barnbemmet i Mariadahl, Kans. till ett mottagningshem, där barnen få vara, till dess man anskaffat hem för dem. Nebraskakonferensen har likaledes kännt välsignelsen av krogarnas upphörande, och barnhemmet i Stromsburg har konsoliderats med Bethlehemshemmet i Omaha." Synodalpresidenten nämnde bl. a., att andra kyrkodenominationer uttalat sig mot kriget och för fredlig lösning av internationella tvistefrågor; han önskade att lutheranerna skulle följa exemplet.

Mer än 500 delegater deltogo i synodalmötet, bland dessa voro från Canada Gust. Anderson, Camrose och O. Lindgren, Czar, Alta. Den 13 antogs en resolution om det glädjande förhållandet, att bandet mellan synoden och svenska statskyrkan stärkts genom ärkebiskop N. Söderbloms besök. Den 14 beslöts bl. a., på förslag av Teologiska seminariets dekanus, dr C. E. Lindberg, att ändra frasen i andra trosartikeln: "nederstigen till helvetet", till: "nederstigen till Hades (dödsriket)" Och följande nya teologiska studerande ordinerades till präster en 15 dennes: N. William Anderson, Carl A. Brostrom, Ernest L. Carlson, Carl . Cederburg, Henning L. Hassel, Victor E. Johnson, G. Luther Lindstrom, Anton A. Nelson, O. Leonard Nelson, Palmer E. Nestander, J. Arvid Vikman, Eric H. Wahlstrom, Oscar A. Winfield, Herbert H. Bjorkquist, Carl S. Ericson, Carl G. Okherblom, S. R. E. Friedstrom, J. H. Gregg, Carl A. Nelson, Elmer L. Olson, G. A. Peterson och Z. Wenton.

Förbudsrörelsen.

Generalsekreteraren i The Worlds League against Alcoholism, mr Ernst H. Cherrington i Westerville, ledare för Anti Saloon Leagues publikationsdepartement, har nyligen utgivit en skrift om Världsförbundets arbete för världens snara torrläggning. Efter en redogörelse i Reformatorn lämna vi här en kortfattad översikt över detsamma.

The Worlds League har under de 3 senaste åren rört sig med en inkomstsiffra på cirka $200,000. Med stöd av tillgångar av dylik omfattning har förbundet bl. a. skaffat sig och kodifierat en samling av hela världens rusdryckslagar, till alla delar av jorden gratis utsänt hundratusentals broschyrer, flygblad och tidskrifter, utsänder för var vecka nyhetstryck och tidningar i alla länder och förmedlar därigenom material till belysande av förbudsfrågan sedd från dess synpunkt samt underhåller i New York ett statistiskt kontor för utarbetande av lämplig statistik över förbudets verkningar.

Vidare har förbundet under de två senaste åren ordnat 1,509 föredrag i Förenta Staterna och Canada samt haft talarekampanjer i ett femtietal andra länder, underhåller en vetenskaplig nykterhetsbyrå i Boston, studer den internationella byrån mot alkoholism i Lausanne, har anordnat en internationell förbudsrörelse bland världens studenter, har utposter i olika delar av världen, varvid särskild uppmärksamhet ägnas åt e balticka staterna, och driver med stor iver propaganda i de skandinaviska länderna.

Förbundets ombud i dem är pastor David Östlund, vars verksamhet av mr Cherrington karaktäriseras som särdeles förtjänstfull. Genom hans åtgörande har bl. a. organiserats ett förbudsarbete inom kyrkliga kretsar, som nu blivit självuppehållande, så att från detta års början den förbudsrörelse, som på detta område organiserats, kan bära sina utgifter och betala ledarens lön, som förut utbetalats från Amerika. Den av pastor Östlund 1922 grundlagda organisationen har redan under andra året av sin tillvaro insamlat cirka 150,000 kr., en omständighet, som mr Cherrington anser bära vittne om, att visshet finnes för fortsatt ekonomiskt stöd från svensk sida för arbetet ifråga.

Ett särskilt kapitel i broschyren ägnas Pussyfoot Johnsons propaganda i skilda delar av världen, där han gjort Anti Saloon Leagues namn och idéer allmänt kända bl. a. i Storbritannien, Förenta Staterna, Canada, Egypten, Palestina, Sydafrika, Nya Zeeland och Indien.

Konstiga millionärer.

Rikedom förpliktar, heter det, men det är inte alla rika, som inse den saken. I Sverige finns ju en massa rikt folk, men dock inte så som i andra länder. England och Amerika till exempel. Att döma efter många av dessa millionärer måste rikedomen ingiva dem en del andra idéer än människokärlekens. Med ett överseende ord kallas de excentriska eller originella, medan en vanlig människa med begränsade tillgångar utan vidare skulle förklaras vriden under liknande omständigheter. Ofta hör man hur dessa millionärer leva eremitliv och många gånger i de torftigaste omständigheter, en del rent av uppträda som tiggare.

En engelsk tidskrift har roat sig med att lämna en del upplysningar om några kända millionärer och original, vilka varit mest kända för sin snålhet. En av dessa, Joseph Trueman Mills, var mångmillionär. Han boddę i närheten av Leighton, där alla kände till honom. Han gick i lappade kläder, försakade till och med tobak och öl som varande alltför stora dyrbarheter. En daglönare förde ett bekvämare liv än han. En annan millionär Sir Henry Delves Braugton, som i årlig inkomst hade mer än 800,000 kronor jämte ett flertal stora gods, levde och dog i en eländig vindskupa i London. Uner många år hade han icke varit utom dörren till sitt lilla kyffe. Hans favoritnöje bestod i att tapetsera väggarne med bilder ur gamla illustrerade tidskrifter. Hans enkla måltider buros till honom och sattes ned framför dörren, där han hämtade dem. Men aldrig tilläts någon att komma in till honom.

Ännu mer excentrisk var mr Samuel Dunlap, som ägde mer än åtta millioner pund. Under fyrtio år köpte han endast en kostym, som han alltid bar. En gång i månaden fick hans hushållerska klippa håret på honom och de avklippta lockarna användes till stoppning i madrasser. När hans rock blev alltför fransad och sliten, klippte hushållerskan av trasorna och förvandlade rocken till en jacka. Hon fick aldrig borsta varken hans skodon eller kläder, ty det skulle slita på dem för mycket.

Ett annat slags liv förde mr Bayard Brown, den hemlighetsfulla miljonären, som i mer än tjugu år bodde ombord på sin präktiga 800-tons jakt, förtöjd vid .Grightlingsea, där han med fulla händer öste ut pängar till folket i de båtar, som svärmade omkring jakten.

Den på sin tid rikaste mannen i Ryssland, mr Solodovnikov, som avled strax före kriget, lämnade efter sig många millioner, som han testamenterat till välgörande ändamål. Det kom då i dagen, att han i många år levat i en liten ruskig lägenhet om två rum, möblerade med de uslaste möbler och utan tjänare.

Om dagen var han iklädd en nattrock, som var nästan lika gammal som han själv. Hans årliga inkomster uppgingo till omkring tio miljoner, men ändå gav han icke ut tjugu kronor i veckan till sitt underhåll.

En fransman, Paul Colasson, en av de rikaste i hela landet, levde under ett tjugutal år på bröd och ägg, som bars till honom två gånger i veckan av en gammal tjänarinna. Hon var den enda, som tilläts komma i närheten av honom. Ända till sin medelålder hade mr Colasson levat i lyx och överflöd, men då inträffade en tragisk händelse. Han hade en fjortonårig brorson, som han älskade mer än allt annat, och denne blev en gång innebränd vid en eldsvåda. Från den stunden drog sig farbrodern från världen och tillbringade återstoden av sitt liv i största misär.

En australisk arbetare hade samlat flera millioner på äravel, men han ändrade därför icke sina enkla vanor. Han brukade skryta med, att han aldrig under sitt långa liv varit på en teater eller restaurant, aldrig haft en vit skjorta eller handskar och aldrig tvättat sig med tvål. Han hade en gammal ruggig kostym, klockkedjan bestod av en kängsnodd och hans mat var precis som då han gick ute på fårfarmen.

Under sådana förhållanden kan det knappast vara någon glädje med millionerna.

EN MAN SOM BEFANNS VARA KVINNA.

Nyligen avled i London direktören för den bekanta restaurangen Astoria, Ernest Wood. Efter hans död upptäckte den läkare, som behandlat honom, att han ej alls var en man. Under femton år hade han kunnat dölja sitt verkliga namn och sitt kön och ingen vare sig i restaurangen eller bland hans närmaste vänner hade den ringaste aning att denne visserligen något svage och till utseendet sjuklige man var en kvinna.

En medarbetare i "Daily Chronicle" har uppsökt ägaren till hotell Astoria, som berättade följande:

För femton år sedan kom en ung man till mig och frågade, om han kunde få anställning som kypare. Ynglingen ifråga föreföll mig sjuklig och svag, och jag hänvisade till stadgan, att restauratörer ej få anställa män som servitörer eller markörer, vilka ej fyllt tjugu år. Han tog då upp ur fickan ett papper som bar myndigheternas stämpel och vari förklarades, att hans namn var Ernest Wood, att han var 22 år gammal samt att han sedan två år tillbaka haft anställning på en restaurang. Då just en plats blivit ledig, antog jag Ernest Wood i min tjänst, och han var alltid flitig och påpasslig och i intelligens vida överlägsen sina kamrater. Under några år var han förste kypare i min restaurang, och för kort tid sedan överlämnade jag den ekonomiska ledningen av företaget åt honom.

Under alla dessa år har han aldrig med den minsta åtbörd eller med ett ord förrätt sitt rätta kön. Han hyste dock alltid avsky för cigarretter och cigarrer, men detta har jag tillskrivit hans dåliga bröst.

För några år sedan föreställde Ernest Wood en ung italienska som sin fästmö, och ej heller hon har under dessa år misstänkt något. Hon är alldeles förtvivlad över upptäckten och bestrider på det allra bestämdaste att hennes fästman skulle ha varit en kvinna.

Så'na pretentioner! På Valborgsmässoafton i år kommer en lätt förfriskad student på morgonsidan fram till korvförsäljaren vid Norrbro i Stockholm, beskådar intresserad den livliga kommersen och säger så med sin mest uttråkade uteätaremin:

— Hö'nu hovmästaren, kan jag få se på matsedeln!

EN ARME

är ej starkare än dess kommunikations linjer. Om en av dessa blir avbruten så vet ni vad som händer.

Intet av edra kroppsorgan är starkare än den nervtillförsel det mottager från hjärnan. Om denna tillförsel delvis är avbruten genom tryck på vissa nerver vid den punkt, där de lämna ryggraden, så måste den kroppsdel, som beröres av den "klämda" nerven bli lidande.

CHIROPRAKTISK JUSTERING

avlägsnar vetenskapligt trycket, varigenom fullständig kraftillförsel återetableras och striden för hälsa är vunnen.

FRIA Konsultationer och Analyser

Bring edra hälsobekymmer till

Dr. E. A. Anderson
Palmer Graduerad
CHIROPRACTOR

Tel. 331 Camrose, Alta.

Kontor över Ofrim & Malands butik.

20 DOLLARS OM DAGEN

kan med lätthet förtjänas av envar med stor bekantskapskrets genom att försälja Svenska Statens Premie Abligationer. God och säker inkomst kan påräknas under flera år framåt. Skriv i dag efter agentvillkor.

Bankfirman
Karling & Co.
Drottninggatan 47
Stockholm, Sweden.

SKANDINAVISK TANDLÄKARE
DR. PHILIP A. ECKMAN

Tändernas vård får ej försummas, om Ni önskar behålla Eder goda hälsa. Det har bevisats, att alla svåra sjukdomar komma av dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till Eder tjänst och vill giva Eder alla råd jag kan, och vill undersöka edra tänder gratis.

Tänder utdragas smärtfritt.
OBS. Ny Lokal.
DR. PHILIP A. ECKMAN
204 Sterling Bank Bldg.
Hörnet av Portage & Smith
WINNIPEG.

Hushållerska Önskas

Svenskt fruntimmer, 20—30 år önskas att hushålla för ungkarl å farm. Ett barn kan få medtagas.
Svenska settlement.
DAVID NELSON
Loyalist, Alta.

UR-REPARATIONER

Ibland vår stab av sakkunniga urmakare ha vi flera som förskaffats direkt från de schweiziska urfabrikerna, män som med våra nutida maskiner kunna utföra de mest fina reparationer. Vi lämna kostnadsberäkningar. Om priset ej är tillfredsställande återsända vi uret i samme skick som vi mottogo det.

D. R. DINGWALL LTD.
PARIS BUILDING WINNIPEG

OM RADIO.

Ett fåtal av de msom sysslat med radion teoretiskt sett endast är att radion teoretiskt set tendast är att betrakta som trådlös energiöverföring. Inom en nära framtid torde det därför bli möjligt att "tappa" etern på den energi, som erfordras för belysning av bostäder, fabriker och dylikt, anser en engelsk professor A. M. Low. Han tillägger: Det är ett egendomligt faktum, att om vi kunde minska etervågornas hastighet i erforderlig grad skulle de bli synliga och hela atmosfären omkring en radiostation bli strålande av ett intensivt ljus.

Det var inte länge. Vid ett militärsjukhus väntades besök av kungen. I anledning härav hade sjuklingarna blivit instruerade att vid tillfälle svara: "Gud bevare konungen!"

— Huru länge har du legat här, min gosse? och fick det något underliga svaret:

— Gu' bevare konungen i åtta dagar!

Berättigad fråga. Herr Tore Anderson är ute och går och träffar på gamle gubben Gustafson, som han inte träffat på länge.

Herr Anderson: — Har du varit sjuk, jag har inte sett dej ute på länge!

Gubben Gustafson: — Nää vet du, jag har inte varit sängliggande på 10 år!

Herr Anderson fundersamt: — Snälla du, hur känns det då i kroppen, då har du ju inte sovit på 10 år heller.

VARHELST och närhelst du köper det så är Magic Baking Powder fullkomligt pålitligt, emedan det icke innehåller alun eller andra skadliga beståndsdelar.

TILLVERKAT I CANADA

MAGIC BAKING POWDER

Jenny Lind.

Vid avtäckningen av Jenny Lindstatyn i Stockholm den 11 maj, föredrogs följande dikt av Fredrik Nycander:

Vem hörde icke om Jenny Lind?
Det lät som en vacker saga:
hon sjöng som en lärka i vårens vind,
hon lockade lyckotår på kind,
hon kunde hjärtan betaga.

Hon var blott ett fattigt stockholmsbarn,
men snart en storhét, den unga.
Applåder spunno sitt frestargarn
för henne de voro blott intigt flarn,
hon sjöng, ty hon måste sjunga.

Hon sjöng med glittrande tonteknik
ur själens djup, och ett under
var hennes drill. Ingen annans lik
Ah, mamsell Lind! En trogen publik
satt andlös i högtidsstunder.

Hon gick till estrad från operascen,
för hymn fick aria vika,
och folklig visa blev ögonsten.
Var droppe pärlade himmelskt ren
i tonernas regn det rika.

För henne var konsten religion,
dess skönhet skulle försona
med livets elände; hult sin mission
hon fyllde, och så av ton vid ton
hon band sig en sångens krona.

En drottning var hon, ehuru from,
dock icke veklig i kynne.
Hon var från Norden! I härlig blom
slog ut hennes andes rikedom.
Hon bar en storm i sitt lynne!

En inspirationens storm! Med den
hon tog i världen sitt välde.
I länderna går hennes rykte än,
det går, så länge kvinnor och män
förstå det mål, hon sig ställde.

I henne Europa vörda vet
ej sångerskan blott, men kvinnan.
Hon tjänte ett altar. Barmhärtighet,
och ingen makt från detta slet
den offerglada prästinnan.

Hon vilar ej i sitt barndomsland,
men står i minnet förklarad.
Och nu! Vi hälsa på Djurgårdsstrand,
du ädla, din bild, som av konstnärshand
åt Sveriges folk är bevarad!

Några smådrag ur Jenny Linds liv.

Ett apropå till statyinvigningen i Stockholm.

Många av den nuvarande generationen torde det ej vara, som kunna berömma sig av att ha hört eller sett Jenny Lind. Ty den 6 oktober 1920 firades 100-årsminnet av hennes födelse — det var för övrigt då, som uppslaget till den nu resta statyn väcktes — och nära 37 solvarv ha svunnit hän sedan hennes stämma för alltid tystnade. Nu vilar hennes stoft i Westminster Abbey i London vid sidan av Englands största söners och döttrars, och ingen svensk, som besökt den brittiska metropolen, har väl underlåtit att tillbringa en stund vid hennes sista vilorum, där monumentet över henne avtäcktes för jämt tre år sedan.

Här är ej meningen att ge någon bild av Jenny Linds levnadslopp — intresserade hänvisas till den hängivne forskaren revisor Sven Dorphs båda böcker "Jenny Linds triumfå," och "Jenny Lindiana", ur vilket senare värk nedanstående smådrag äro hämtade. Må det vara nog att erinra om, att den stora sångerskan föddes i en fattig stockholmsfamilj där fadern, smörmakare till yrket, icke vistades hemma utan i stället tillbragte sina timmar i glada vänners lag, en Bellmanssångare som få och utrustad med en präktig stämma. Modern sökte hålla ihop hemmet genom att hålla skolflickspension, men snart nog kom lilla Jenny ut till organisten Ferndal i Sollentuna-Ed, där hennes musikanlag fingo utveckling och där även hennes kärlek till naturen vaknade, för att aldrig släckas.

Hennes barndom blev mycket skiftande, men redan tidigt upptäcktes hennes stora sångarbegåvning.

•

Det var medan hon vistades hos sin mormor, som hon "upptäcktes". Hon brukade sitta i fönstret och sjunga, och folk brukade stanna och lyssna till henne. Däribland var en tjänstflicka hos en mamsell Lundberg, dansös vid Kungl. teatern. Hon berättade för sin matmor, att hon aldrig hört så vacker sång som den, som den där lilla flickan sjöng för sin katt. Mamsell Lundberg skaffade sig då upplysning om, vem den lilla sjungande flickan var, samt skickade bud till modern och bad henne låta sin dotter komma och sjunga för henne. Och då hon hört henne sjunga, sade hon:

— Barnet har stora anlag. Ni bör genast låta uppfostra henne för scenen.

Här stötte hon på motstånd, men till slut kom flickan inför operans sånglärare, hovsekreterare Crälius, som blev rörd till tårar och sedan tog sig an den lilla 9-åriga flickan.

Vid 17 års ålder debuterade Jenny Lind som Agata i "Friskytten" den 7 mars 1838 och gjorde en oerhörd succés: "Man var färdig att falla ned på sina knän för henne", skrev en samtida musikman. Och tre år senare reste hon till Paris för att fullända sin utbildning.

•

Nu började Jenny Linds segertåg över världen, ty efter Parisvistelsen uppehöll hon sig endast en kort tid i Stockholm, för att sedan resa till Berlin, som hon lade för sina fötter. Här gav hon också en korg, varom Post- och Inrikes Tidningar berättar år 1845:

"Den med posten i går ankomna Börsenhalle meddelar följande artikel från Berlin: Det bekräftar sig att tredje sonen till den här anställde engelske ministern lord Westmoreland anhållit om sångerskans Jenny Linds hand. Då denne unge man, som fattat en häftig böjelse för den älskliga konstnärinnan, ej kunde erhålla hennes samtycke, emedan hon redan vore förlovad, så begav sig lord Westmoreland, som ej hade något att invända mot sin sons böjelse, själv till Mlle Lind för att ur hennes egen mun erhålla ett svar. Hon förklarade då med mycket deltagande, att hon ej kunde besvara den böjelse lordens son fattat för henne, emedan hennes hjärta ej längre vore fritt. Det länder den unga sångerskans hjärta till heder, att det lysande öde, som kunnat bliva hennes del, ej förmått åstadkomma någon förändring i hennes äldre förhållande".

Året efter gjorde Jenny Lind ett lysande intåg i Stockholm och hälsades med jubel. Och efter gästspel i Berlin och Wien debuterade hon 1847 i London, där hon ävenledes skördade det mest stormande bifall — där uppstod en formlig Jenny Lind-feber. Och alltjämt vidare gick hennes segertåg över både gamla och nya världen, till dess att hon höljd av ära och följd av en hel värld slutade sina dagar i England, där hon under de senare åren bott med sin make Goldscmidt.

•

Men hennes minne lever.

Och nu har det hugfästats i hennes eget fädernesland med en staty under Djurgårdens ekar.

(Arbetaren)

I hissen. Herrn: — Mår du inte illa av att fara upp och ned i hissen hela dagen lång?

— Kommer det sig av nedfarandet?

— Nej.

— Av hissens stannande?

— Nej.

— Varav kommer det sig då?

— Av dumma frågor som folk gör, som far i hissen.

En musikalisk kyss. Pianovirtuosen till sin hustru, som i mörkret ger honom en kyss men kommer att placera den på hans näsa:

— En oktav längre ned, kära Klara!

En cyniker på vårt kontor säger, att amerikanaren är en blandning av sex, sju raser, vilka hata en fullblod.

DÅ DU PACKAR UPP

för din semester så behöver du alldeles säkert läkemedel för solbränna, insektsstygn, risper, etc., och Zam-Buk har alltid visat sig vara det bästa. Medtag en ask av detsamma.

50c box, all Druggists and Stores.

ZAM-BUK

Sex millioner dominera en kontinent.

För de allra flesta är nog Australien, kontinenten där nere på den södra jordhalvan, en terra incognita. I allmänhet tänker man sig detsamma som en stor ö, vilken britterna koloniserat och som med tiden utvecklat sig till en rätt betydlig koloni. I verkligheten är det en världsdel (ja, så stod det visst angivet i den svenska geografien redan för ett halft sekel sedan med ungefär samma areal som hela Förenta Staterna. Men i Australien har utvecklingen gått i en helt annan riktning än här i landet. De fåtaliga infödingarna ha där som här reducerats i antal och utgöra nu blott ett fåtal av sin ursprungliga numerär. Men under det att Förenta Staterna först genom slavinförsel och sedan genom uppmuntran av immigration från Europa ökat sin befolkning immerfort och tillgodogjort sig de rika arbetskrafterna för uppröjning av väldiga jordområden och etablerandet av enorma industrier, så att de fåtaliga kolonierna längs ostkusten nu uppblomstrat till en av världens stormakter, så ha kolonisterna på Australien fastland satt en ära uti att begränsa sin utveckling till vad de själva och deras efterkommande med tillhjälp av ett fåtal immigranter från moderlandet förmått åstadkomma. Ehuru de hela tiden haft i jämförelse, vis nära grannskap millioner malajer och något längre bort hundratals millioner mongoler, hinduer och negrer, ha australierna stadigt vägrat att begagna sig av denna billiga arbetshjälp och vidblivit sin princip att bibehålla sin världsdel som "den vite mannens land". Ja, de ha gått vida längre i sin exklusivism och även för europeer gjort inkomsten i Australien så motbjudande som möjligt, vilket gjort, att invandringen utgjorts nästan uteslutande av britter, skottar och irländare. Planen har synbarligen varit att bibehålla folkstammen så ren och oblandad som möjligt. Häruti ha australierna också lyckats, men på bekostnad av den utveckling av landets resurser, som är omöjlig för en gles befolkning.

Hela Australiens folkmängd utgör i dag cirka sex millioner, alltså endast en tjugondel av Förenta Staternas. Under det senaste århundradet ökades folkmängden i Australien från 40,000 till 5,500,000 och i Förenta Staterna från en million till 110 millioner. Endast 16,000,000 acres av Australiens areal är under odling emot 300 millioner acres i Förenta Staterna. Australiens järnvägssystem omfattar blott 26,000 mil, mindre än en tiondel av Förenta Staternas. Under de fyra åren närmast före världskriget anlände 300,000 immigranter till Australien medan cirka fem millioner invandrade till F. S. under samma tidsperiod. 98 procent av Australiens befolkning härstammar från Storbritannien och Irland. Australiens svåraste uppgift i framtiden blir onekligen att värna sig mot de påträngande myriaderna av de närboende mongolerna i Kina och Japan, vilka förr eller senare måste söka sig nytt utrymme i glesare befolkade landsändar.

(Skandia)

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga evenuelle äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och korrektt som möjligt. 3. Undvik hårda utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN

VEM SKAPAR TIDEN?

Enligt mångas uttalanden i tal och skrift, skulle man nästan tro att människan är ett viljelöst spån på tidens hav. Och vad den lägre eller arbetande klassen beträffar, så nog har den under den största delen av tiden, drivits likt ett viljelöst spån. På våra förfäders tid var det icke något att förundras över, om många hade den tron. Men när man påträffar sådana i vår tid, som tror att farmare och industriarbetare, icke kan göra något på tiden, då kan man ha rätt att förundras.

Vi leva nu i industriens tidevarv. Vi kunna säga att människan nu behärskar naturen. Med rätta kunna vi yvas över våra framsteg i vardaglig komfort, i konsten att göra nutidslivet bekvämt och angenämt, jämfört med vad det var under våra förfäders tid.

Människan har nu i naturen upptäckt en präktig tjänare, som bär oss över haven, sår vår säd, bakar vårt bröd, väver våra kläder. Genom ljusstrålen avbildar man de osynliga stjärnorna och kanonkulan i flykten; man kan se en människas inre del och talar med blixten mellan den gamla och nya världen; lik fåglar föras vi fram i luften högre eller lägre, efter passagerarnes behag. I sanning en lydig tjänare, som på alla områden står människan till tjänst. Nu frågar jag våra lärda, som åtagit sig att föra oss okunniga jordebarn fram i livet och på tidens hav: Var naturen, som vi i nutid kunna kalla för industriens tjänare, från första början ämnad att tjäna allmänheten gemensamt eller var den ämnad att tjäna blott ett fåtal till pänningförvärv?

Synes det icke för läsarens ögon, att om denne mäktige och lydige tjänare fått tjäna allmänheten gemensamt, vilket vi tror den var ämnad göra, mänskligheten i dag skulle haft ett paradis här på jorden? Tänk själv!

Vi borde dock kunna enas om, att mänskligheten i dag icke har något paradis här på jorden. Vad är orsaken därtill? Denne industriens och mänsklighetens tjänare har hittintills fått tjäna blott ett fåtal till penningförvärv. Och frukten därav är både kännbar och synlig för den, som vill göra sig besvär och se utöver den civiliserade marknadsplatsen.

Har vi någon synlig och kännbar frukt av denne tjänares missbruk i U. S. A. och Canada? Om jag ej misstagit mig var det, enligt tidningarna, omkring två millioner farmare förlidet år, som lämnade sina hem i F. S. Enligt tidningarna, äro nu två millioner till, färdiga att lämna. I Canada torde råda samma förhållande. Vart skall nu dessa millioner utblottade farmare, som lämna sina hem, taga vägen? Varmed tjäna brödet till sig och sina familjer, då tusentals industriarbetare i varje stad förut gå arbetslösa? Tyder icke alla tecken på, att om den nu bestående ordningen får fortsätta, denne industriens tjänare får tjäna blott ett fåtal till pänningförvärv, medan farmaren och industriarbetaren av de nu maktägande och styrande pänningförvärvarne låter sig, likt viljelöst spån, drivas fram på tidens hav, vi då i en snar framtid har en värld med några få miljardörer, men en mänsklighet, bestående av hem och medellösa landsvägssprykare?

Jag ser i Forum för den 1 juni att man talar om nödvändigheten av mera socialistisk upplysning. Bara barnsligheter, onödig tidspillan och besvär. Låt den nu pågående ordningen fortsätta en tid framåt. Detta är ett medel som vi tro kommer att framkalla den bittraste socialism. Då kommer man säkerligen att få höra klagovisor över att man lever i en materialistisk, socialistisk och syndfull tid.

Vem har då skapat denna syndfulla tid? Det kan icke vara landsvägssprykaren, han har drivits fram; likt ett viljelöst spån. Vi tro icke heller det är Gud. Följaktligen måste det vara materialisten, pänningförvärvaren — kapitalisten, som skapat denna syndfulla tid och som är den största syndaren. Är det icke så? Om det då finns någon rättvisa till, borde då icke kapitalisten som är den största syndaren och hans tjänsteandar, bära den största syndabördan eller ansvaret? Jag bara frågar. Vad tror våra kyrkans tjänare?

Allmänheten anklagas för försoffning, vilket i många avseende har sin riktighet. Men borde icke sådana män och institutioner, vilka göra sådana anklagelser, själva utröna vari orsaken ligger. Även den trögaste måste väl lära sig språket, om han till exempel arbetar vid sättmaskinen i ett tryckeri i ett tiotal år. Men om han händelsevis skulle avancera till redaktör, då visar hans redaktionsartiklar, att han kan vara både ologisk och inkonsekvent, itrots av sin språkkunnighet.

Undertecknad har varken trugat eller hotat att få sina brev införda i S. C. T. och om detta skulle hamna i papperskorgen, tar han det med jämnmod och ämnar icke alls uppsäga tidningen för den orsakens skull.

Saska.

Canada-Nyheter

Teckningen till vetepoolen i Sask. har nu fullbordats och det erforderliga acre-antalet av 6 millioner acre har betydligt överskridits.

Grödan i Calgary-distriktet har betydligt skjutit fart sedan det ymniga regn, som föll under tiden omkring den 15 dennes.

Skjuten av våda blev en tre års gammal flicka, Muriel, dotter till makarna Savage, Calgary, då hon tillsammans med sin fader och sina syskon plockade blommor i närheten av Priddis. En av sönerna hade med sig ett salongsgevär, vilket han lämnat stående mot en sten. Den lilla flickan hade fått fatt på detsamma och drog det till sig med pipan riktat emot sig, varvid ett skott brann av och träffade henne i magen. Hon fraktades till lasarettet i Calgary, varest hon avled dagen efter.

Icke olagligt att köpa rusdrycker för export. Det är ej lagbrott att på lagenligt sätt köpa likörer för att transporteras till Förenta Staterna, även om rusdryckerna befinna sig på annat ställe "än i ens privata hem", då de beslagtagas, enligt ett domsutslag, som gjorts av domare Cory i Winnipeg i ett mål med P. J. Chapman från Staterna och förut ådömd böter å $200 samt konfiskerade varor till ett värde av $2,000 återlämnades. Manitoba Temperance act säger, att den ej kan interfera med exporthandeln, påstår domaren.

Svenska Lutherska Betheşda Kyrkan, Kenora, Ont.. Andra söndagen efter Trefaldighet, den 29 juni.

Högmässa kl. 11 fm. Söndagsskolans lärare och barn komma att vara närvarande vid högmässan. Aftonsångspredikan kl. 7,30 em.

Norman — Söndagen den 29 juni: Söndagsskola kl. 2 och Gudstjänst kl. 3 em. Söndagsskolan i Norman har fritt från den 1 juli till den 15 aug. Under veckan från den 30 juni till den 4 juli kommer undertecknad troligen att resa bort, därför bli söndagsskollärarnas och trusteernas möten inställda.

Pastor Carl Pontus Peterson.

Kandidatens vinterrock.

Kandidat Anderson och kandidat Pettersson voro fosterbröder. Moderna fosterbröder. De hade inte blandat blod med varandra, men de ha dessmer sammanblandade affärer.

De hade börjat som storpampar och haft papper till och med i den hårdflirtade Upplandsbanken. Men professorer, docenter och andra examensnamn voro förbrukade. Nu hade de inte konto i någon bank — utom pantbanken.

Det blev allt svårare och svårare att ordna med middagskrischan. Guldur och garderobsdyrbarheter voro för längesedan "lämnade till förvaring".

— Var ska vi få middagskronan i dag? undrade Andersson.

Utan hopp om resultat gick Pettersson fram och öppnade dörren till Anderssons garderob.

— Vad skådar min norra karda! Du har ju en vinterrock. Vad ska du med den till, du är ju så sällan ute?

Han vände och vred på rocken, en lantlig tung och vederhäftig vinterrock.

— Käre broder, svarade Andersson, det är arvegods. Farsgubben, som var präst nere i Småland, har brukat den i en mångfald av år. Den har hängt i kyrkor och sakristior så länge, att den nästan är helig.

— Så mycket bättre, då bör den ju komma till välsignelse! Låtom oss vandra.

Det bar iväg. Vid järnvägsövergången vid Vaksalagatan låg och ligger pantbanken.

Chefen själv tog emot, ty det var ganska värderade kunder. Han vände den slitna rocken noggrannt i sömmarna. Till slut slängde han den ilsket år drängen och röt:

— Väg den, det blir lumpvärder.

Det var tre kronor.

— Det var tur, att den var så pass tung, sade kandidat Andersson och kandidat Pettersson instämde.

Det är skamligt att avskeda en poliskonstapel därför att han är dum.

"Excema Överallt På Armarna -- Led Därav I 12 År"

Mrs. Murray Hough, Wiarton, Ont., skriver:

"Jag hade excem i 12 års tid. Gång efter annan bröt det ut och spred sig över hela kroppen. Jag försökte alla möjliga medel men utan resultat. En vår bröt det ut och inga medel hjälpte, ej ens den salva som doktorn gav mig. Till sist försökte jag Dr. Chase's Ointment och detta läkte exceman på en kort tid. Detta är nu över ett år sedan och jag har ej vidare besvärats av åkomman."

Dr. Chase's Ointment.

60 cts. per ask hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Ltd., Toronto.

Behöver Ni Hjälp?

Kanske Ni har arbete för en Skandinav som just anlänt till Canada?

Många äro vana Farmarbetare, andra äro yrkesmän, såsom sniçkare, målare, smeder, elektriker eller annat.

Alla äro de villiga att arbeta och börja genast.

Har Ni något arbete för en eller flera män, så tillskriv oss, och vi ilja göra vårt bästa att finna lämplig hjälp för er. Uppgiv vad betalning Ni bjuder och hur länge arbetet räcker.

Sänd in Er ansökning genast till

SVENSKA CANADA TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

"DIRIGOLD" "DIRIGOLD"

Ny svensk uppfinning. OÖVERTRÄFFLIGT.

Det mest prydliga och sanitära i fråga om bordsutstyrslar, knivar, gaflar och skedar av olika slag och storlekar. Blomstervasar, saxar, fingerborgar, fickknivar m. m.

BÄSTA ARTIKLAR FÖR PRESENTER PASSANDE FÖR ALLA TILLFÄLLEN.

Återförsäljare önskas. Tillskriv eller besök

CHAS. SANDBERG.
646 Agnes Str. Tel. N8256 Winnipeg, Man.
Ensam återförsäljare för Canada.

STARLAND

SPELAR NU
"Wandering Husbands"
Med
James Kirkwood
och
Lila Lee
i huvudrollerna.

"Kvinnor, sång och vin" var HANS del.....
Besvikna drömmar och ett brustet hjärta — var HENNES.

ANDRA KAPITLET AV:
"Her Dangerous Path."
MED BÖRJAN MÅNDAG:
Harold Lloyd
i
"GIRL SHY"

Den roligaste bild, som någonsin kastats på duken.

Starlands speciella underhållningsnummer varje kväll.

KOM IHÅG: Vi ha ett $20,000 avkylnings- och ventileringssystem.

HAR NI TÄNKT PÅ

de skyldigheter vi hava till vår egen press?

En del har ju skrivits om vissa av dessa skyldigheter, vilka alla hava sin befogenhet. Men här är en sak vi kunna göra för vår egen tidning, en sak som ej kostar oss en cent eller en minut av vår tid.

Denna tidnings läsare äro synnerligen intresserade i de annonser vilka inflyta, och det är ej något som helst tvivel om att våra annonsörer göra betydliga affärer med våra prenumeranter och läsare. Detta erkänna de själva, men sanningen är, att vi ej få den kredit som vi borde hava. Huru ofta händer det ej att man gör förfrågningar eller inköp från firmor som annonser i denna tidning, utan att man talar om att man sett annonserna i vår tidning. Detta är ett stort misstag, ty de flesta annonsörer kontrollera genom vilka annonser de erhålla orders eller förfrågningar. För att därför hjälpa Er egen tidning i detta land, är det högst nödvändigt att när ni skriver till någon av annonsörerna, tala om att Ni sett deras annons i denna tidning. Detta hjälper även oss att få mera annonsering från firmorna, hjälper delvis våra finanser och hjälped er själv.

Han var den klokaste. Gamle Petter hade varit på sinnessjukhus i ett och ett halft år, efter vilken tid han hemsändes som frisk.

Vid en fest i hemstaden råkade han i gräl med smeden, som avbröt honom med ett tillrop:

— Tig, du dårhushjon!

— Sa du dårhushjon? Då vill jag bara säga, att jag är den ende här i stan, som har skriftligt bevis på, att jag är klok.

Man kan inte så noga säga. Vad som synes vara en järnvägskorsning är kanske den plats där man korsar Styx.

Sverige-Nyheter.

Norra Sverige.

För sedlighetsförbrytelse mot minderårig häktade arbetaren P. A. Ahlberg från Tännäs har dömts till fyra månaders fängelse.

Då kapten L. J. Thurfjell, befälhavare å ångaren "Ingrid", härom dagen cyklade hem till sin bostad i Luleå, råkade han falla av cykeln och skadades så svårt, att tillståndet är betänkligt.

Uppgörelse har nu träffats i tvisten rörande det sedan lång tid tillbaka av syndikalisterna blockerade Seskarö nya stuveriaktiebolag, vadan ifrågavarande konflikt nu kan anses vara bragt ur världen.

Sammanträde mellan ombud för Bodafraåns flottningsförening och Svenska skogs- och flottningsarbetareförbundet hölls nyl. Enighet uppnåddes därvid om årets flottningar. Uppgörelsen berör 200 arbetare.

En villabyggnad i Vassen, Nederkalix socken, inrymmande tolv rum och tillhörig häradsskrivaren G. Hellgren i Västerås, nedbrann härom morgonen till grunden. Den i första våningen boende familjen lyckades med knapp nöd rädda sig.

En olyckshändelse inträffade härom dagen vid Svartviks sulfitfabrik, i det en av rullarna, Bernhard Lindqvist, vid nedslagning av timmer fr. banan fick ett slag under hakan så att han kastades helt om i luften. Han blev illa skadad.

En 16-årig arbetare Harry Melander vid Fagerviks fabrik var en dag sysselsatt med att sopa en c:a 20 meter hög transportbana, som användes för transportering av karv, och råkade falla ned från ställningen. I fallet mot marken ådrog han sig synnerligen svåra skador.

Ett varglo har alltsedan 1922 hemsökt skogsmarkerna i Nätra, Vibyggerå och Nordingrå. Man har nu upptäckt dess hemvist i en grotta, och i densamma ha väldiga rester av får- och villebrådsskelett visat att man här har att göra med en verklig storrövare.

Vid de tre stora sågverken inom Kalixdistriktet, nämligen de Ytterstfors-Munksundsbolaget tillhöriga Karlsborgs, Båtskärsnäs odh Töre, har driften inskränkts till enkelt skift. Därigenom ha c:a 300 arbetare permitterats. Orsaken är försämrade avsättningsmöjligheter.

Ett flertal uppgörelser vid flottlederna i Medelpad och Jämtland och Ångermanland ha de senaste dagarna träffats, bl. a. vid Roggån, Brambergsån, Hartisån, Länsterån, Köljån, Råsjöån, Harrån, Karsjöån och Tivsjöån, med ett sammanlagt arbetarantal av omkring 700 a 800 man.

Vid en nyligen hållen biskopsvisitation i Njurunda socken, ett industriområde utanför Sundsvall, framkom det, att i församlingen finnes 1,400 odöpta och 1,550 okonfirmerade samt 700 utom äktenskapet födda barn. Några tidningar påpeka att här vore en hednamission på sin plats.

För dynamitattentat mot besparingsdammbyggnaden vid Nattberg i Älfsbyns socken ha häktats syndikalistiska arbetarna W. Granberg i Visträskheden och A. Lundberg i Muskos, resp. 22 och 23 år gamla. De ha erkänt och förklarat att attentatet varit en hämndeakt mot flottningsföreningen.

Självmord. Torparen R. Almrot i Nordåker, Åsele, har begått självmord genom att hänga sig i en gårdsgård. Han var omkring 40 år gammal och i goda ekonomiska omständigheter. Han efterlämnar hustru och två minderåriga barn. Det antages att sjukdom varit en bidragande orsak till livsledan.

Första seglaren för året inkom härom natten till Nyhamn vid Söderhamn. Det var fyrmastade skonerten Valborg från Finland. Det är egendomligt att skonerten lyckats taga sig fram genom de stora ismassorna utan bogserhjälp ända från Finland till Nyhamn, och färden måste betecknas som ett mästerprov i navigationskonst.

Apotekaren J. Hallgren från Skog i Ångermanland, som befann sig på resa till Stockholm, sökte en natt beröva sig livet genom att kasta sig från södergående snälltåget en kilometer norr om Medskogshedens station på linjen Bollnäs—Storvik. Han föll i ett vattenfyllt dike och kom oskadad undan äventyret. H. lider a ven svår nervsjukdom.

Trots syndikalisternas blockad v. flottningsarbetena i bl. a. Bergvik—Alas A.-B:s flottled i Västerhocklan, Loos, hade arbetet där igångsatts med cirka 100 man. En natt samlades dock kring den barack, i vilken flottningsarbetarna bo, en skara på omkring 150 syndikalister och tvingade alla flottningsarbetarna att lämna baracken under hot om att i annat fall rasera byggnaden.

Den för falskmyntning, lönnbränning m. m. häktade arbetaren Karl Mikaelsson-Sjölin från Tunbyn i Tuna har vid förhör erkänt att han hemma i sin jordkula sysselsatt med myntfabrikation och därvid lyckats tillverka de falska tvåkronor, som beslagtogos vid polisens razzia i kojan, men förnekar bestämt att han utpränglat mynten. Sjölin har vidare erkänt att han gjort sig skyldig till en del stölder.

En renhjord överkördes den 12 maj vid Lappberg av uppgående persontåget till Kiruna. Tre renar dödades.

Vargarne ha under senaste tiden iakttagits i Fatamomakke på skilda ställen. Senast har en flock på fem stycken varit synliga i Bångnästrakten, men därifrån försvunnit i okänd riktning.

Båda kamrarna ha bifallit k. m:ts förslag om anslag på 500,000 kr. för påbörjande av arbetena på statsbanar, Jörn—Gubblijaure. Däremot ha avslagits motioner om anslag till banan Bastuträsk—Arvidsjaur.

Sundsvalls förenade verkstäder komma att leverera hela den maskinella utrustningen till det nya startade a.-b. Vaplans träsliperi i Nälden. Även av staten har gjorts beställning på ett par hundra ton gjutgods vid Sundsvallsverkstaden.

Båda benpiporna avbrutna på vänstra smalbenet fick nyligen en yngling Gotthard Larsson vid Ala under träning vid fotbollsplanen. Under språnget efter bollen snavade han och föll med ovannämnda påföljd. Den skadade fördes till Ljusne sjukhus.

Ett lömskt knivskärningsdåd ägde den 24 maj rum i Sundsvall, då sågverksarbetaren G. A. Andersson från Bergsjö, Hälsingland, helt plötsligt och utan all anledning tilldelade en sin kamrat ett svårt knivhugg i kinden. A., som är född 1897, blev häktad.

Ett ruskigt knivskärningsdåd. En arbetare P. O. Spång i Harmånger blev härom dagen, då han jämte några andra arbetare var sysselsatt med arbete i en grusgrop, överfallen och svårt misshandlad med kniv av en arbetare K. A. Johansson-Brandin vid Ostkustbanan.

En större eldsvåda hemsökte hemmansägaren T. Lindefeldts gård i Lingbo den 22 maj. Ladugården nedbrann till grunden jämte en med densamma sammanbyggd tvåvånings manbyggnad, i vilken bodde gårdens tjänstefolk och en familj. I ladugården innebrändes 6 kor, 2 hästar och alla småkreatur.

Svegsdynamitarderna anhållna. De två Svegsdynamitarderna ha nu av polisen anhållits. De äro 26-åriga arbetaren Arvid Karlsson från Tallåsen, Norra Finnskoga, Värmland, och norske arbetaren Chr. Olsen, den senare straffad fyra gånger förut. Den 10 maj rapporterades till polisen, att en velocipeddressin stulits från Orsa—Bollnäsjärnvägen och att man vid 4-tiden på morgonen i trakten av Orsa iakttagit två misstänkta personer åkande efter järnvägen. Senare meddelade en handlande i Furudal, att två personer, som varit inne i hans affär, därvid visat sig inneha mynt, som voro fläckade av kvicksilver. Då köpmannen fått veta att en flaska kvicksilver förvarades i kassaskåpet i Lillherrdal och att denna gått sönder vid dynamitinbrottet, anmälde han sina misstankar mot de båda männen till landsfiskalen. Efterforskningar igångsattes genast av landsfiskalen och en del fjärdingsmän, och man anträffade vid två-tiden på middagen de båda männen vid en hällplats strax bortom Furudal. Arvid Karlsson arresterades men den andre tog till flykten och lyckades undkomma, men arresterades senare. Karlsson hade vid infångandet 700 kronor i kontanter och ett depositionsbevis, utfärdat av den handlande i Lillherrdal, hos vilken det senaste inbrottet ägt rum.

Mellersta Sverige.

Till telegrafverket ha nu inkommit sammanlagt 30,971 ansökningar om radiolicenser, varav omkring 19,500 komma enbart på huvudstadens del.

Den 23 maj anlände Nobelpristagaren i fysik, professor Millikan, till Stockholm och en timme senare, kl. 11, höll han sin Nobelföreläsning på Läkaresällskapet.

Nyligen avlidna fröken Hedda Norberg har till Sköldinge församling donerat 10,000 kr., att användas för kyrkans reparation och för vård av familjen Norbergs gravar.

En 5-årig dotter till arbetaren Siggeström vid Torsdalen råkade en dag under lek falla i å ån vid trädgårdsmästare Rosenbergs brygga och omkom.

Sovjetrepublikernas minister i Stockholm V. Ossinskij mottogs nyl. i högtidlig audiens av konung Gustaf och fick därvid överlämna sina kreditivbrev.

En 29-årig hemmansägaredotter Edit Petterson i Holmsveden råkade häromdagen genom förväxling förtära ett pulver stryknin i stället för ett acetylsalisylsyrepulver, med påföljd att hon avled.

En levnadsstrött. Hemmansägaren Albert Östling, Söråsen, Töva, berövade sig härom morgonen livet genom ett gevärsskott. Han var c:a 30 år gammal. Anledningen är ännu ej känd.

Den för otuktsbrott mot gossar häktade kontoristen Gunnar Ringheim, Katrineholm, har dömts till 2 mån. och 15 dagars straffarbete.

27-åriga hustrun Rut Elisabet Sundin från Karlskoga, vilken en längre tid varit nervklen, kastade sig nyl. med sina två minderåriga barn, resp. 6 och 4 år gamla, i en i närheten av hemmet belägen källa. Hon räddades men barnen omkommo.

DR. H. ROSENBERG
— M. D. D. O. —
ECLECTIC LABORATORY
308—309 Birks Bldg.,
Portage Ave.

Vi invitera personer, som äro behäftade med hudsjukdomar besöka oss. Vi specialisera i hudsjukdomar i ansiktet; även så kvinnosjukdomar. Vi inbjuda er att rådfråga oss angående kroniska sjukdomar såsom reumatism, förlamning, magsjukdomar och fetma. Vi begagna en annan metod av "therapeutica."

Fria råd och fri behandling till fattigt folk, som kunna visa att de ej förmå betala. Den fria behandlingen äger rum varje fredag och lördag mellan kl. 11 f. m. till 2 e. m.

En allvarlig olyckshändelse inträffade en dag i Graninge, i det en 17-årig yngling J. Gällin träffades av ett ramlande träd i huvudet, varvid huvudskålen spräcktes. Tillståndet är allvarligt.

De återupptagna förhandlingarna i flottningskonflikten i Dalarne ledde härom dagen till överenskommelse mellan parterna. Blockaderna ha upphävts över hela linjen och arbetet vid flottlederna har upptagits.

I en lantbrukaren Adolf Johansson i Grävningen tillhörig lada hittades nyl. liggande insjuknad en 23-årig yngling från Fjällsjö i Ångermanland, som varit ute för att söka arbete och sjuknat på vägen. Han hade legat i ladan omkring åtta dagar. Den sjuke fördes till Falu lasarett.

Den för misshandel mot 70-åriga hushållerskan A. Bergström, Bränntomten, Åkers socken, häktade jordbruksarbetaren K. J. K. Johansson har dömts av Åkers och Selebo häradsrätt för rån i förening med misshandel till två år och sex månaders straffarbete.

Översvämningarna i Tierpstrakten kring sjön Tämnaren ha åstadkommit stora skadegörelser. Höstsäden är förstörd. De flesta vägarne äro ofarbara och alla broar av trä ha flutit bort. En del gårdar ha måst utrymmas då vattnet inträngt i rummet.

Fäderneslandets redaktör, godsägare E. F. Dahlin har anmälts för kriminalpolisen för bedrägeri och svikligt förfarande. D. hade sålt sin villa till en person, men de papper som behövdes för att söka lagfart ville han icke lämna ifrån sig. I stället hade han åter sålt villan denna gång till sin son.

100-årsdagen av Aug. Sohlmans födelse, den 24 maj, firades med en storslagen högtidlighet å Huddinge kyrkogård, där familjegraven är belägen. Många kransar nedlades på graven. Sohlmans betydelse för den nordiska samhörigheten, det fosterländska försvaret, ej minst det frivilliga, folkhögskolerörelsen m. m. är välkänd av alla svenskar.

En eldsvåda har härjat en ladugårdslänga och ett därmed sammanbyggt boningshus, tillhörigt hemmansägaren T. Lindfelt i Lingbo. Hela kreatursbesättningen, två värdefulla hästar, sex kor, tre ungnöt, åderton får, en gris och ett tiotal höns innebrändes. Dessutom blev allt lösöre, redskap, utsäde och foder lågornas rov. Huvudbyggnaden lyckades man dock rädda.

Ett vilt uppträde ägde den 26 maj rum ute vid Älvsjö, då en medlem av den riksbekanta tattarsläkten Lindgren, 40-årige kopparslagaren Karl August, samt en resehandlare C. A. Petterson illa knivskuros av fyra bröder, tillhörande en annan känd tattarsläkt Wilhelmsson från Stora Tuna i Dalarne. Lindgren blev så svårt skuren att han måste föras till Maria sjukhus.

Stavsjödramat ett olycksfall. Dr Alfred Ericson i Björkvik har nu avgivit utlåtande över den rättsmedicinska undersökningen av arbetaren Malcolm Hedlunds döda kropp. Hedlund anträffades som bekant liggande död i ett kolhus i närheten av Stavsjö hotell. Av d:r E:s redogörelse framgår att den enda yttre skada, som förefanns å kroppen, var ett 15 mm. långt sår i bakhuvudet. Näsan var tillplattad, men näsbenen oskadade. Något brott på skallens bas fanns icke. Vid den inre besiktningen konstaterades att skadan i bakhuvudet var obetydlig. Nackbenet var sålunda fullkomligt oskadat. Dr. E. kommer i sitt utlåtande till det resultatet, att det yttrer våld, för vilket Hedlund varit utsatt, icke förorsakat döden, utan Hedlund både kvävts genom att han kommit att ligga med ansiktet tätt trryckt mot marken, varvid såväl näsa som mun igentäppts.

Södra Sverige.

En hotande skogsbrand vid Lundby Norgård på Hisingen ödelade härom dagen omkring 100,000 kvm. ungskog, tillhörig tomtaktiebolaget Norgården.

Ett intressant fornfynd har i dagarna gjorts i Nissadal, invid Oskarström, där man funnit ett väl bibehållet gravfält, vilket synes förskriva sig från den yngre järnåldern.

150 arbetare vid Hultmans chokladfabrik i Malmö ha nedlagt arbetet utan att fackförbundet sanktionerat arbetsnedläggelsen. Anledningen till konflikten är oenighet angående tolkningen av avtalet.

Fråga har uppstått inom vissa arbetsgivarekretsar om införsel av några hundratal polska jordbruksarbetare, vilka skola anställas vid betodlingen i Skåne. Framställningen har dock ej än beviljats.

Restaureringsarbetena vid Varbergs fästning, vilka pågått som nödhjälpsarbeten, torde ha avslutats den 1 juni Man har varit sysselsatt med återställandet av fästningens nedrasade yttermur åt öster.

Göteborgs Aftonblad har i dagarna upphört att utkomma på grund av ekonomiska svårigheter. Tidningen, som grundlades av framlidne redaktören O. Norén, har i år uppnått sin 36:te årgång.

Vid svepningar efter en torped har påträffats 500 meter från Getskär en båt. Man antar att det är den kronobark, med vilken de för ett par år sedan förolyckade båda kustartilleristerna företogo sin ödesdigra färd.

Då byggmästaren Karl Johansson i Figeholm en dag var sysselsatt med avslipning av en stor motordriven slipsten, sprang denna sönder och en bit träffade Johansson i huvudet så svårt, att han avled. Han var 64 år gammal.

En trettioåttaårig fabriksarbeterska Ingeborg Wittboldt blev den 24 maj, då hon var på väg till sitt arbete, påkörd av en cyklist och föll i gatan. Följande dag fördes hon på grund av hjärnblödning till lasarettet, där hon senare avled.

42-årige lägenhetsägaren Sven Otto Svensson i Annelund, Vislanda, berövade sig nyl. livet genom att skära sig i halsen. För några år sedan blev han under stensprängning utsatt för en olycka, varigenom han förlorade ena armen och miste sin syn och delvis hörsel.

En skojare, Folke Herman Hagelin, efterspanas av polisen för det att han narrat pängar av olika personer under bedrägliga förespeglingar om stora skogsavverkningar i staten Nigeria i Västafrika. Anmälare är bl. a. en vaktmästare C. Lindmark i Göteborg, som på så sätt frånlurats 113 kronor.

I en Höganäserken tillhörig fabrik i Höganäs, i vilken tillverkades klosetter, slaskar och dylikt, utbröt eld härom dagen. Byggnaden skadades svårt, i det att de båda övre våningarna med dyrbara modeller och materialer förstördes. Fabriken, som sysselsatte ett 50-tal arbetare, skall återuppbyggas.

I Kvidinge socken har vidtagits en vräkning, som fått till följd att mu-raren Johan Dahls familj, hustru och sex barn, över en vecka bott i ett tält ute i skogen. Dahl har på grund av obetalt hyra blivit vräkt från ett hus, vilket en person i trakten köpt av Kvidinge socken. Barnen ha farit mycket illa under vistelsen i tältet.

Under våren ha inom Sunnerviken och å Fräkne förövats åtskilliga velocipedstölder. Uddevallapolisen har nu gripit tjuven, som är en 18-årig dräng-pojke, bördig från Örgryte och som varit intagen å Kragenäs skyddshem och senare haft anställning i Frände-forsbygden. Den unge tjuven har vidgått sex cykelstölder.

Ett lag tattare ställde nyligen till ett uppträde på Drottninggatan i Uddevalla. Sällskapet kom i gräl och en av de yngre smällde till sin vederdeloman så pass hårdt att denne blev liggande på gatan och starkt blodvite uppkom. Knytnävskämpen begav sig sedan springande nedåt hamnen, men upphanns snart av en polisman.

Häst dödad av elektrisk ström. Härom natten brast en ledning för belysningsändamål vid gästgivaregården i Åby. Då ett par av gästgivaregårdens hästar följande dag kördes över platsen där ledningen fallit ned, kommo hästarne i beröring med densamma. Den ena hästen föll till marken och blev inom kort dödad av strömmen. Den andra hästen förmådde dock resa sig och undgick därigenom att dela kamratens öde.

En olyckshändelse inträffade härom dagen i Långvinkelsgatan i Hälsingborg, n flicka, som kom åkande utför backen på cykel, fann plötsligt att bromsen på velocipeden icke fungerade. Hellre än att då fortsätta färden utför, vilken kunde blivit nog så ödesdiger, föredrog hon att styra cykeln åt sidan och taga törn mot ett hus. I fallet slog hon sig så hårt att hon svimmade och i tillkallad ambulans måste föras till lasarettet.

Den döda handen, som nu en längre tid hållit A.-B. kväveindustris fabriker vid Bohus i overksamhet, torde snart få släppa taget för att bereda plats åt Elektrokemiska aktiebolagets från Bengtsfors överflyttade produktion. Det nya bolag, som skall driva verksamheten vid Bohus konstituerades nyl. i Göteborg. Verkställande direktör blir disponent Sv. Lindberg.

Ett hemskt olyckstillbud inträffade nyligen på vägen mellan Täby och Söderköping, då en tjänstflicka som kom cyklande skulle åka förbi en kvarnskjuts, varvid en av hästarne blev skrämd och slog bakut och träffade cykeln så att denna krossades, och flickan slungades av cykeln och hamnade på vagnstången mellan hästarne. Inga yttre skador förmärktes men hon klagade över svåra smärtor i bröstet. Flickan måste senare anlita läkarevård.

En egendomlig konflikt har utbrutit vid Ecks verkstäder i Partille, där arbetarne förpassat en misshaglig verkmästare ut ur verkstaden. Han återkom i sällskap med arbetsledningen, men förpassades för andra gången ur verkstaden. Saken har tydligen upprepats ännu en gång. Andra gången verkmästaren tvingades ut ur verkstaden permitterades 30 man och tredje gången 70 man. Därmed är saken uppenbarligen dock icke slut, ty arbetarne förklara alla som en man att verkmästaren icke får finnas på fabriken. Den originella konflikten är nu föremål för förhandlingar mellan arbetsledningen vid Eck samt Metallindustriarbetareförbundets avdelning i Göteborg.

En rävhitoria. En lantbrukare i Herrljunga annonserade för någon tid sedan i tidningar att han hade avelshöns och avelsägg till salu. Redan natten efter sedan annonsen varit synlig uppenbarade sig en oväntad spekulant på hönsen, som uppgjorde affären med hönsen direkt. Med andra ord, en räv hade varit på besök i hönsgården. Husbonden började fundera om han inte skulle kunna utkräva en liten hämnd, genom att överlista den listige. Han laddade en bössa, satte ut denna under natten jämte en död höna, vilken placerades framför bössans mynning, band hönan med ett snöre, vilket sattes i förbindelse med bösshanen och bidade resultatet. Och planen lyckades utmärkt, på morgonen låg mickel död i sin missgärning, träffad av skottet, som han själv avlossat genom att rycka i hönan.

Direkt järnväg mellan Göteborg och Västervik. Ett nytt uppslag i den planerade järnvägsförbindelsen mellan Göteborg och någon östersjöhamn har framförts i dagarna. Enligt uppslaget skulle koncession sökas för en normalspårig järnväg mellan Jönköping och Österbymo, en sträcka av omkring 70 km. Förut har en koncession beviljats för en normalspårig bana mellan dels Jönköping och Ulricehamn och dels Österbymo och Västervik över Kisa. Inom den nya bandelen skulle alltså finnas en tjärrbana mellan västerhamnarna och östersjön på omkring 37 mil. Intressenterna för denna lösning av det stora järnvägsprojektet ha redan varit i förbindelse med vederbörande socknar och andra intressenter, som uttalat sitt stora intresse för en sådan lösning. Saken har framskridit så långt, att en undersökning av den planerade bandelen kommer att företagas i sommar. Likaså kommer ett möte att utlysas i frågan inom den närmaste framtiden, varvid frågan om koncessionsansökan för bandelen Jönköping—Österbymo kommer att avgöras. Vederbörande intressenter påpeka, hursom en direkt järnvägsförbindelse Göteborg—Västervik på föreslaget sätt skulle få karaktären av en verklig centralbana. Den skulle få anslutning till andra linjer på icke mindre än 25 olika håll.

För den Bästa Behandling

samt skicklig och samvetsgrann Läkarehjälp rådfråga Dr. Leigh.

Dr. Leigh har gjort Nerv-, Blod- och Kroniska Sjukdomar till specialitet och har under sin 20-åriga praktik i Chicago behandlat och botat hvarje tänkbar form af dessa sjukdomar hos män och han har gjort sig berömd för sina kurer af de allra svåraste kroniska sjukdomarna.

Behandlar pålitligt och framgångsfull: Nervös Svaghet, Hud- och Blod-Sjukdomar, Katarr, Dyspepsi, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lefver, Njurar, Blåsa, Mage, Urinvägarne och andra organ. Snart sagdt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt enligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. Ni kan litet på rådhar och skicklig behandling samt de bästa mediciner och behandlingssätt. Mitt arvode är så rimligt, att alla kunna dragа nytta af min hjälp. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner skickas överallt.

Rådfrågning, personligen, genom bref eller fråglista, är alldeles kostnadsfritt.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska boken, som Dr. Leigh skrifvit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män, och deras följder samt äktenskapet, etc., borde läsas af män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista, sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

Mottagningstid: Hvardagar 10-6; Söndagar 10-1. Måndags-, Onsdags- och Lördagsaftnar 7-8.

SVENSKA LINNE VAROR

I form av Duktyger, Servietter, Handdukar och dylikt, direkt importerade från Sverige.

ÅTERFÖRSÄLJARE ÖNSKAS.

Tillskriv

CHAS. J. SANDBERG.

646 Agnes Str. Tel. N8256 Winnipeg, Man.

Kl. 3,45 e. m.. "Bibelns inspiration". Martin Bergh.
Kl. 7,30 e. m. Sång och bönemöte. J. Heartberg.
Kl. 8 e. m. Konferensens formella öppnande av ordf. J. A. Wingblade. Välkomsthälsning av Axel Johnson. Svar av ordf. Utnämning av ombudskommitté .Konferenspredikan av M. A. Meyer.

Fredagen:

Kl. 9,30 f. m. Sång- och bönemöte. Nels Monson.
Kl. 10 f. m. Rapport av ombudskommittén. Ordf. utnämner anordningsberednings-, resolutions- och revisorskommittéer. Val av nominationskommitté. Programmet föreläggas mötet. Alta. missionärens årsrapport. Församlingsbreven läsas.
Kl. 2 e. m. Sång- och bönemöte. Alvin Johnson. Inflyttade predikanter välkomnas. Besökare introduceras av J. P. Erickson.
Kl. 2,45 e. m. Samtal över söndagsskolverksamhet med uppställda frågor, ledes av J. P. Erickson, samtal i ämnet.
Kl. 7,30 Sång- och bönemöte. John Monson.
Kl. 7,50 Tal, "Christian Education" Prof. C. H. Lager.
Kl. 8,20. Predikan av Philip Turnwall.

Lördagen:

Kl. 9,30 f. m. Sång- och bönemöte, ledes av N. J. Thornquist.
l. 10. Gårdagens protokoll läses. Ombudskom. rapporterar. Kassörens och revisorernas rapport. Allm. missionären J. P. Ericksons årsrapport.
on representative".
Kl. 2 e. m. Sång- och bönemöte. C. W Peterson.
Kl. 2,30. Slutrapport av ombudskom., beredningsn-, resolutions- och nominationskom. rrapporterar. Val av tjänstemän. Oavgjorda göromål.
Kl. 7,30 Sång- och bönemöte. O. Larson.
Kl. 8. Predikan. C. Axel Johnson.

Söndagen:

Kl. 10,30 f. m. Predikan, M. L. Orchard, "General Ser. Bapt. Union".
Kl. 11,45. Söndagsskola under söndagsskolföreståndarens ledning.
Kl. 2,30 e. m. Ungdomssession under ledning av Ungdomskommittén.
Kl. 7,30. Sång- och bönemöte. J. P. Erickson.
Kl. 8. Predikan. O. Larson.

Var snäll och underrätta Rev. C. Axal Johnson ,Kiliam, Alta., om eder ankomst så skall han ordna att någon möter eder och ävenså ordnar han om plats där ni får bo. Kommittérade.

Köp biljetter i Canada

Blir betydligt billigare samt dessutom bekvämare.

Då man i Sverige köper biljett å Svenska Amerika Linjen från Göteborg till Halifax, så kostar det numer 415 kronor. Men ej nog därmed, ty enligt officiell upplysning till detta kontor erhållen just i dagarna, måste man i Sverige betala ett extra tillägg av 10 proc. på alla första, andra och tredje klassens biljetter köpta på Canada eller Amerika. Detta gäller alla oceanlinjer.

En del folk i Canada och Amerika ha brukat det sättet att köpa en växel eller "draft" här samt sända till Sverige för att där köpa biljett hit. Detta är dock både onödigt besvär samt kostar mera. Enligt nuvarande kurs kostar det $116:20 att köpa 415 kronor under det att oceanbiljetten köpt i Canada endast kostar $104,50, vilket utgör en besparing av $11.70. Om man därtill lägger de 10 procent extra, som måste betalas vid köp av biljett i Sverige, så spar man ytterligare $11,62 eller sammanlagt $23:32, vilket ju ej är en summa att förakta i dessa dyra tider.

Men ej nog med att man spar $23:32 med att köpa förskottsbetald eller "prepaid" biljett i Canada — man bespar sig även en mängd besvär samt gör det lättare för ens anhöriga eller vänner att landstiga i Canada. Var och en som köper biljett å detta kontor erhåller gratis all behövlig råd och hjälp. Så vilja vi särskilt påpeka att vi hjälpa er att utskriva en "affidavit" of support" att sända till den person, för vilken ni köper biljetten. Genom att hava en dylik "affidavit" kan immigranten landstiga utan vidare besvär samt behöver endast hava mellan $15 och $25 i kontanter, under det att lagen annars kräver, att immigranten skall hava $250 och detta isynnerhet under vintertid.

För övrigt vilja vi påpeka att det är bäst för svenskar att vända sig till detta kontor vare sig de vilja själva resa till Sverige eller taga över någon därifrån. Canadiska agenter ute i landsorten kunna endast sälja er biljetten under det att vi dessutom alldeles gratis hjälpa er med pass och allt som erfordras för att utan hinder resa fram eller tillbaka.

Var och en som själv ämnar resa till Sverige eller taga någon över hit därifrån, gjorde klokast uti, att först tillskriva oss och vi skola med glädje giva er alla nödiga upplysningar

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY.
325 LOGAN AVE., WINNIPEG.

FÖRSLAG TILL PROGRAM

för Svenska Baptisternas Alberta konferens, som hålles i Killam den 3dje—6te juli 1924:

Torsdagen:

Kl. 3 e. m. Sång och bönemöte. Axel Johnson.

Beundransvärda Resultat

Genom användandet av THE GENUINE INDIAN MEDICINE

MUS—KEE—KEE

för lung, hals och magsjukdomar samt hemoröjder.

Skriv idag och begär vår broshyr.

The Macdonald Medicine Co., of Canada Ltd.

310 Notre Dame Ave. Winnipeg.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights

Fetherstonhaugh & Co.

Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG

Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna ordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

DIAMANTER

Tillskriv oss idag för vår nya prislista på diamantringar och andra juvelare-saker.

Vi sälja på små avbetalningar.

UNITED JEWELLERY CO.
222 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Ogifta Damer och Herrar

som önska göra bekantskap med personer, som äro "värda" från $1,000 till $45,000, sänd 10 cents för upplysningar. Damer kostnadsfritt. Tillskriv

PETER E. HANSON
Box 1005, Chicago, Ill.

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4963

Skandinavisk Advokat

W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.

Jurist, Solicitör, etc.

Lärare Manitoba Law School.
No. 3 Home Investment Bldg.

Doyle, Costigan & Co.

Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.

345 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

Pängar till Sverige

Sändas bäst genom en svensk firma av mångårig praktik och erfarenhet.

Vår firma äldsta etablerade i Canada, så vitt vi veta. I många, många år ha vi sålt biljetter till och från Sverige samt förmedlat penningförsändelser. Våra många värdefulla förbindelser göra det möjligt för oss att ge den snabbaste betjäning och den bästa kurs.

Det finnes intet bättre sätt att sända pängar till Sverige än att köpa en växel eller en "draft" hos oss. Det är det bekvämaste sättet för avsändaren samt även för mottagaren. Naturligtvis kan man sända pängar genom vilken bank som hälst. Men alldenstund de ej hava det som sin specialitet kunna de ej ge samma fördelaktiga kurs och för övrigt äro de ej kända med bankerna i Sverige.

Penningar befordras genom oss under full garanti till alla platser i de nordiska länderna och vår kurs är den högsta möjliga. Vi beräkna endast 1 proc. för $100 och mer för vårt besvär. Minsta avgift är 75 c., porto inberäknat.

Glöm ej därför bort denna gamla Tal av M. L. Orchard, "Baptist Unipålitliga firma, då ni ämnar sända pängar till gamla landet.

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY.
325 LOGAN AVE., WINNIPEG.

Då borde han göra. Herrn — Ni kan inte få mer än 1 krona, jag förtjänar inte mycket.

Tiggaren: — Men kan inte herrn arbeta lite mera då?

Pastor August Wishoff i Oconto Falls, Wis., skriver: "Jag och många andra ha erfarit de lindrande och helande egenskaper, som Dr. Peters Kuriko besitter. För att vara mina medmänniskor till hjälp håller jag alltir ett förråd av detta läkemedel på lager". Vi känna ej till något läkemedel som så allmänt och oförbehållsamt fått erkännande av prästerskapet och pressen som detta enkla örtpreparat. Det är ej en apoteksmedicin. Tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd, Chicago, Ill.

— Hva pratar du för moj.....! Å' fram och tillbaka inte lika långt, **hva?** Ör det inte lika långt mellan Stockholm och Uppsala som mellan Uppsala och Stockholm?

— Jo bevars, men mellan påsk och pingst är det sju veckor, men mellan pingst och påsk fyrtiofem veckor.....

Patienten: — Min bäste herre, det var nu andra gången ni drog ut fel tand!

Tandläkaren: — Det gör mig ont, men då ni hade tre tänder när jag begynte med er, så måste jag väl nästa gång träffa den rätta.

Dr. Thomas Eclectric Olja
för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR. Få det äkta PRIS 35c. överallt. SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av pappret och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.
REDAKTIONEN.

SE, HAN KOMMER....

"De första skola bliva de sista och de sista de första". Så skall det vara vid världsförnyelsen och nu synas de gamla statsdiplomaterna trängas tillbaka och nya krafter taga deras platser. En förnyelsens tid står för dörren.

Med anledning av majdagen utfärdade den brittiska premierministern Ramsay MacDonald en proklamation, vari han uttalade den förhoppningen, att Nationernas Förbund innan nästa majdag måtte ha omdanat till ett parlament alla jordens folk och dithän måste man komma innan det blir någon varaktig fred. Folkets representanter måste bliva lagstiftare, som lagstifta om avväpning och fred i världen. För att kunna detta måste man genomföra ett världsparlament, vilket blir själva grunden för en ny tingens ordning. Sedan komma de mera lokala svårigheterna att bättre kunna lösas. Detta är ju endast en länk i utvecklingens kedja. Varför hålla tillbaka denna utveckling, då hela världen kan vinnas? Stare ha blickat denna dag till mötes, den dag, som de anse vara den mest betydelsefulla i människans utveckling och då vi ha denna dag i sikte, låtom oss genom träget arbete göra allt att påskynda dess ankomst. Till de religiösa vill jag säga: "Se han kommer.... Värken för världsparlamentet. Detta skall vara hans tron, varifrån han skall utsända frid över jorden och lag och rätt skall därifrån skipas".

Till den arbetande och beskattade mänskligheten säger jag: "Gören er rätt gällande och värken för ett världsparlament, samt se till att I bliven representerade där för att skapa en gemensam värld att leva i". Då skall moralen tillvxa och människoskälet förnyas. Kri goch fredsrustningar draga människor ned i moraliskt fördärv.

Må alla fredsvänner förena sig och verka för ett gemensamt mål, medveten om sitt eget väl. Redaktör, — var vänlig att låta mig skriva, — låt mig ropa! Jag är blott en man ur den stora hopen, en vardagsmänniska.

Vänligen
K. R. Jonson,
Buford, Alta.

Till
Svenska Canada Tidningen
Winnipeg

Herr Redaktör!

Jag har med stor tacksamhet emottagit Eder ärade tidning. Ser av annons i densamma, att prenumeranter å densamma hos eder får den gratis hitsänd efter avlämnad adress, jag tackar förbindligast den person, för mig obekant, som lämnat min adress.

Här hemma äro tiderna mycket dåliga på alla områden och ej minst för jordbrukarna. Förnödenheter som måste inköpas äro relativt dyra, jämfört med de som lantmannen har att sälja. Innevarande vår måste allt vårutsäde inköpas på grund av att föregående års vårsäd ej gick till mognad. Under förfluten vinter har rätt stora virkesmängder försålts. Den långa och envisa vintern har både försenat och bidragit till att det myckna virket kunnat framforslas till respektive bestämmelseorter. På vissa ställen har den myckna snön varit till hinder, men detta har emellertid kompenserats med den sena våren. Det är ännu fullt före i skogarna, så att drivningar på vissa ställen ännu pågår, vilket är mycket ovaniigt för årstiden.

"Grovarbetare" skriver i Eder tidning att något borde göras emot invandringen till Canada med anledning av anförda skäl. Det synes en med förhållandena främmande, som det för länge sedan skulle vara överbefolkat i både Canada och Nordamerika; förhållandet torde dock vara annorlunda, enär den s. k. Amerikafebern allt mera griper omkring sig. Det torde vara obestridligt att emigranten har bättre utkomstmöjligheter på andra sidan Atlanten än här hemma. Jag hoppas livligt, att Canadasvenskarna på ett värdigt sätt bemöter sina invandrande landsmän.

Det är nog inte enbart för roskull, som emigrationen tillgripes. Förhållandena här hemma äro nämligen sådana att det för ett stort antal är svårt att förskaffa sig sin utkomst, vadan det ej är att förtycka dessa, om de på andra sidan Atlanten, där möjlighet till ett dräglig förhållande beretts så många svenskar, söker sin lycka.

Med hälsning till alla Canada-svenskar.

Gustaf Haglund.

Östra Emtervik ,Sweden d. 10 april 1924.

ETT OCH ANNAT FRÅN PARKSIDE.

Som tidningens prenumeranter av tidningens redaktör uppmanats att sända in nyheter från sina platser, en uppmaning som ej åtlytts — utom från de platser där Reimar Remidav vistats, — så får jag härmed sända några rader. Jag hoppas dessstom, att Reimar Remidav någon gång kommer hit på besök och berättar även om vårt samhälle.

Vi ha haft en mycket kall vår, så att veten frusit sedan den kommit upp, men nu ha vi fint väder och allt växer nu och frodas. Vårarbetet ha vi nu hållit på med i en månad och får fortsätta ännu en tid. En del farmare ha arrenderat bort sina farmar och rest till andra platser för att arbeta för andra. Detta har gjort att det blir så mycket mer för andra att göra innan de bli färdiga. Detta visar att det ej är det bästa att farma, ty om så vore, så stannade de nog vid sina egen farmar. Som det nu är så är farmning det sämsta som man kan taga sig till med. Men man måste ju leva och då får man fortsätta under hopp om att det blir bättre tider sedan vi fått igenom vetepoolen, fått närmare väg till marknaden och minskade tullar på jordbruksredskapen. Detta är de dunkla stjärnor som lysa på framtidens himmel. Ja, vi klaga och detta med skäl ty ha vi något att sälja så måste vi nöja oss med det pris vi få, och skola vi köpa måste vi betala det pris som begäres.

Som nyhet får jag relatera ett äventyr, som en av våra grannar, en halvindian, upplevat. Denne uppehåller sig ofta i skogen på jakt och "trapping". En dag, då han var i skogen för att taga upp sina fällor och saxar, blev han varse en björnhona med tre ungar. Han hade god lust att komma i besittning av dessa, men hade denna dag lämnat sitt gevär hemma. Han hade nämligen ditintills alltid burit med sig geväret, men ej fått se något att skjuta, vadan han lämnade bössan hemma denna dag. Näväl, han önskade komma över ungarna och skaffade sig ett väldigt slag träd och gick till anfall. Då björnhonan såg att hon var anfallen, drev hon ungarna upp i ett träd och tog själv på flykten. Indianen klev upp i trädet och lyckades få fatt på en av ungarna. Denne förde emellertid ett sådant oväsen att honan kom till undsättning. Indianen klev då ned, gick honan anfallsvis tillmötes och upphöjde ett sådant fruktansvärt tjut att honan åter skrämd tog till flykten. Indianen återvände till trädet och lyckades också infånga de tre ungarna, vilka han band fast vid trädet tills han fått dem alla om hand. På vägen hem förlorade han emellertid den ena av dem. Dagen därefter tog han bössan och gick tillbaka till platsen. Under tiden hade björnhonan varit där och hämnats genom att riva barken av tallen ifråga. I tanke att björnhonan kanske även nu fanns i omedelbar närhet, upphöjde indianen ett skri liknande det han hört björnungen dagen förut ge luft för, men intet tecken av honan hördes. Han hade dock lyckats infånga tvenne ungar och för dessa fick han $20 stycket. Det var ju ej så mycket att väga livet för, enligt mitt tycke.

Parkside, Sask., den 2 juni 1924.
Johan Olofson.

VARFÖR SVENSKARNA BÖRA LÄRA SIG ISLÄNDSKAN.

I den isländska månadsskriften "Sameiningen" har man i aprilhäftet börjat trycka en av Selma Lagerlövs berättelser. Berättelsen heter på isländska "Helreidin" och börjar sålunda:

"Det är början till denna saga att en liten flicka låg för döden. Hon hette Jodis och hade varit "syster" vid frälsningsarméns lösdrivare-härbärge".

Vad berättelsen heter på svenska vet jag icke. Jag läser i regeln inga romaner. Livets verkligheter hava för mig ett sådant allvar, — att jag anser mig ej hava råd att låta min tanke grumlas av fantasier. Men det finns ju andra, som ha tid och lust att läsa romaner, och det får väl medgivas, att det finns sämre läsning än Selma Lagerlövs berttelser. Vad jag vill väcka uppmärksamhet på är, att en av dem just nu trycks på isländska, i en isländsk tidskrift. Jag har förr försökt att intressera svenskarne för isländska, ehuru, så vitt jag kan märka, utan den ringaste framgång. Tillåt mig att än en gång framhålla några synpunkter.

Jag talar till sådana som hava sinne för själsodling och framsteg.

Jag talar till svenskar, för vilka det är en betydelsefull sak att vara svensk. Såsom en avkomling av svenskarne känner jag mig tilltalad av det förhållandet, att jag är svensk.

Om jag nu säger, att jag också känner mig tilltalad av det som är isländskt torde detta förhållande tarva förklaring för en, som ej vet, vad det är för sammanhang mellan svenskt och isländskt. Och dock, för att få veta just varför isländska språket är tilldragande för en svensk, fordras, att man gör sig bekant därmed och själv prövar, vad det har för en dragningskraft. Därvidlag får mitt exempel tala, och liksom jag funnit det mödan värt att ägna någon tid åt studiet av isländskan, så vågar jag påstå, att även andra svenskar skulle känna det på samma sätt, ifall de en gång gjorde en början.

För att om möjligt locka några att följa mitt föredöme, skall jag framhålla några ideella, etiska och praktiska skäl för ett dylikt studium.

För det första bör icke isländskan av en svensk (knappast ens av en engelsman eller anglo-amerikan) ansES som ett främmande språk. Isländskan var fordom Nordens universalspråk (ifall man nämligen lämnar finskan och lappskan ur räkningen). Hon representerar i det närmaste vad svenskan en gång var. Hon är därför i sann mening vårt fädernespråk. Vi värdera svenskan — men hon är blott en del av vårt fädernearv. Att vi icke värdera isländskan, beror på att hon är okänd för oss.

Ej blott hade isländskan en gång varit hemma i Sverige, Norge o. Danmark, utan till och med i England, där hon talades i jämnbredd med forn-engelskan eller angel-saxiskan. Månne engländarna betrakta angelsaxiskan som ett främmande språk? Knappast. Men isländskan är så nära besläktad med angel-saxiskan och står i så nära samband med densamma, att engelsmännen hava nästan lika goda anspråk på densamma som vi skandinaver. Följaktligen är isländskan vårt fädernearv, varest vi betrakta oss som svenskar eller amerikaner.

För det andra är isländskan en utomordentlig kulturföreteelse, och såsom sådan gör hon anspråk på vårt allra största intresse. Hon är en plantering, som har överlevat sedan en förgången tidsålder. Angel-saxiskan är död; götiskan är död, fornhögtyskan är död. Alla voro de utomordentligt sköna, uttrycksfulla och mäktiga språk. Men de hava skattat åt förgängelsen och ersatts av språk, vilka visserligen äro av stor praktisk betydelse, men vilka förlorat många av de gamla språkens ädla drag. Vartenda ett är behäftat med något vedervärdigt lyte. Man erinrar sig Tegnérs epigram om engelskan:

"Språk för de stammande gjort, vart
ord är ett embryon hos dig,
en hälft stöter du fram, en hälft svälj er du ner,
Allt i ditt fädernesland med ångmaskiner bedrives;
käraste, skaffa dig snart en för din tunga också."

Danskan har varit olycklig nog att bliva beryktad som Europas mest illalåtande språk. Visserligen har Tegnér dubbat svenskan till "ärans och hjältarnas språk", men även det har sina fula lyten. Isländskan kvarstår ensam som ett levande vittne om vad de germanska språken en gång voro, och hon vittnar vidare om vad de andra hade kunnat bliva, ifall de tillvaratagit sina möjligheter. På grund av denna sin oerhörda kulturhistoriska betydelse förtjänar isländskan att studeras av alla germaner.

För det tredje behöva vi absolut för att rädda vår kultur, att vidmakthålla andra språk än engelskan. Det engelska språket utgör ett direkt hinder för kulturen, och vad som än händer, är det vår plikt att tillse, att engelskan icke får utträngа de övriga språken. Man tale svenska, norska, danska, tyska, holländska, isländska eller grekiska, men för ingen del bara engelska. Svenskan har såsom kulturspråk stora företräden framför engelskan; isländskan har stora företräden framför svenskan. Engelskan är för otymplig, man förnöter en livstid på att sätta sig in i dess hårklyverier; det är ett sisyfus-arbete, varpå man förspiller tid och krafter, som så väl fordras för goda och nyttiga ändamål; inlärandet av engelskan är ett taskspeleri med tanke och tunga; det kan leda till beundransvärda resultat, men vad är det man beundrar? Ingenting, rakt ingenting! Likväl inbilla sig våra ungdomar att de hava gjort någonting stort, när de lärt sig engelskan riktigt. Ja, när de lärt engelskan riktigt! Men jämnt, jämnt, få de titta i ordboken för att se efter om de icke fått någonting på sned i stavning, uttal eller sammansättning. Under tiden hade de kunnat lära sig tala och skriva alla Europas språk. Men engelskan säger: "Jag förbjuder det; ingen kan tjäna två herrar; jag tillåter inga bindestreck; du måste tjäna mig av allt ditt hjärta och av all din själ och all din håg och av alla dina krafter och av allt ditt förstånd. Vi få icke förvåna oss över att amerikanerna är så bornerade: de kunna icke hjälpa det. Men vi kunna och böra se till, att vi icke bli lika dana.

För det fjärde, då vi se isländarne runt omkring oss inbegripna i ett så värdigt förettag som att vidmakthålla det isländska språket och kulturen, böra vi skänka dem vår erkänsla och sympati, så mycket mer, som vi kunna draga direkt fördel av deras arbete och därigenom gagna vårt land och kommande släkten. Låtom oss därför icke ställa oss främmande för dem och icke vara så förskräckligt rädda, som en del av oss äro, för att läsa en smula.

Många bland oss hava läst eller läsa Selma Lagerlövs berättelser. Varför icke hämta all den nytta man kan ur denna läsning. I stället för att blott och bart hängiva sig åt fantasien och njutningen, varför icke utföra en smula lätt tankearbete i förening därmed? Sedan man läst "Helreidin" på svenska, varför icke läsa den en gång på isländska för att se, huru mycket man kommer ihåg därav? Att det skulle vara en nyttig övning, borde jag icke behöva säga. Det är ett sätt att vänja sig vid tankearbete — kanske det finns bättre, men detta utesluter icke de andra.

Att det går bakåt med svenskheten i Amerika beror uteslutande på svenskarnes tankelöshet. Vore det icke skäl att försöka en gång vad eftertanke, omsorg och en smula ansträngning kan åstadkomma? Svenskan i Amerika är en planta, som förtjänar och behöver att omhuldas. Att de metoder, som hittills använts för dess bevarande, varit otillräckliga, ligger i öppen dag. I stället för att som hittills göra så litet som möjligt, låtom oss experimentera en smula och framför allt utvidga våra kunskaper om det som har sammanhang med svenskheten.

Utom ovannämnda berättelse av Selma Lagerlöv finnes ju en mängd böcker på isländska, vilka översatts från svenska eller engelska. Vad nyttigare övning kan man tänka sig än att, sedan man läst en god bok på svenska eller engelska, läsa om den på isländska? Tid så använd bör ingalunda anses som förspillid. Och högst intressant är det att märka, huru ens kännedom om språket växer, under det man fortfar att läsa dagens nyheter på isländska eller något annat språk. Tänk, att man i ungdomsåren låter så många härliga tillfällen att samla kunskaper gå förlorade!

"Sameiningin" kostar $2.00 om året och kan rekvireras hos Finnur Johnson, 668 McDermot Ave., Winnipeg, vilken även tillhandahåller isländska böcker. Vill man läsa en veckotidning på isländska, rekommenderas "Lögberg", vilken utgives av Columbia Press, Box 3172, Winnipeg, Man. Den kostar $3.00 årligen. I, som haven penningar och tid, vilka I önsken riktigt väl använda, hjälpen isländarne att uppehålla sina tidningar.

• • •

Jag skrev i höstas i S. C. T., förordande ett samarbete mellan svenskar och isländare till förmån för Jon Bjarnason Academy, men ingen aktade därpå, förmodligen emedan det var jag, som skrev därom. Om så förhåller sig, har det skett, såsom upprepade gånger förut ,att jag ofrivilligt hämnats på mina vedersakare, ty de tillfällen, som svenskarna icke hade öga för, dem hava norskarna uppmärksammat. De komma nu att samverka med isländarne, och Jon Bjarnason Academy går med all sannolikhet en lysande framtid till mötes. Det hindra rvisserligen icke, att även svenskarne där kunde göra sin insats, men om jag känner dem rätt, så komma de icke att göra det, och jag måste nöja mig med att med mina föreställningar vända mig till enstaka svenskar.

J. T. M. Anderson, ledare för det konservativ-liberala partiet i Saskatchewan, har utgivit en bok med titeln "The Education of the New-Canadian". Han framhåller isländaren som "den ideella typen av icke-angelsaxiska invandrare". Han säger, att de i de västra provinserna ha "utövat ett inflytande, som vida överträffar allt, vad man kunde vänta av dem med hänsyn till deras antal". A. R. Ford skrev om dem i Winnipeg Telegram som följer: "Födda till förskare, allvarligt sinnade som ett folk, ägna de sig med allvar åt politiken och kunna debattera och diskutera om Dominion-problemen med förvånande insikt".

Därav kunna vi se, att vi, genom att sluta oss till isländarne, komma i det allra bästa sällskap.

Och för de goda egenskaper, som gjort dem så framstående i detta land, hava de till stor del sitt språk att tacka. I den mån, som de försumma och glömma sitt språk, komma de att förlora sina utmärkande egenskaper och sjunka ned till den allmänna nivån. Isländskan är ett uppfostrande språk, i hög grad ägnat att underlätta och främja tankeverksamhet, och studiet därav skulle för svenskar och canadensare medföra välsignelser, vilka icke kunna ernås genom något annat medel.

Premier Taschereau i Quebec höll nyligen ett tal, vari han på det varmaste förordade, att franska språket skulle inläras tillika med engelskan över hela Canada. Det skulle visserligen hava sin stora nytta, men icke ens franskan med sin storartade literatur skulle verka så välgörande på sinnena, som isländskan. Herr Taschereau försökte i sitt tal bemöta en rätt egendomlig invändning. Man invänder, säger han, att det icke lönar sig att lära franska i de engelska samhällena, ty då man icke har anledning att tala språket, glömmer man det snart. Förvånande nog synes herr Taschereau icke ha haft insikt nog att visa, huru barock en sådan invändning är. "Jag medgiver", säger han, "— att det förhåller sig så, där det är blott få, som lära sig språket; men annorlunda bleve det, om alla ville lära sig franska". Det var också ett svar. Jag skulle minsann ha svarat annorlunda. För en tjugu år sedan var jag på kort tid anställd som lärare i svenska och engelska vid professor Kordgiens handelsskola i Hamburg, ehuru han just inga elever hade i någotdera ämnet. Då överenskommelsen var gjord, förklarade han: "Det är egentligen bara några fröknar och sprättar, som vilja ha undervisning i engelska. De vilja låta påskina att de äro belevade och ha läst Shakespeare. Det är bara humbug alltsammans". Och det är just det eländiga i saken. Massor av folk kunna icke höja sig till att betrakta inlärandet av ett språk annorlunda än som en mode- eller förvärvssak. De ha intet intresse i att utbilda en gediigen karaktär och en mäktig tankeförmåga. Därför är det lönlöst att utpeka för dem de medel, varigenom dessa kunna förvärvas. Jag blir uppretad, när jag tänker på sådant folk.

Det borde alls icke komma i fråga att glömma ett språk, sedan man börjat lära det. Man borde aldrig tänka på att studera ett språk blott för att kunna utbyta komplimanker eller framföra plattheter och vardagsprat. Man borde gripa sig verket an med den föreställningen, att man befattar sig med en högst nyttig och nödvändig såväl som en högst angenäm sysselsättning, varmed man tänker hålla på, så länge man lever. Att inlära ett språk är nämligen icke några dagars, veckors eller månaders verk — därtill fordras åratal. Men det förhåller sig så därmed, att man alls icke behöver förlora någon tid från andra studier för ett språks skull. Man kan studera snart sagt vilket ämne man vill och därbredvid lägga sig till med ett eller flera språk utan någon nämnvärd tidsspillan, och då därtill kommer att själva språkstudiet är ett uppfostringsmedel, kan man så inrätta sitt språkstudium, att man får full valuta för varje timme, som man använder därpå.

För en som sysselsätter sig med hårt tankearbete är det nödvändigt att emellanåt byta om ämne och läsa något till förströelse. Jag vet intet, som för detta ändamål överträffar språkstudium. Man läser romaner och tidningar till förströelse. Man kan mångdubbla nyttan därav genom att hålla sig med romaner och tidningar på främmande språk. Många människor läsa huvudsakligen bibeln. Det skulle icke nödvändigtvis skada deras gudsfruktan, ifall svenska kristna skulle försöka läsa sin bibel på isländska. Ifråga om språkstudium hava de ett företräde framför många andra. De äro hemmastadda i bibeln, och de behöva icke titta i sin svenska bibel för att veta vad de läsa, då de läsa bibeln på isländska. De kunna gå framåt med stormsteg och lära sig isländska som ingenting. Våra radikaler och fritänkare läsa icke bibeln, men dels är det en skam att motarbeta bibeln, då man icke vet, vad den innehåller, dels har jag ovan antytt ett bruk som man kan göra av bibeln, även om man icke tror därpå. De flesta läsa blott till förströelse. Men det bleve lika fullt förströelse, ifall man med sin vanliga läsning förenade en smula språkstudium, och dessutom kunde man därigenom gradvis vänja sig vid gediget tankearbete. Jag har i det föregående påpekat tillräckliga skäl för att studera isländska. Ifall någon föredrager att studera ett annat språk, har han ju sin fulla frihet; men en sak är jag säker på: Varken engelskan eller svenskan kommer att lida av att vi göra bekantskap med isländskan; och jag är vidare viss om att vi såsom ett svensk-canadensiskt folk skulle vinna mycket därpå.

J. B. Linderholm.

...Alltid auktuellt. — Ni är ägare av tre hus och går själv och söker efter en lägenhet?

— Ja, se mina äro alldeles för dyra.

Är Din Gamle Bindare God Nog För Ännu En Säsongs Arbete?

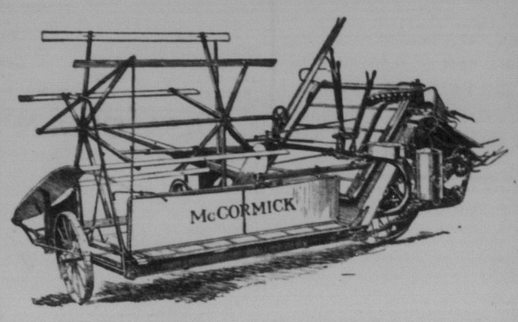

KAN du begagna den under nästa skördesäsong och binda alla vetekärvar utan förlust av säd eller tid? Kan den ge dig god betjäning utan att orsaka stora reparationskostnader? Om den icke gör detta, så betalar det sig för dig att köpa en ny bindare. Kom ihåg, att en ny, förbättrad McCormick- eller Deering bindare ger den bästa möjliga betjäning och kostar litet, då man tager i betraktan att den räcker i åravis.

Både McCormick- och Deering-bindaren ger dig den bästa möjliga konstruktionen, den bästa kvalitén och de långvarigaste maskindelarna. Alla McCormick-Deering maskinagenter äro villiga, att visa de senaste förbättringarna å den bindare de ha för påseende.

INTERNATIONAL HAVESTER COMPANY
OF CANADA LTD.
HAMILTON CANADA

McCORMICK-DEERING ARTIKLAR

Bindare : Axskördare : Tröskmaskiner : Bindegarn

Kenora samt dess talrika skandinaver.

(Forts. fr. sid. tre)

C. P. verkstäder. Före sin ankomst till detta land har mr Östling varit i Ryssland mellan två och tre år. Sedan 1905 är han gift med Hulda Lundström och makarna ha två söner och en dotter. Hans broder John är ock bosatt i Kenora. Mr Östling är en intresserad föreningsmänniska samt var från början president för Kenora Ski Club, vidare har han varit sekreterare samt ordförande för Vasa-logen och sekreterare i goodtemplarlogen. Inom den lokala maskinistlogen har han varit president samt är nu protokollssekreterare och till sist är han ordförande inom maskinisternas underhandlingskomité. Som man ser är han anlitad på många håll.

• • •

Arnold Noreus föddes 1896 i Norman samt började arbeta redan vid elva års ålder och 1916 fick han anställning som bromsare vid C. P. järnvägen. Men som han är inkallad till tjänstgöring endast en viss tid av året säljer han ock i kompanjonskap med M. Byström is och på somra ta kör han en motorbåt. Sedan 1921 är han i äktenskap förenad med Agnes Birberg och makarna ha en liten knubbig son. Mrs Noreus' syster är mrs M. Byström. Även hos denna familj åtnjöt jag stor gästfrihet.

• • •

Ole Green föddes 1885 i Tännäs i Härjedalen samt kom till Kenora år 1905. Det första året arbetade han i ett skogsläger för Chas Peterson, numer i Wadena. Sedan dess sysselsatte han sig med sågverks- och järnvägsarbete till 1919. Efter denna tid har han arbetat för C. P. samt tillhör ett s. k. B & B gang. Sedan 1911 är han gift med Gerda Eliason från Jönköping och makarna ha fyra söner. Hans far är bosatt i Kenora och vidare har han fem bröder i stadens omnejd samt två systrar, av vilka en är mrs Chas Schröder i östersund, Ont. Mrs Green har en syster i Winnipeg och två i Sverige.

• • •

G. A. Byström föddes 1886 i Gnarp och var hemma lantbrukare. Han utvandrade i dec. 1912 till Amerika och efter några månaders vistelse i South Dakota kom han på våren 1913 till Kamsack, Sask., där han tog homestead, vilket han sålde 1918 och sedan arrenderade land till 1922. Sagda år kom han till Winnipeg samt arbetade där vid en elevator och nästa år finna vi honom i Kenora och där har han slagit sig på snickeri. Sedan 1917 är han gift med Maria Bergquist från Gnarp och makarna ha två söner och en dotter. Mr Byström for 1916 hem på ett sju månaders besök i Sverige samt tog sin fästmö med sig och de gifte sig i Winnipeg. Han har två bröder, en i Alaska och en i Portland. Mrs B. har tre systrar, nämligen mrs Mauritz Nordin i Winnipeg, mrs Alfr. Ekenberg i Minneapolis samt mrs Geo. Ramstedt i Alaska.

• • •

Anders Borg föddes 1897 i Sundsvall samt var hemma stabbläggare. Han tillhörde Sundsvalls Atletklubb samt var till en början löpare. För två år sedan började han träna som brottare och var så framgångsrik däri att han 1923 i Stockholm erhöll tredje priset i svenska mästerskapstävlingarna i mellanviktklassen. Till Canada och Kenora utvandrade han på hösten 1923 samt utför nu där cementarbete för Hans Westin. I april detta år vann han i Winnipeg mästerskapet för Manitoba i mellanviktklassen. Hans ankomst till Kenora har väckt upp idrottsintresset betydligt.

• • •

Sigfrid Erikson föddes 1881 i Västland. Han arbetade först några år i skomakarelära, så tillhörde han flottan i fem år och 1906 började han arbeta vid en elektrisk verkstad i Gävle. Till Hudiksvall kom han 1909 och fortsatte där som elektriker samt satte 1917 upp egen firma. Men på grund av efterverkningarna från kristiden gingo ej affärerna bra, vadan han i maj 1923 utvandrade till Canada. Efter att ha försökt sig på litet av varje både här och där i detta land kom han på våren detta år till Kenora samt har nu anställning vid stadens elektricitetsverk. Han är sedan 1910 i äktenskap förenad med Ingeborg Peterson, dotter till skeppare J. A. Petterson i Hudiksvall. Mrs Erikson anlände just i dagarna till Kenora från Hudiksvall.

• • •

Som påpekats förut ha dessa anteckningar blivit mycket ofullständiga. Vill till sist framhålla att de flesta landsmän äga både vackra och gediga hem och "svenskstaden" i Kenora är en heder för det svenska namnet.

Inte blott mösskrok. Lektor Y. fann sig en dag föranledd att hålla ett förmaningstal till lärjungarne för deras lättja. Det slutade:

— Kom ihåg att huvudet är gjort till något högre och ädlare än att hänga mössan på, nämligen att tänka med.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ

giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.

Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av

Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

KING GEORGE HOTEL
KING & ALEXANDER
Rum per dag eller vecka.
BÄSTA BETJÄNING
ALLT MODÄRNT
Pris: $1.00 och $1.50 per dag.

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord av den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som giver eder världens bästa tuggtobak.

THE JOHN ARBUTHNOT CO., LTD.,

Bräder

Skaffa er vår prislista å materialer för

Stängsel, trottoarer, sommarvillor eller ert nya hem.

INGA FÖRPLIKTELSER. SNABB LEVERANS.

NY PRISLISTA NU FÄRDIG.

272 PRINCESS STREET

N7610—7619

FORT ROUGE-BRANSCHEN F6064

Den Norska Amerika-Linjen

via Halifax, Canada, västgående.

Från Kristiania	Ångare	Från New York
6 Juni	"Stavangerfjord"	24 Juni
21 Juni	"Bergensfjord"	8 Juli
11 Juli	"Stavangerfjord"	29 Juli

Beställ nytt genast.

Biljetter från Sverige utställas till alla platser i Canada och Staterna. Växlar till Sverige lägsta kurs. Besök närmaste lokalagent eller tillskriv

HOBE & CO.

319 2nd Avenue So., Minneapolis och 307 Exchange Bank Bldg., St. Paul, Minn. Eller linjens andra kontor: 22 Whitehall Street, New York, 109 N. Dearborn St. Chicago, Ill., 919 2nd Avenue, Seattle, Wash. 582 Market trSeet, San Francisco, Cal. eller

F. M. Dahl's Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

P. NELSON

409 Dufferin Ave. Winnipeg, Man.

Äldste skandinaviske handlande.

Fet sill i 20 lb. pails	$4.50
Fet sill i 10 lb. pails	2.50
Ansjovis i burkar	.60
Ansjovis i ostronsås	.60
Medvurst, Göteborgsstil	.60
Spisbröd i 1 lb. paket	.50
Spisbröd, per låda	7.50
Bruna bönor, per lb.	.20

Alla priser f. o. b. Winnipeg, Man. Prisernas beroende på förändring. Skriv efter prislista.

Richmond Hotel

LEO LISOSKI, Prop.

(Cor. Main & Higgins. One block from C. P. R.) Första klassens rum — 75 cents pr. dag eller $4.00 pr. vecka.

Rakstuga Läskedrycker m. m.

RICHMOND HOTEL

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare.

Största skandinaviska skrädderiaffär.

Andra dörren från Main St.

Winnipeg, - - - Man.

Telefon A—7021

J. J. JOHNSON

Dam- och Herrskräddare

278 Main St. South. Tel. A8484

Winnipeg, Man.

Garanterad Blå Serge Kostym—$50.00

A. S. Bardal

BEGRAVNINGSBYRÅ

Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.

Gravstenar

Tel.: N6607—8

Bardal Blk 843 Sherbrooke St

O. BRANDT

SVENSK SKOMAKARE

313 LOGAN AVE.

Använder endast bästa materialer.

BAGERSKA

önskar plats antingen i bageri eller i familj. Är även villig att antaga plats som hushållerska på farm. Bo: i Port Arthur, Ont.

Svar emotses märkt

MISS B. E. H.

C-o Svenska Canada Tidningen

325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

BILLIARDER RAKSTUGA och VARMA BAD

Cigarrer, Cigaretter och Läskedrycker.

217 LOGAN AVE.

Trevliga utsikter. En änkling hade gift om sig för fjärde gången. Efter bröllopet, då bruden anlände till den lilla stad, där den äkta mannen hade sitt hem, följde hon med på en promenad och så kommo de til i kyrkogården. En praktfull gravsten tilldrog sig den unga fruns nyfikenhet och hon gick fram för att läsa inskriften. Det var mannens familjegrav och han läste med stolthet upp inskriptionen med högtidlig röst:

"Här vilar Susanna, den älskade makan till John Smith, och Jane, hans älskade hustru, samt Mary, också hans älskade hustru".

Han tystnade plötsligt, men den nyfikna bruden böjde sig ned och läste sista raden "Var du också redo".

Sjukhjälpsföreningen NORDEN

Stiftad 1900

möter tredje onsdagen i varje månad å Scott Memorial Hall, kl. 8 e. m. — Sekreterare: J. A. Gustafson, 208 Logan Ave., Tel A 7021.

Sjuk. Ordförande: P. Nelson, 409 Dufferin Ave. Phone J6319.

Finanssekreterare: Alexis Christenson, 186 Scotia St., Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipegs äldsta skandinaviska förening.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 1:a och 3:e fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall, kl. 8.15 aften.

Sekr.: A. W. Hammarstedt, 268 Fountain St., Tel. 5648.

Finanssekreterare: C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Tel. A7021. Res. Tel J8531.

Sjukkomiténs ordf.: J. A. Gustafson. 208 Logan Ave. Tel. A7021.

Vasa Orden har nu 50,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening.

LOGEN FRAMTIDENS HOPP NO. I. I. O. G. T.

avhåller sina ordinarie logemöten varje torsdagskväll kl. 8,30 e. m. hos Alfred Egnell, 430 Alexander Ave.

Besök mötena! Nya medlemmar välkomna! — L. D. Mrs. Otillia Egnell, ovanstående adress.

LOGEN "FOLKETS VÄL" No. 20 av I. O. G. T.

möter första söndagen i varje månad, kl. 2 e. m. i I. O. G. T. Hall, 7 mil norr om Wadena. För vidare upplysningar hänvänd er till Leonard Wreede, Skm. eller E. Thorell L. D., Wadena, Sask.

40,000 Acres Land

Måste säljas i Canadas bästa "mixed farming" distrikt. C.N.R. —Enderton Co.—C.P.R. och H.B. land. 8 till 20 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största svenska settlement i Canada.

LEONARD WREDE

Box 51, Wadena, Sask.

CANADA.

WINNIPEG.

Köp era Angbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.

— Svenska Amerika Liniens ångare "Kungsholm" som lämnade New York den 6 juni, ankom till Göteborg den 16 juni.

— Samma linies ångare 'Stockholm' avgick från Göteborg onsdagen den 18 juni och beräknas komma till Halifax den 27 och till New York den 29 juni.

— Svenska Amerika Liniens ångare "Drottningholm", som lämnade New York den 11 juni kl. 12 på dagen, anlände till Göteborg fredagsmorgonen den 2 juni kl. 9 och satte därvid ett rekord, i det den använde 8 dagar och 12 timmar för överresan.

NORDENS MIDSOMMARUTFLYKT förliden lördagseftermiddag hade lockat en ansenlig mängd skandinaver ut till den natursköna Kildonan Park. Vid 3-tiden på eftermiddagen började Pluvius att visa sin mulna uppsyn, men trots det fortsatte man med tävlingar av allehanda slag. För ett par timmar återhöll han sina tårar, men vi 7-tiden lät han en ganska häftig regnskur falla som hade det med sig att större delen av deltagarna sökte skydd under de gamla trädens yviga grenar och sedan regnet stannat av något började man att begiva sig hem. Arrangemangen för tävlingarna voro ganska lyckade, och då särskilt nämnas bocktävlingen, såsom en ytterst roande företeelse. Dagens största sportnummer var 3-mils löpningen i vilken Elof Löfvendahl avgick med seger som förste pristagare. Sanford Mattson andra och E. Cleven tredje. Priserna för denna tävling voro donerade av J. Robinson Co., Manitoba Clothing Co. och National News Agency. Övriga tävlingar utföll sålunda:

Springning:

Flickor 6—8 år: 1 Nellie Olson, 2 Sigrid Edlund, 3 Florence Landin. Priserna donerade av T. Eaton Co.

Flickor 9—12 år: 1 Annie Hammarbeck, 2 Marie Boström, 3 Lilly Johnson. Priserna donerade av T. Eaton Co.

Flickor, 13—15 år: 1 Lillian Hammarbeck, 2 Vivian Lindberg. Priserna donerade av T. Eaton Co.

Gossar, 6—8 år: 1 Lennart Löfvendahl, 2 George Boström, 3 Oscar Erickson. Priserna donerade av T. Eaton Co.

Gossar, 9—12 år: 1 Carl Anderson, 2 Erik Östman, 3 Roland Nygren. Priserna donerade av T. Eaton Co. och Ashdown Hardware Co.

Gossar, 13—15 år: 1 Olof Larson, 2 Willie Hallberg, 3 Roy Haller. Priserna donerade av T. Eaton Co. och Ashdown Hardware Co.

Ogifta damer: 1 Ruth Lindberg, 2 Florence Hammarbeck. Priserna donerade av Dr. De Roy Lovegren och Empire Sash & Door Co.

Gifta damer: 1 Mrs Cassidy, 2 mrs Atkinson, 3 mrs Näslund. Priserna donerade av Robin Hood Flour Mill Ogilvies Flour Mills och Mark Fisher & Son.

Herrar, 16—30 år: 1 Charlie Esterberg, 2 G. Wickberg. Priserna donerade av Campbell James Co. och Bon Accord Clothing Co.

Herrar, 31—100 år: 1 John Hägglund, 2 F. Sandberg. Priserna donerade av McLean & Carland Co. och Canada Weekly Printing Co.

Andra tävlingar:

Potatistävlan för damer: 1 Aina Vennberg, 2 Gunhild Carlson. Priserna donerade av Chocolate Shop och Empire Sash & Door Co.

3-ben löpning för herrar: 1 Charlie Esterberg och Helge Anderson, 2 S. Mattson och H. Mattson. Priserna donerade av Ashdown Hardware Co.

Nål- och trådlöpning för damer: 1 Ruth Lindberg, 2 Emy Haller. Priserna donerad av Sam. Beer och Barber Ellis Co.

Skottkärrlöpning: 1 S. Mattson och E. Cleven, 2 A. Eliason och N. Sandström. Priserna donerade av Peter Debreens och Norw. Can. Publ. Co.

Spikslagning för damer: 1 Mrs Christenson, 2 Miss Polson, 3 Mrs Cassidy. Priserna donerade av Mark Fisher & Son, G. Glassman och Ogilvie Flour Mills.

Äggslöpning för damer: 1 Miss Elise Westman, 2 Mrs E. Westman. Priserna donerade av Mark Fisher & Co.

Feta mäns löpning: 1 E. Nelson, Nils Pearson. Priserna donerade av J. E. Burell och Canada Weekly Printing Co.

Bock-tävlan: 1 O. Haller, 2 S. Mattson, 3 A. Eliason. Priserna donerade av Barber Ellis Co. och S. Harris.

Kommittélöpning: 1 E. J. Hallonquist, 2 N. Person. Priserna donerade av W. A. Hunt.

Dam-tävling: 1 Mrs Näslund. Pris donerat av Port Nelson Fish Co.

Sorgebud. I måndags anlände till mr och mrs J. E. Bodén, Erinview, Man., ett telegrafiskt meddelande från Margantown, West Virginia, om att deras äldste son Georg Stanley dagen förut omkommit genom drunkning därstädes. Georg lämnade sitt föräldrahem för omkring en månad sedan och reste till Virginia för att där arbeta någon tid framöver. Huru olyckan tillgått kan man icke säga ty närmare underrättelser saknas i skrivande stund. Georg var vid sitt tillfälle 21 år gammal. Han var en mycket förhoppningsfull yngling som alltid uppförde sig med lugn och sans. Som närmast sörjande stå föräldrar och 7 syskon, svågrar och en stor skara vänner. Svenska Canada Tidningen sympatiserar med de sörjande i den oersättliga förlust de lidit.

Kyrkorna.

Sv. Luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan Ave. och Fountain st. Carl A. Anderson, pastor, 372 Logan Ave., Tel. A7104.

Torsdagsafton möter kören till övning kl. 8. Alla medlemmar uppmanas att infinna sig.

Fredagsafton hålles invigningsfesten för den nya kyrkklockan kl. 8. Det bliver ett blandat program med musik och tal. Mr J. A. Bystedt kommer att spela flera stycken; pianosolo av miss Lilly Flodden, solosång av mr Anderson och flera sånger av Församlingskören samt invigningstalet av pastorn. Det blivar icke något inträde, men ett offer kommer att upptagas, som tillfaller församlingskassan att avbetala på skulden. Alla hälsas välkomna till denna särskilda högtidlighet.

Söndagen: kl. 10 konfirmation och kl. 7 e. m. Nattvardsgång.

Tisdagen den 1 juli håller söndagsskolan sin picknick i Deer Lodge på eftermiddagen. Alla välkomna dit.

Bröllop. Ett mycket vackert bröllop firades förliden onsdagskväll, den 18, då en av Zionsförsamlingens unga damer, miss Esther Nelson förenades i det heliga äktenskapet med Mr. Andrew Pearson i brudens hem. Ett 50-tal av släktingar och vänner voro inbjudna och infunno sig för den högtidliga stunden. Under det Lohengrins bröllopsmarsch spelades av miss Lilly Flodden, tågade brudparet in i det vackert prydda rummet och akten förrättades på engelska av pastor Carl A. Anderson, varefter han framförde en kort lyckönskan och gratulation till de unga vilkas liv nu förts tillsammans. Därefter hälsades de med gratulationer av alla närvarande. Marskalken var brudens broder, Mr Theodore Green och tärnan var Miss Anna Hanson. Bruden bar en stor bukett av rosor och tärnan en bukett av nejlikor. Efter man hade framburet gratulationer serverades bröllopsmiddag åt alla gästerna och glädjen stod högt tills sent på kvällen. Vi vilja härmed frambära de hjärtligaste gratulationer till de unga, lyckönskande dem ett långt och lyckligt liv tillsammans!

Teatrarna

Capitol Teatern har denna vecka ett enastående fint program, även om filmen "The Perfect Flapper" icke visas. Med baby show varje afton och Flapper contest varje kväll bjudet det på ett program som sent skall glömmas.

Starland bjuder denna vecka på "Wandering Husbonds", där James Kirkwood och Lila Lee inneha huvudrollerna i ett mycket gripande äktenskapsdrama, och lösa sig från sin uppgift på ett utmärkt sätt. Andra kapitlet av "Her dangerous Path" är en särskild attraktion.

"Girl Shy", som säges vara den roligaste film, som visats å duken, ges nästa vecka. Kom ihåg att Starland är gott ventilerad och är en mycket sval teater.

EN BRA BOK OM OSS SOM ÄR VÄRD KÖPA OCH LÄSA.

Omtalar hur vi ombildas härute i förskingringen.

Mr Vilhelm Berger har utgivit ett litet häfte med titel "Svensk folklynnet i förskingringen". Den förtjänar mer än ett kort omnämnande trots sitt lilla omfång ,skriver Sv. Am.

Gustav Sundbärg har i den i sitt slag märkligt ensamma och till själv besinning väckande boken "Den svenska folklynnet" modigt sagt sina kära landsmän en lång rad av beska sanningar. Det gjorde väl god verkan här och där, men eljest äro Sundbärgs landsmän ej över sig förtjusta i att få sina fel påpekade och hans bok upptogs mest, vilja vi minnas, som yttringar av dålig mage.

Det är synd att S:s bok är så litet känd härute. Vi äro inte absolut säkra på det men vi tro att den skulle fått ett bättre mottagande av svenskamerikanerna än av hemmasvenskarna. De skulle troligtvis både stormat och skrattat, varmed de just gett tillkänna å ena sidan vilket folk de stamma från, å andra sidan vilket folk de dväljas bland.

En bekantskap med Sundbärgs ook sig att vi svenskamerikaner fått nu skulle helt visst haft det goda med sig, att vi svenskamerikaner fått syn på flera av de fel — kanske vi hellre borde kalla det folkkynnesdrag — vi fört med oss hit såsom en del av vårt svenska karaktärsarv — drag som ibland kunna vara oss till stort förfång på vår strävans väg mot framgång och lycka— drag som vi i regeln inte själva äro varse, varför vi inte förstå obehagen de kunna bära som frukt. Vi skylla dem på orättvisa. Men vi ha dock förlorat rätt mycket av den kungliga svenska värdigheten, som inte tål kritik. Vi ha undergått en så viktig förändring, att vi — som liga, inte alla — tåla ej blott att man skrattar åt oss utan t. o. m. kunna skratta åt oss själva.

Det är klart som dagen, att det svenska folklynnet, sådant det är kännetecknande för hemmasvenskarne, skall undergå vissa förändringar under de j mångt och mycket nya förhållanden svenskarna möta här i landet som invandrare. Omgivningen ger alltid sin prägel åt oss människor, varän vi vistas. Så t. ex. framter en bara över Sundet till Danmark utvandrad jordbruksarbetare efter några års vistelse där märkbara förändringar, fast skillnaden mellan Skåne och Själland ju är obetydlig. Vad skall då ej inträffa med den till Amerika invandrade, när han som oftast utsättes för inflytandet från en i vissa avseenden rent ut väsensskiljaktig och yttringsstark miljö? Kan någon neka till att sådan förändring sker med oss? Det är ej blott ifråga om seder och bruk och språk det sträcker sig ända till livsåskådningarna och lenom dem till lynnesdragen. Det är dessa förändringar, om vilka vi själva knappast äro medvetna, som göra att svenskamerikanerna erfara en så innerlig vantrevnad, när de flytta till Sverige på gamladagar, eller inte de sönernas och döttrarnas fel — det är ingens fel ,men det blir ofta en tragisk historia.

Vilhelm Berger sysselsätter sig i sin skrift med det svenska folklynnet i förskingringen, d .v. s. det svenskamerikanska folklynnet. Han känner sina pappenheimare, han har vistats bland Amerikas svenskar i över 20 år och sett dem — och hört dem — på nära håll. Vad han säger om oss är således baserat på en intim kännedom. Men han visar inga arroganta later, han ser inte ned på oss från tinnarna av en svullen egenkärleks tillbommade slott. Han är inte kärlekslös, men han fortiger ingenting heller som borde sägas. Det är mer än en amper sanning han säger oss, vilket kan så innerligt väl behövas.

Ett litet citat, "Med alla sina dygder är svensken av naturen inte en gentleman. Bästa beviset härför är att svenska språket saknar detta ord eller dess motsvarighet. En svensk, som åtnjutit fördelen av en vårdad uppfostran, är hövligheten själv gent emot likar men inte alltid mot alla. En gentleman är hövlig mot alla. Den infödde amerikanen är vanligen en gentleman och umgänget med honom sätter lätt gentlemannens prägel på svensken."

Vi rekommendera skriften på det högsta till våra läsare ty ingenting är hälsosammare än att lära känna sig själv. Vi tro att ingen som läser Bergers lilla skrift skall finna sig utan behållning därav. Priset är så lågt att det nästan är en skam. Boken fås mot insändandet av 25 cents till författaren under adress: 1675 60th. st., Brooklyn, N. Y.

De voro saknade. — Herrn: — Titte här titta jag ett par hårstrån i soppan.

Kyparen: — Dä va bra, herrn! Jag saknade just några lockar som jag brukar bära i min plånbok — minne efter min fästmö, förstår herrn!

Frun (arg): —Har Lina nu slagit sönder en allrik igen?

Lina: — Ja, men denna gång gjorde jag det med vett och vilja ty, som frun vet, hade jag förut slagit sönder tretton stycken, och det är ett sådant olyckligt tal.

VARJE DAG---

Låt elektricitet bli Er kökshjälp. Vad tjänar det till att hava en dyrbar gas eller vedspisel och ett hett och kvalmigt kök. Beställ er "HYDRO" spis och vattenvärmare IDAG Genom att betala ett par dollars i månaden erhåller Ni det rent, lätt och bekvämt varja dag av Ert liv.

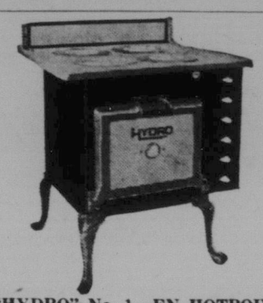

"HYDRO" No. 1—EN HOTPOINT

Installerad — — Kontant, $100; Kredit, $115 med nedbetalning av $15 och $4 per månad.

MED VATTENVÄRMARE

Kontant $115. Kredit $132.25 med nedbetalning av $15.00 och $5.00 per må.

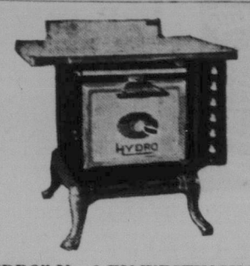

"HYDRO" No. 2 EN WESTINGHOUSE

Installerad — — Kontant -105; Kredit -120 med nedbetalning av -15.00 och $4.50 per må.

MED VATTENVÄRMARE

Kontant $120.00 Kredit $137.25 med nedbetalning av $15.00 och $5.25 per må.

ÄKTA "HOTPOINT" VATTENVÄRMARE

ENDAST VATTENVÄRMARE	Installerad var elektrisk spis finnes	Installerad i hem där elektrisk spis ej finns
Kontant - - $10.00	Kontant, $20.00; Kredit 23.00	Kontant $25.00; Kredit $28.75
Kredit - - $11.50	Betalning $1.00 per månad	Betalning $1.20 per månad.
i 24 månatliga betalningar		

En av dessa vattenvärmare försäkrar Er om att hava fullt upp av hett vatten i Ert hem till en ytterst låg kostnad per månad. Med "tank" och rör täckta, värmer en vattenvärmare av femhundra kilowatts kapacitet nog med vatten för en liten familj för en kostnad av endast $1.50 per månad.

Betjäning till Kostnadspris

Winnipeg Hydro, CITY LIGHT & POWER

55-59 Princess St. BETWEEN NOTRE DAME AVE. AND McDERMOT AVE.

Vi äro Edra Kompanjoner

ST. JOHN'S BRANCH: 1419 MAIN STREET

TILLKÄNNAGIVES

att Herren behagat hädankalla vår ömt älskade son

GEORG STANLEY

som omkom genom drunkning i närheten av Morgantown, W. Virginia, söndagen den 22 juni.

Han var född i Winnipeg, Man., den 1 maj, 1903, och var således vid sitt frånfälle 21 år, 1 månad och 21 dagar gammal. Han sörjes närmast av oss föräldrar, 6 systrar, 1 broder samt 2 svågrar och systerbarn.

Emil och Selma Bodén.

Erinview, Man.

VAD ÄR VÄL HÄRLIGARE

än att se vårt kära Sverige i sommarskrud? Intet land kan jämföras med Sverige, när det gäller naturlig skönhet. Midnattsolen, de vackra floderna, sjöarna och skogarna locka icke endast vårt eget folk ut till naturen, men främlingar besöka alltid Sverige för att njuta av de sköna vyerna och det härliga klimatet.

Nu är rätta tiden att resa hem för att njuta av allt detta, ävensom att e sina närmste, möta sina gamla vänner samt återupplva gamla minnen. Dröj ej längre med att uppskjuta den tripp som Ni tänkt er göra hem till Sverige. Res nu ,medan allt står i den skönaste skrud. Det ypperligaste tillfälle är att resa med Svenska Amerika Linjens utmärkta och bevärna ångare. Ang. "Stockholm" avgår från New York den 5 juli ,og Ang. "Drottningholm" den 12 juli. Genom att resa med dessa ångare, kommer ni så att säga "hem" det ögonblick ni stiger ombord, där ni mötes av all komfort och hemkänsla för att resan må bliva så behaglig som möjligt. Efter det ni gjort en direkt resa med den Svenska Amerika Linjen, skulle ni ej kunnat önska en trevligare resa, bättre betjäning eller tillmötesgående.

Uppskjut ej er resa hem till de kära, vilka kanske vänta att få se er igen. Res nu under den vackraste tiden. Res med "Stockholm" den 5 juli eller med "Drottningholm" den 12 juli från New York. Alla upplysningar och all hjälp för att resan må bliva den behagligaste lämnas med största nöje av P. M. Dahl's Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg.

Retfullt. En vaktmästare råkar med en smörassiette vidröra en gästs rockarm.

— Akta min rock, utbrister gästen argt, annars får ni betala den!

— X' den inte betald då? frågar vaktmästaren oskuldsfullt.

Olikheten. — Kan du säga mig vad det är för olikhet mellan Pettsons träben och hans käring?

— Nä-ä?

— Jo, ser du, träbenet gnäller när han går, och käringen, när han kommer.

TILL CANADA DIREKT FRÅN SVERIGE

VIA

SVENSKA AMERIKA LINIEN

Den första direkta passagerareförbindelsen från de Skandinaviska länderna till Canada upprätthålles med de omtyckta, bekväma

S.S. Stockholm, S.S. Drottningholm och S.S. Kungsholm från GÖTEBORG direkt till HALIFAX

(en route till New York)

S. S. "Stockholm" 2 Aug. 11 Okt. 15 Nov.

S. S. "Drottningholm" 27 Juni, 26 Juli, 25 Oct. 25 Nov.

S. S. "Kungsholm" 3 Juli, 9 Aug., 13 Sept., 1 Nov.

SWEDISH AMERICAN LINE

24 State St New York — 127 So. Third St. Minneapolis, Minn. — 115 Cherry St. Seattle, Wash.

Paul Gulin & Co., G. P. A. 518 St. Catherine St. W., Montreal, Que.

P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

CUNARD & ANCHOR-DONALDSON LINJERNA

Direkt förbindelse med Canada och England samt med de bästa ångare över Nordsjön till Sverige, Norge och Danmark.

Nya, stora oljebrännande ångare, fint inredda och utmärkta i alla avseenden. Fin-fin och elegant 3:dje klass.

Direkt förbindelse med London och den stora världsutställningen därstädes.

Resande till de skandinaviska länderna kunna besöka utställningen utan extra tillägg i biljettpriset, ty "stopover" kan med lätthet arrangeras för en vecka eller så, medan ni besöker utställningen. Seglingar från Montreal eller Quebec nästan varannan dag.

Billiga priser. Besök och rådfråga vilken Cunard-agent som helst eller tillskriv

Cunard & Anchor Donaldson Lines

270 Main Street, Winnipeg, Man.

eller

P. M. Dahl Steamship Agency,

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SCANDINAVIAN-AMERICAN

Till Sverige

Via KRISTIANIA eller KÖPENHAMN.

Populära, Stora och Snabba ångare.

Avgå från New York:

"Frederik VIII" den 8 juli; "Oscar II" den 28 Aug.; "United States" den 25 juli; "Hellig Olav" den 8 Aug. o.s.v. Vår stora julexkursion avgår från Halifax N. S. med "Oscar II" den 4 december.

Till CANADA Från Sverige

De fleta av våra ångare anlöpa Halifax, N. S. på väg till New York. Passagerare, vars bestämmelseort därför är Canada, — landstiga i Halifax, N. S. och kan draga fördel av de oeofvanligt billiga järnvägspriserna därifrån till det västra Canada.

(Via Kristiania eller Köpenhamn.)

Förträffliig skandinavisk kost. Oöverträffade bekvämligheter på alla klasser. Hövlig, hjälpsam betjäning. Komfortabla hytter på tredje klass för 2 och 4 passagerare.

Man kan hänvända sig till närmaste lokalagent.

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE, 123 S. 3rd St. Minneapolis, Minn.

eller

P. M. DAHL'S STEAMSHIP AGENCY. 325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER